

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

IV10698

VOLUMEN QUARTUM,

CONTINENS

ICONUM

CENTURIAM QUARTAM.

FLORÆ AUSTRIACÆ
SIVE
PLANTARUM SELECTARUM
IN
AUSTRIÆ ARCHIDUCATU
SPONTE CRESCENTIUM,
ICONES,
AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,
AC
SYNONYMIS ILLUSTRATÆ,
VOL. IV.
OPERA ET SUMPTIBUS
NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,
TYPIS JOSEPHI MICHAELIS GEROLD,
AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCCLXXVI.

FLORA AUSTRIACA

SYLV

PLANTARUM SELECTARUM

IN

AUSTRIAE ARCHIDUCATU

SVONTE CRESCENTIUM

ICONES

AD VIVUM COLORATIS. EX DESCRPTIONIBUS

AC

SYNONYMIS ILLUSTRATIS

VOL. IV

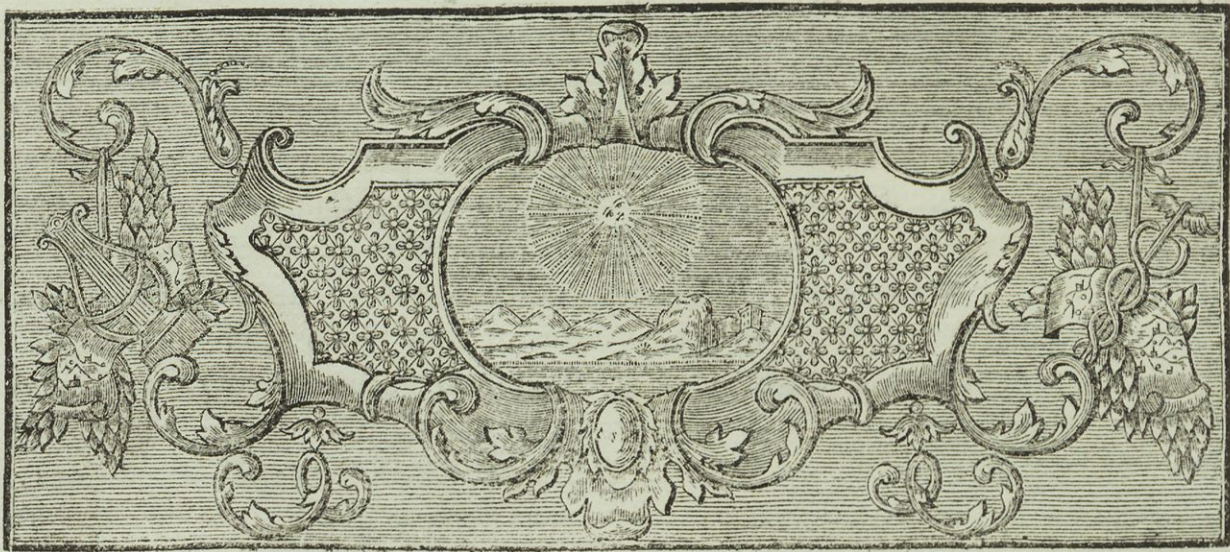
GREEN & SON, LONDON

NICOLAI JOSEPHI JACOBI

WILHELMUS AUSTRIAE
FRATRI JOSEPHI MICHAELIS GEROLD
VIRI INGENUUS TYROGENTIS

NICOLAI VI

TABULA TRECENTESIMA PRIMA.

ORNITHOGALUM NUTANS. *Linn. syst. pag. 243.*

Ornithogalum floribus spicatis, senescentibus pendulis; filamentis staminum alternis majoribus, bicornibus. *Hall. hist. belv. num. 1216.*

Ornithogalum neapolitanum. *Clus. app. alt. p. 9.*

Ornithogalum exoticum, magno flore minori innato. *Bauh. pin. 70.*

Austriae civibus adaufero hanc plantam, quum a quatuor & viginti retro jam annis, quando agrum Viennensem herbarum causa perlustrare coepi, vere sylvestrem in hortorum ambulacris, ad sepes, inque pratis suburbanis nascentem inveni, & adhucdum invenio, olim procul dubio aliunde allatam. Bulbus albicans, subovatus & compacte squamosus, telluri profundius inhæret, folia generans aliquot pedalia, linearia, striata, conniventia, hinc valde carinata, dorso ex cinereo virentia, facie lætius, recurvato-patentia, terminata in acumen obtusum solidumque. Scapus teres, aphyllus, erectus, foliisque altior, racemum format florum a quinque ad viginti. Pedunculi proprii & uniflori suffulciuntur bractea membranacea longa fuscescente. Flores inodori ante explicationem eriguntur, explicati pedunculos habent patentes, iterum conniventes evadunt penduli, manentque tales. Petala patentia ex viridi sordide albent, idque externe saturatius, cum oris albidioribus. Filamenta alba, omniaque ad apicem trifida, valde tota dilatantur, alterna breviora. Antheræ ante pollinis explosionem sunt magnæ, erectæ atque sulphuræ. Germen ovatum sulcis sex, alternis obsoletioribus, inscribitur. Stylus crassior est. Capsula magna, pendula, obtusissima, sexsulcata cum angulis rotundatis, trilocularis & trivalvis semina in quolibet loculamento includit tria quatuorve, globosa, atra, nitida & rugose punctata. Valvulæ sunt crassæ, fungosæ & glutinosæ succulentæ, demum post semina delapsa bene siccæ evadentes. Floret Aprili & in principio Maji, sub cujus finem semina perficit. Adduntur in tabula pars scapi fructigeri, semen, & stamen cum longum, tum brevius.

TABULA TRECENTESIMA SECUNDA.

GENTIANA PUMILA. *Linn. syst. p. 200. Jacq. enum. vind. p. 215. obs. part. 2. p. 29. t. 49. Scop. carn. 1. p. 178.*

A

Etiam

Etiam *Gentiana verna* Linnæi apud nos ad alpes usque adscendit, & floret cum hac pumila eodem ibidem tempore, sed folia sua latiora & reliqua servat omnia, quibus vereceu species genuina ab hac distinguitur, ut ab autopta confundi nequeant. Tota glaberrima & ferme insipida est. Radix tenuis, perennis, ramosa, pallens, & ætate multiceps, in furculos abit paucos, subdivisos, foliorum rosula terminatos. Cauliculi sunt simplicissimi, erecti, graciles, subangulati, uniflori, herbacei, ab unica ad tres uncias alti, modo tam breves ut fere nulli. Folia radicalia, tum etiam caulina opposita, sunt sessilia, lanceolato-linearia, acuta, integerrima, subcanaliculata, avenia. Flos modo sessilis in summo foliorum pari, modo pedunculatus, calycem habet tubulosum, acute pentagonum, acuminatum. Corollæ hypocrateriformis, calyce duplo longioris, & pulcherrime atque saturatissime cæruleæ, laciniae sunt ovatae, ad oras una alterave ferratura incisæ vel integerrimæ, acutæ, cum interjectis squamulis semibifidis. Antheræ flavæ & liberæ. Stylus longus cum stigmate infundibuliformi, in fructu bipartibilis. Semina minuta. Frequentissima crescit in summis alpium jugis, imprimis in vicinia nivium. Floret a Junio ad Septembrim in diversis locis.

TABULA TRECENTESIMA TERTIA.

MEUM (ATHAMANTICUM). *Hall. hist. belv. num. 761. Riv. pent. irr. t. 62.*

Meum foliis Anethi. *Baub. pin. 148.*

Athamanta Meum. *Linn. syst. pag. 208.*

Æthusa Meum. *Linn. syst. ed. 13. pag. 237.*

Seseli Meum. *Scop. carn. 1. pag. 212.*

Ligusticum Meum. *Crantz. fasc. pag. 198.*

Daucus Meum. *Clus. hist. CXCIII.*

Tota planta glabra tritaque aromatica est. Folia saporem habeat paucum; qui radici seminibusque fortior est, trifolii meliloti cæruleæ quiddam monstrans cum subsecuta lentata & insigni acredine. Radix prælonga, digitum plus minus crassa, aut simplicissima aut multiceps, foris fusca, intus alba, & perennis, caput gerit numerosis fetis coronatum. Caulis unus alterve, suberectus, teres, subtiliter lineatus, superne etiam striatus, fistulosus, plus minus pedalis, versus superiora folio uno alterove ornatur, ex quo rami simplices & aphylli, sive pedunculi umbelliferi, prodeunt, umbella etiam ipse terminatus. Petioli sunt compressi, nec sulcati aut striati. Folia sunt multifide pinnata: pinnis setaceis, mollibus, læte virentibus, numerosis & valde contiguis, hinc visis dense fasciculatis. Involucrum universale est unifolium, lineare, acutum; vel plane nullum. Particulare conficitur ex foliolis paucis, setaceis, longitudine umbellulæ, ad cujus externam dimidiam partem duntaxat locantur. Umbella est convexa. Petala sunt ovata, acutiuscula, concava, ex ochroleuco alba, patentissima, cum apice parumper inflexo. Filamenta pallida, patentissima petalisque duplo longiora sustinent antheras ochroleucas. Germina in plurimis deficiunt flosculis, hinc sterilibus. Semina sunt oblonga, acuta, fusca, glabra, hinc planiuscula, illinc convexa & striis quinque elevatis notata. Crescit in alpibus summis, flores Julio, semina ferens matura Septembri. In tabula sistuntur ad latus semen utrinque conspectum in naturali volumine; tum aucta flos seminisque transverse dissecti facies.

TABULA TRECENTESIMA QUARTA.

BOLETUS CINNABARINUS.

Arboribus parasiticus accrescit in subalpinis Austriae; quem ex Carinthia etiam reverendus Franciscus Xaverius Wulfen transmisit. Fungus sessilis & horizontalis, superne convexo-planus, ruber & æquabilis; subtus planus, tenuissime nec profunde tubulosus, coccineusque; carne firma, coriacea, tenace, subrubella, aliquot lineas crassa. Antrorsum haud valde protenditur; latitudine variare a me visus ab unica ad quatuor uncias. Color in asservato diu jam perstitit. Tabula exhibet fungi faciem superiorem, tum inferiorem, dein superioris partem cum discissa substantia, ut crassities & fabrica interior appareant.

TABULA TRECENTESIMA QUINTA.

SCORZONERA PARVIFLORA.

Tota planta glabra est. Radix perennis, calamus vel digitum minimum crassa, teres, interdum crure uno alterove aucta, lacte glutinoso subochroleuco & amaricante turgida, primum fordide pallet; per ætatem vero rugis circularibus notatur, tunc longior, multiceps, fusca, & ex ipsis capitibus fibras crassas telluri immittens. Caules plures, sæpe in orbem positi, inferne procumbunt, hinc adscendunt, striati, virides & plus minus pedales. Folia radicalia angusta, acuta, subnervosa, crassula, integerrima, utrinque ex glauco virentia, oriuntur ex petiolo canaliculato. Caulina pauca & amplexantia ex alis promunt ramulos erectos & unifloros, aut eosdem paucifloros caulique similes. Calycis glauci nitidique squamæ ad apicem fuscescunt, & in fructu elongantur. Corolla flava, & ratione congenerum parva, raro expansa conspicitur. Calyx proprius fit ex setis quinque, pappo longioribus, in flore erectis; in semine una cum pappo patentissimis. Et reliqua ad Linnæanum characterem sunt. Crescit in subpalustribus apricis. Floret Majo, Junio & Julio. Culta ne vel minimum mutatur, & æque tunc a Scorzoneri humili & hispanica differt quam sylvestris, ut veram distinctamque speciem constituat. Primam hujus plantæ notitiam debeo egregio nuper discipulo meo, clarissimo Sigisberto Schivereck, nunc Chemiæ & Botanices Professori Oenipontano, a quo plantarum Tyrolensium exactam cognitionem merito expectamus.

TABULA TRECENTESIMA SEXTA.

CYTISUS LABURNUM. *Linn. syst. p. 489. Scop. carn. 2. p. 68. Hall. hist. helv. num. 360.*

Laburnum arbor trifolia, Anagyridi similis. *Baub. hist. 1. p. 361.*

Anagyris non fætida major alpina. *Baub. pin. 391.*

Anagyris non fætens minor. *Baub. pin. 391.*

Arbor ab octo ad quindecim pedes alta, ramosa, ligno duro, trunco brachium crasso. Folia oriuntur ex iisdem gemmis plura aggregata, ternata, longe petiolata; foliolis ellipticis, integerrimis, brevissime petiolatis, facie glabris & saturate virentibus, dorso & ad oras obscure pilosis, adultis tandem etiam hic fere glabris, obtusis cum exiguo mucrone. Racemi elegantes, semipedales & ultra, penduli, numerosis floribus pedunculatis onusti, ex eadem cum foliis gemma prodeunt. Pedunculus communis, proprius, & calyx villosuli sunt. Hic est brevis & bilabiatus, superne denticulos duos, inferne tres habens minutos. Corollæ luteæ vexillum emarginatum reflectitur, & ad basin maculas punctaque fusca gerit. Alæ oblongæ & obtusæ carinam superant. Stamina connata sunt. Antheræ oblongæ & erectæ. Legumen biunciale, oblongum, compressissimum, obtusum, longitudinaliter rugosulum, cinereum, ad tactum molle & veluti coriaceum, glabrum tamen, semina conti-

net ab unico ad septem, reniformia, nigra, nitidaque. Crescit in sylvis montanis ad limites Hungariæ. Floret Junio. Semina perficiuntur Augusto.

TABULA TRECENTESIMA SEPTIMA.

ORCHIS FUSCA.

Orchis militaris. Linn. *spec. pl.* pag. 1334. β. Scop. *carn.* 2. pag. 192. Crantz. *fasc.* pag. 502. b.

Orchis radicibus subrotundis; spica longa; labello quadrifido, brachiolis angustis, cruculiculis latis ferratis. Hall. *hist. belv. num.* 1276.

Orchis magna, latis foliis, galea fusca seu nigricante. Baub. *hist.* 2. p. 759.

Speciosa planta, inter Orchides nostrates maxima, etiam si & duplo minora, quam depictum est, specimina occurrant, tum etiam majora spicisque multo densioribus. Merito hanc apud Hallerum & Scopoli ab Orchide galea & alis cinereis Joannis Bauhini separatam videmus, utpote diversam constantemque speciem. Bulbi gemini, oblongi & magni. Folia radicalia & caulina inferiora sunt semipedalia, a duabus ad quatuor uncias lata, glabra, lineata, obtusiuscula, orta ex vagina longa amplexicauli. Caulis bipedalis, superne aphyllus, teres, purpureusque spica terminatur ovata vel cylindrica. Bractæ pusillæ. Flores odorati. Germen glabrum, intortum, longum, ex fusco viridique varium. Petala quinque in galeam connivent; tria exteriora ovata, acuta, concava, ex fusco viridique lineata, tum etiam ex fusco punctata; lateralibus interdum apice patulis. Interiora duo sunt oblonga, obtusa, plana, pallida cum punctis fuscopurpureis, & angustiora. Nectarii cornu est obtusum, germine triplo brevius, & purpurascens. Labellum longe prominet, quadrifidum cum denticulo ad apicem intermedio, pallidum cum summitatibus purpureis, totumque superne fuscopurpureis punctis variegatum: laciniis obtusis, superioribus angustioribus. Cucullus purpurascit. Antheræ ex viridi flavent. Crescit in pratensibus montanis. Floret Majo & Junio. In tabula additur spica fructigera, & germen cum adhærentibus petalis interioribus, nectarii cucullo & calcare.

TABULA TRECENTESIMA OCTAVA.

CLEMATIS VITALBA. Linn. *syft.* p. 376. Scop. *carn.* 1. p. 388. Crantz. *fasc.* p. 126.

Clematis caule scandente; foliis pinnatis, ovato-lanceolatis; petalis coriaceis. Hall. *hist. belv. num.* 1142.

Clematis latifolia dentata. Baub. *hist.* 2. p. 125.

Clematis latifolia integra. Baub. *hist.* 2. p. 125.

Clematis tertia. Camer. *epit.* p. 697.

Clematis sylvestris latifolia. Baub. *pin.* 300.

Atragene Theophrasti. Clus. *hist.* p. 122.

Vitalba. Dod. *pempt.* 3. l. 3. c. 15.

Radix lignosa, intus albida, brachium tandem crassa, & fibris crassissimis donata, caules promit plures, fruticosos, sarmentosos, lignosos, ramosos, teretes, striatos, a quatuor ad viginti pedes longos, digiti vel ad basin quandoque pugni crassitie, lentissimos ut funium adinstar adhiberi queant, vestitosque cortice crasso inæquali fusco lento & in fibras longitudinales facile secedente. Rami & caules juniores calamum æquant, fulcato-striati, virides vel purpurei, glabri aut pilosuli. Folia sunt opposita, patentissima, longe petiolata, glabriuscula, & pinnata ex foliolis utrinque duobus cum terminante impari, ovato-acumi-

minatis, quandoque ad basin cordatis, modo integerrimis, modo inæqualiter magis minusve ferratis. Petioli proprii longi in cirrhos mutantur. Pedunculi axillares, patentes, longi & oppositi ramosi muniuntur ad divisiones foliolis simplicibus ovatis vel lanceolatis & plerumque integerrimis obtusisque. Flores odorati & acres petala habent quatuor, rarius quinque, coriacea, oblonga, plana, patentissima, pallide ochroleuca & subtus villosa. Stamina numerosa alba. Pistilla plurima & sericeo-villosa abeunt in totidem femina ovalia, compresso-plana, fusca, hirsuta, terminataque in caudam pilosam. Crescit ad sylvas, sepes, & frutices. Floret Augusto & Septembri. Semina perficit Novembri, quæ diu in planta persistent. Ad latus exhibentur fructus integer, semen singulare, & caulis discissi portio.

TABULA TRECENTESIMA NONA.

ATROPA BELLADONNA. *Linn. syst. p. 171.*

Belladonna trichotoma. *Scop. carn. 1. p. 160.*

Belladonna caule herbaceo, brachiato; foliis ovato-lanceolatis, integerrimis. *Hall. hist. belv. num. 579.*

Belladonna. *Mill. ic. 62.*

Solanum lethale. *Clus. hist. p. LXXXVI. Dod. purg. p. 360.*

Solanum melanocerasus. *Baub. pin. 166.*

Solanum majus. *Cam. epit. p. 817.*

Radix crassa, albida, in crura divisa, & perennis, annuatim caulem gignit unum alterumve, teretem, herbaceum, basi digitum crassum, erectum, ramosum, diffusum, a tribus ad quinque pedes altum. Folia sunt ovata, petiolata, acuta, integerrima, ad latera caulis ramorumque gemina & magnitudine inæqualia, inter quæ pedunculus uniflorus & sæpius solitarius egreditur. Flos cernuus & inodorus. Perianthii fordide virentis, campanulati, persistentis & profunde quinquesidi laciniae sunt lanceolatae, acutæ, & quædam interdum denticulo ad latus præditæ. Petali tubus quinquesulcatus & brevissimus albet. Limbus campanulatus, venulosus & superne in quinque lacinias triangulares patulasque sectus, intus versus inferiora flavet, versus superiora ibidem & foris ex integro fordide ex fusco purpurascit. Filamenta pallent. Antheræ subdidymæ sunt, & ochroleucæ. Bacca atra, nitida, subrotunda, saporis dulcis, bilocularis, glabra & punctata, continet semina plurima nigra reniformia & punctata. Caulis, folia, & totus externe flos pubescunt. Crescit in sylvaticis sylvisque cædis. Floret Junio & ineunte Julio. Fructum perficit Septembri.

TABULA TRECENTESIMA DECIMA.

CARDUUS ERYSITHALES. *Jacq. enum. vindob. pag. 275. Willich. ill. p. 51.*

Cnicus Erysithales. *Linn. syst. p. 531. Jacq. obs. 1. p. 28. t. 19.*

Cirsium Erysithales. *Scop. carn. 2. pag. 125.*

Cirsium acanthoides montanum, flore flavescente. *Seg. ver. 2. p. 157.*

Carduo - Cirsium alpinum, polypodii instar profunde laciniatum, & aliquando Dentis leonis foliis, flore luteo, polyanthemum. *Pluk. alm. pag. 83.*

Radix perennis, nigricans, digitum crassa, inæqualis & fibris longis jubata, caulem profert striatum, erectum, angulatum, glabriusculum, basi & superne sæpe villosum, simplicem vel parum ramosum, & a duobus ad quatuor pedes altum. Folia radicalia primi anni in planta nedum caulescente sunt lanceolato-oblonga, basi attenuata, acuta, serrata, & spinuloso-ciliata. Radicalia subsequa & caulina pinnatifida, aliqua etiam ferme pinnata, sub-

subtus pallide virentia, inferiora petiolata, superiora sessilia & subamplexicaulia, remota, utrinque imprimis ad nervos dorsales hirsuta, quandoque facie glabriuscula, ad oras spinuloso-ciliata, radicalia pedalia; laciniis lanceolatis & acutis; costa triangulari. Flores pauci pedunculati, & nutantes caulem ramosque terminant, nullis unquam bracteis obvallati. Calyx fit ex squamis innocuis, numerosis, lanceolatis, nudis, acuminatis, imbricatis, glutinosis, inferioribus ad apices reflexis. Flosculi semper ochroleuci. Semina nitida pappo coronantur sessili & plumoso. Receptaculum est pilosum. Crescit in pratis subalpinis. Floret Julio & Augusto.

TABULA TRECENTESIMA UNDECIMA.

LAVATERA THURINGIACA. *Linn. syst. p. 461. Crantz. fasc. p. 144.*

Althæa thuringiaca. Cam. hort. p. 12. t. 6.

Althæa thuringiaca grandiflora. Dill. elth. p. 9. t. 8. f. 8.

Althæa pannonica secunda. Clus. hist. p. XXIII.

Althæa flore majore. Baub. pin. 316.

Ex radice perenni, digitum & ultra crassa, ramosaque caulis unus alterve attollitur, tres quatuorve [pedes alti, annui, ramosi, teretes, & scabri. Folia sunt petiolata, pleraque haud profunde quinquelobata, crenata, crassula, subincana. Stipulae lanceolatae & acutae. Pedunculi axillares, uniflori, solitarii, in ramorum summitatibus magis approximati. Flores odorati. Calyx exterior profunde secatur in lacinias tres, subrotundas, latas, saepe varie sectas ipsas, ut tunc multipartitus videatur. Interior semiquinquesidus lacinias habet lanceolatas & acuminatas. Petala maxima, longe obverse cordata, profunde emarginata, plana, carnea, & sublineata. Stamina tota alba. Stigmata circiter sedecim rubent. Arilli numerosi & rugosi semina includunt glabra. Caules, rami, folia utrinque, stipulae, & calyx villosula sunt. Crescit ad margines sylvarum & sepium. Floret Julio & Augusto. Et hoc mense & Septembri perficit semina.

TABULA TRECENTESIMA DUODECIMA.

LEUCOIUM VERNUM. *Linn. syst. pag. 234. Scop. carn. 1. p. 234.*

Leucoium bulbosum. Clus. hist. p. 168.

Leucoium bulbosum primum. Tabern. ic. 613.

Leucoium bulbosum vulgare. Baub. pin. 55.

Galanthus uniflorus, petalis subæqualibus. Hall. hist. belv. num. 1253.

Narcissus septimus. Cam. epit. 957.

Floret post primas solutas nives mense Martio & initio Aprilis in sylvis udis, fructum perficiens Majo. Bulbus ex ovato subrotundus & albidus componitur ex squamis dense & compacte ordinatis. Folia pauca, obtusa, erecto-patula, antice plana, subtus ex linea media longitudinaliter protuberante subangulata, scapo breviora, ad basin includuntur vaginis albis. Scapus anceps ad semipedem vel ultra attollitur, uniflorus, quem autores etiam raro duos vel tres ferentem flores viderunt. Constituunt spatham foliola veluti gemella, dorso per membranam albam tenuissimam pellucidamque in toto decursu connexa carinata, virentia cum apicibus obtusis pallidis callosisque. Flos subodoratus ex pedunculo tereti nutat. Germen est obsoletum & obtuse trigonum. Petala sex, inter se quoad figuram æqualia, alba, obtusa, subovata, ad callosum apicem veluti in collum contracta compressaque, & ibidem utrinque fascia ex viridi flavente insignita, interne striata, tria interiora angustiora pauloque breviora.

viora, omnia simul corollam formant campanulatam. Filamenta alba & brevia antheras sustinent fulvas erectas suique longitudine. Stylus albus ex tenui paulatim versus superiora in clavæ figuram incrassescit, hic virescit, inque stigma subulatum denuo attenuatur. Tota planta glaberrima est. Capsula obverse ovata gerit se plane eodem modo, uti capsula *Galanthi nivalis*, cujus descriptio proxime sequitur, femina etiam similia sunt, sed numero pauciora. Crescit in sylvis montanis. Floret Aprili. Semina dat ineunte Junio.

TABULA TRECENTESIMA DECIMA TERTIA.

GALANTHUS NIVALIS. *Linn. syst. pag. 234. Scop. carn. 1. p. 233.*

Galanthus uniflorus; petalis alternis cordatis, brevioribus. *Hall. hist. belv. num. 1254.*

Leucoium bulbosum præcox minus. *Clus. hist. p. 168.*

Leucoium bulbosum alterum. *Tabern. ic. 614.*

Leucoium bulbosum trifolium minus. *Baub. pin. 56.*

Narcissus sextus. *Camer. epit. 956.*

Erangelia. *Renealm. spec. pag. 97.*

Bulbus ex ovato subrotundus, mollis, compressilis fibrisque ad basin solito more auctus, constat ex tunicis pluribus, extimo fusco, interioribus albis; emittitque vaginam membranaceam albam, striatam, ad superficiem terræ truncatam, quæ amplectitur foliorum radicalium inferiorem partem mediumque hæc inter exeuntem scapum. Illa sunt sublinearia, obtusa, planiuscula cum nervo medio subtus acute elevato, antice lineata, erectiuscula, glauca cum apice pallente & calloso, constanter a me observata bina. Scapus anceps, uniflorus, glaucusque ultra folia erigitur, a tribus ad octo uncias altus; in fructu ad usque terram prosternitur. Spatha longa angustaque fit ex duobus foliolis linearibus, concavis, apice callosis albidisque, cæterum virentibus, utrinque ope membranæ tenuissimæ albensis pellucidæque, alterius persistentis, alterius ab erumpente flore omnino solutæ, longitudinaliter connexis. Pedunculus tenuis, pallidior & infra germen corrugatus florem fert nutantem ac inodorum. Germen obsolete triquetrum, modo longius est tenuiusque, modo subrotundum magis. Petala tria exteriora sunt obverse angustæque ovata, valde concava, obtusissima, lineata, alba, & patentissima. Petala tria cum prioribus alternantia interiora, (nectarii foliola dicta illustri Linnæo,) duploque iisdem breviora, tubum erecta simul formant, obverse cordata, extus alba insignitaque macula ex luteo virente subcordiformi, intus striata & ex luteo viridia cum limbo tenui alboque. Filamenta sex alba brevissimaque exoriuntur e foveolis germini impressis, antheris donata magnis aurantiacis, in setam brevem desinentibus, conniventibusque in conum. Stylus subulatus & teres supra antheras eminet. Capsula subovata ac obtusissima, dum increfcit, brevi scapum versus tellurem trahit, cui ipsa incumbit. Sic haud ita diu posthac scapus marcescit, intereuntque folia, quando fructus, nunc liber plerumque a planta & veluti suæ spontis, maturari ultra pergit, ex virore induere flavedinem aliquam, in tres denique valvulas dehiscere, & post emissâ femina putrescere. Hæc in quolibet loculamento continentur a duobus ad decem, pro magnitudine fructuum diversa aut pisi majoris aut nucis avellanæ, albida, nitida, subovata. Crescit in sylvis udis umbosis, tum etiam in pratis, florens Martio & Aprili, femina dans matura sub finem Maji & Junio ineunte. Tota planta glabra est.

TABULA TRECENTESIMA DECIMA QUARTA.

LONICERA NIGRA. *Linn. syst. pag. 166.*

Caprifolium foliis ovato - lanceolatis, baccis gemellis, calyce quinquefido. *Hall. hist. helv. num.* 676.

Periclymenum rectum secundum. *Clus. hist. pag.* 58.

Periclymenum alpinum nigrum. *Gesn. fasc. num.* 48. t. 8.

Periclymenum rectum folio ferrato. *Bauh. hist.* 2. p. 107.

Chamæcerasus alpina fructu nigro gemino. *Bauh. pin.* 451.

Frutex ramosus, a tribus ad quinque pedes altus, & inelegans folia habet opposita, ex oblongo lanceolata, obtusiuscula, breviter graciliterque petiolata, juniora subtus pilosa, postea utrinque glabra, tenuia, duas plus minus uncias longa; modo, idque imprimis in locis umbrosis, planiora, majora, fere disticha & ad oras integerrima, uti in specimine depicto florente; modo in apricis rupestribus minora, nullam servantia directionem, ad oras veluti ferrulato-erosa, & cum flavedine aliqua affusaque saepe purpura virentia, ut ex ramulo fructigero videre est. Pedunculi graciles, axillares, unciales aut longiores, & patuli, sibi mutuo opponuntur. Bractæ ad germina astant quinæ: scilicet in antica florum parte squama est subrotunda, latior, virens; in postica sunt squamæ geminæ angustiores; & ad utrumque latus squama lanceolata arida albida. Germina ovata nitidaque, ad solam basin connata, calycem singula gerunt inæqualiter dentatum cum margine purpureo. Corollæ extus sordide purpurascunt, intus ferme albescent ac pubescunt, interdum utrinque albescent. Tubus brevis antrorsum protruditur in gibbum. Labium superius latissimum & obtuse quadridentatum erigitur; inferius oblongum integerrimumque totum reflectitur anteriora versus. Filamenta petalo breviora albescent. Antheræ purpurascunt. Stigma crassum viret. Baccæ nigrae, subrotundæ, pulpa atropurpurea refertæ, sola basi levissime coherent, seminaque continent a tribus ad decem, subovata, compressa. Crescit in sylvaticis subalpinis. Floret Majo. Fructus maturescunt Julio.

TABULA TRECENTESIMA DECIMA QUINTA.

COCHLEARIA DRABA. *Linn. syst. p.* 435.

Lepidium Draba. *Crantz. fasc. p.* 10.

Draba prima vulgaris. *Clus. hist. p.* CXXIV.

Draba umbellata seu major, capitulis donata. *Bauh. pin.* 109. *Moris. hist.* 2. p. 313. s. 3. t. 21. f. 1.

Copiosissime & passim, ac si fata foret, hæc planta crescit in agro Viennensi, inque ipsis Viennæ suburbiis, ad margines viarum, versuras agrorum, in aggeribus, similibusque locis, florens a Majo ad Julium, & semina ferens Augusto. Radix perennis, teres, profunde telluri infixæ, sordide albescent, tenuis, & multiceps plures caules producit, erectos, inferne teretes, superne subangulatos, herbaceos, annuos, villosulos, & plus minus pedales. Rami ex superiorum foliorum axillis eriguntur ad ipsam altitudinem caulis, in racemos soluti corymbosos, qui omnes simul corymbum compositum densum formant. Pedunculi proprii sunt graciles. Folia lanceolata, acuta, utrinque brevissime villosula & ex incano virentia, denticulata, & inordinate alternantia. Calycis foliola oblonga, concava, patula, obtusa, & petalis ferme duplo breviora pallent cum flavedine aut virore. Petala albescent, obtusissima, ex ungue angusto in laminam oblongam patentissimamque expansa, caduca. Antheræ subrotundæ compressæ atque inde sulcatæ flavent. Silicula cordata, subdidyma, stylo acuminata, glabra, in quolibet loculamento unicum semen fovet; quod cum filicula seorsim in tabula exhibetur.

TABULA TRECENTESIMA DECIMA SEXTA.

DENTARIA ENNEAPHYLLA. *Linn. syst. p. 438. Scop. carn. 2. p. 19. Crantz. fasc. p. 26.*

Dentaria quinta triphyllos. *Clus. hist. p. CXXI. Baub. pin. 322.*

Coralloides triphyllos, cognata saxifragæ montanæ. *Gesn. fasc. p. 4. t. 2.*

Ceratia Plinii. *Col. ecphr. 1. p. 307.*

Radix perennis, horizontalis, alba, calamus vel digitum minimum crassa, dentata & veluti ex multis nodulis constans, ex lateribus etiam propagines producens, caulem gignit herbaceum, teretem, glabrum, subpedalem, erectum, purpurascentem, terminatum racemo multifloro, infra hunc foliis ternis ornatum, cæterum aphyllum. Folia sunt ternata petiolata & glabra; foliolis lanceolatis, acutis, inæqualiter serratis, sessilibus, vel pedunculatis. Racemus modo erigitur, modo nutat, floresque fert a quatuor ad duodecim, totos ochroleucos vel albidos. Calyx corolla ferme triplo brevior est. Petala plana, obtusissima, & oblonga in unguem paulatim desinunt. Filamenta petalis breviora pallent. Antheræ incumbunt. Stylus filiformis & corollæ longitudine viret. Siliqua glabra, compressula, longaque dissepimento crassulo ultra valvulas admodum porrecto instruitur. Valvulae, subvirentes adhucdum, a basi dehiscunt, revolvunturque ad apices. Semina sunt nitida, subovata vel magis subrotunda. Tota planta acris est. Reperiuntur in plantis aut in nodis junioribus, antequam caulem emittunt, folia radicalia, solitaria, longissime petiolata, & ternata; foliolis a prioribus non diversis. Atque istiusmodi frequentior plantæ habitus est. Vidi tamen etiam folia in caule quaternaria. Nec hæc, nec terna illa, semper sunt exacte verticillata, quin alterum quandoque altero altius locetur; rariore etiam exemplo invenerim plantas, in quibus infimum folium fuit subradicale, reliqua duo in summo caule alterna, qualem monstrat icon fructescens. Sed omnia tamen folia sunt ternata, nec ulla unquam a me visa pinnata, uti in Dentaria pentaphylla. Crescit in montibus umbrosis, imprimis in ascensu ad alpes. Floret Aprili, Majo vel Junio ratione elevati foli, fructescens Junio, Julio vel Augusto.

TABULA TRECENTESIMA DECIMA SEPTIMA.

PRENANTHES PURPUREA. *Linn. syst. p. 521. Scop. carn. 2. p. 103.*

Prenanthes foliis amplexicaulibus, petiolatis, lanceolatis, serratis. *Hall. hist. belv. num. 19.*

Sonchus lævior Pannonicus quartus, purpureo flore. *Clus. hist. p. CXLVII.*

Sonchus montanus purpureus tetrapetalos. *Col. ecphr. 1. p. 245.*

Lactuca montana purpureo-cærulea major & minor. *Baub. pin. 123.*

Radix perennis, transversa, fusca, calamus crassa, unciam unam ad tres longa, inæqualis & exasperata a caulium priorum relictis originibus, ad alteram extremitatem annuatim in progressu suo novum promit caulem, herbaceum, erectum, medulla farctum nivea, gracilem, duos tresve pedes altum, teretem, simplicem, basi purpurascentem, ad folia sæpe subflexuosum, sub horum nervo villosulum, cæterum glaberrimum. Folia sunt alterna, oblonga, acuta, subtus glauca, glabra, semiamplexicaulia aut sessilia, inferiora manifeste denticulata, summa obsoletius. Pedunculi multiflori, ramosi, graciles, glabri, terminalis & axillares simul paniculam formant, sæpe amplam. Flores sunt cernui. Calyx glaber atroviret. Flosculi quini, rarius seni vel quaterni, ex purpureo rubent. Anthera & stylus superne pallidius purpurascunt. Pappus sessilis. Et reliqua ad characterem Linnæanum. Crescit passim in sylvis montanis, & subalpinis, florens Julio, Augusto.

TABULA TRECENTESIMA DECIMA OCTAVA.

THALICTRUM AQUILEGIFOLIUM. *Linn. syst. p. 377. Scop. carn. 1. p. 389.*

Crantz. fasc. p. 107.

Thalictrum foliis triplicato-pinnatis, patulis, obtuse trilobis; stipulis ovatis; paniculis umbellatis. *Hall. hist. belv. num. 1141.*

Thalictrum majus, florum staminibus purpurascens. *Bauh. pin. 337.*

Thalictrum majus, folliculis angulosis, caule lævi. *Bauh. hist. 3. p. 487.*

Ex radice perenni & fibris crassis longisque aucta caulis assurgit plerumque unicus, teres, glaber, erectus, substriatus, pedem unum alterumve altus, ad distantias foliosus, fistulosus, vix ramosus. Folia sunt triternata, glabra, circumscriptionis amplitudine valde varia, ad exortum & divisiones munita stipulis rotundatis & perfoliatis. Costæ sunt teretes & substriatæ. Foliola sunt fere subrotunda, superne obtuse dentato-incisa, subtus glauca & venulosa, vere Aquilegiæ. Caulis in summitate solviur in paniculam floribus numerosis & suaveolentibus onustam. Petala quatuor, obverse ovata, valde concava, patentissima, pallida, obtusa, staminibus duplo breviora, caduca. Filamenta a sexaginta ad octoginta albescent vel purpurascunt. Antheræ flavescent. Pistilla septem vel octo abeunt in capsulas pendulas, triangulares, tripartitas, obverse ovatas, glabras, semine factas ovali & utrinque acuto; nisi quis integram capsulam pro semine nudo habeat. Crescit passim in sylvis subalpinis, florens a Junio ad Augustum, semina ferens Augusto & Septembri. Adstant ad latus seorsim flos, capsula, ejusdemque sectio transversa.

TABULA TRECENTESIMA DECIMA NONA.

STACHYS GERMANICA. *Linn. syst. p. 394. Scop. carn. 1. p. 412.*

Stachys lanata. *Crantz. fasc. pag. 267.*

Stachys caule tomentoso; foliis imis cordatis, superioribus elliptico-lanceolatis; verticillis densissimis, tomentosis. *Hall. hist. belv. num. 255.*

Stachys major germanica. *Bauh. pin. 236.*

Stachys alba latifolia major. *Barr. ic. 297.*

Stachys montana. *Riv. mon. irr. t. 27.*

Tota planta, imprimis trita, fætidum Lamii odorem spirat. Radix perennis, digitum crassa, ramosa & fusca, unum vel plures caules gignit, ab unico ad tres pedes altos, tetragonos, lanugine alba & mollissima dense tectos, ipsos subtus virentes aut purpurascens, alba medulla fæctos, annuos & simplicissimos. Folia sunt opposita, petiolis canaliculatis lanatisque instructa, basi cordata, hinc ex oblongo ovata, acuta, crassa, venosa, tenuiter rugosa, obtuse ferrulata, facie tomentosa & haud belle virentia, dorso lanata & incana. Floralia sunt lanceolata & subsessilia. Verticilli densi flores plus minus vixenos breviter pedunculatos habent. Bractæ ad flores exteriores lanuginosæ & lineares. Calyx etiam lanuginosus, ad unam tertiam partem quinquefidus; limbo patente; laciniis lanceolato-acuminatis, in mucronem rigidum terminatis. Corollæ limbus purpureus, extus hirsutie densa erectaque incanus, labium habet superius modo integerrimum, modo emarginatum. Semina fusca. Et reliqua ad characterem Linnæanum. Crescit in apricis siccis. Floret Junio & Julio. Semina perficit Augusto.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA.

CENTAUREA PANICULATA. *Linn. syst. p. 573. Scop. carn. 2. p. 139.*

Cya-

Cyanus pinnulis foliorum pinnatis, linearibus. *Hall. hist. belv. num.* 187.

Stœbe gallica & austriaca elatior. *Clus. hist. p.* X.

Stœbe major calyculis non splendentibus. *Baub. pin.* 273.

Jacea non spinosa, foliis magis divisis, elatior, capitulis minoribus non splendentibus.

Moris. hist. 3. p. 140. *s. 7. t.* 28. *f.* 15.

Centaurei majoris species tenuifolia. *Baub. hist. 3. p.* 31.

Radix annua, dura, sublignosa, fordide pallens & ramosa unicum caulem vel plures attollit, ab uno ad tres pedes altum, erectum, superne (quandoque vel ab ipsa radice) paniculate ramosum, striato-angulatum, firmum, scabrum & canescentem. Folia sunt sparsa, sicca, subincana, acutiuscula, saporis amaricantis & ingrati, infima subbipinnata, subsequa pinnata, summa pinnatifida & quædam quoque simplicia: pinnis linearibus vel oblongis. Flores odorati, breviter pedunculati, & numerosissimi, habent calycem ovatum & glabriusculum, cujus squamæ longe lanceolatae virent cum apicibus fuscis, superne ciliatæ pilis albis, qui sunt ciliati ipsi. Corollula ex carneo purpurascunt, quinquefidæ, exteriores radiantibus steriles. Anthera est saturate violacea. Seminum pappus brevis, pilosus, inæqualis, in margine sessilis. Crescit passim ad vias, inque arvis. Floret a Julio ad Octobrim.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA PRIMA.

LINUM ALPINUM. *Linn. syst. pag.* 224. *Jacq. vindob. pag.* 229.

Lini sylvestris quinti angustifolii aliud genus. *Clus. hist. p.* 318.

Radix lignosa, perennis, ramosa, & fordide pallens caules annuatim promit plures herbarceos, simplices, semipedales aut longiores, teretes, virides, dense foliosos, plerumque procumbentes aut adscendentes, in summitate multifloros & sæpe divisos. Folia sparsa, linearia, acuta, integerrima, sessilia, plana, superiora erectiuscula, subsequa patentia, inferiora imbricatim reflexa, quæ reflexio in culta obtinet notabilius. Flores inodori, pedunculati, & ratione plantæ magni. Calycis lacinia sunt oblongæ & obtusæ vel acutiusculæ, nec unquam acuminatæ. Petala pallide cærulea calycem ter superant. Antheræ ochroleucæ. Capsula subrotunda, glabra, decaasperma, femina continet ovata, nitida, compressa, nigricantia, Augusto & Septembri matura. Floret a Junio ad Augustum. Crescit copiose in herbis subalpinis & alpinis.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA SECUNDA.

SISYMBRIUM IRIO. *Linn. syst. p.* 440.

Irio lævis apulus, erucæ folio. *Col. ecphr. 1. p.* 264.

Tota hæc planta perpetuo glaberrima est, nec ullum pilum aut villum habet, vel sola hac nota a duabus sequentibus diversissima, cui accedunt præterea florum parvitas, totius plantæ aliqua flacciditas, & momenta alia. Tota acri sinapios sapore gaudet. Radix Sisymbrii Læselii est. Caulis teres, hic illic purpurascens, nitidus, firmus inferne, non striatus, sæpius ab ipsa basi ramosus, a pedali ad bipedalem altitudinem attollitur. Folia radicalia, quæ brevi marcescunt, & caulina pleraque, sunt pinnatifida, sinuata, inæqualiter dentata aut ferrata, petiolata, patentia, flaccida; lobis ut plurimum acutis, extremo majore & longiore. Summa hastata, & quædam integerrima ac simplicia. Corymbi in racemos producuntur longissimos, modo rectos, modo flaccidos. Flores pusilli calycem habent patentem & flavescentem. Petala flava, obtusa & oblonga unguis habent suberectos, supra hos patentissima.

Stamina & stylus etiam flavescent. Siliquæ graciles, subteretes, ad semina torulosæ, & bi-unciales, brevibus insistent pedunculis, & quaquavorsum laxè patent. Semina minuta pallide flavent. Rarius crescit in cultis & ad agros. Floret a Majo ad Julium. In margine exhibentur filiqua matura, semen, & auctus calyx cum corolla.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA TERTIA.

SISYMBRIUM COLUMNÆ.

Sisymbrium Irio. Crantz. fasc. pag. 49.

Rapistrum montanum, Irionis folio, macroleptoceron. Col. ecphr. 1. p. 266. tab. 268.

Erysimum angustifolium glabrum. Baub. pin. 101.

Erysimum leptomacroceraton, filiquis longissimis. Moris. hist. 2. p. 219. s. 3. t. 3. f. 4.

Sinapi Eryfino Tragi cognatum sive simile. Baub. hist. 2. p. 857.

Planta annua ab uno ad tres pedes alta radicem habet similem sequenti. Caulis pallide vi-
ret, teres, substriatus, erectus, & molli brevissimaque hirsutie magis minusve inca-
nus. Folia radicalia & caulina inferiora sunt pinnata, petiolata, utrinque subincana & mol-
lia ob villos densos brevitate vix conspicuos; pinna extima majore obtusa rotundataque, quæ
in caulinis pinnatifidis subsequis est hastato-triangularis & acuta; dein angustata valdeque
producta. Plerique illorum foliorum lobi ad costam inferne lobulo augentur sub lanceolato
erecto. Folia caulina superiora & ramea aliqua sunt hastata; summa simplicia integerri-
ma & sublinearia, quandoque glaberrima. Rami patent. Flores corymbosi calycina foliola
habent ochroleuca, ad lentem villosa, oblonga, concava, & semper erectissima. Petala pal-
lide flavent, calyce duplo longiora, & supra hunc patentissima. Antheræ flavent. Pedun-
culi proprii patent. Siliquæ teretes, striatæ, triunciales, pallide cinereæ patulæque, ad ta-
ctum asperitatem habent aliquam, & ad microscopium raros villos. Semina plurima, mi-
nuta, & compressula flavescent. Crescit passim ad vias & alibi. Floret æstate. Semina
maturescunt Septembri. Ad latus filiqua matura & semen exhibentur.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA QUARTA.

SISYMBRIUM LOESELII. Linn. syst. p. 440. Crantz. fasc. p. 48.

Erysimum hirsutum, filiqua Erucæ. Loes. prus. p. 69. t. 14.

Radix annua, albicans, calami crassitie, quandoque ramosa, quatuor plus minus uncias
longa, modo recta, modo infra caulis exortum inflexa, & medullam habens subigno-
sam, caulem promit solitarium, erectum, teretem, unum alterumve pedem altum, inferne
densius foliosum, superne magis minusve ramosum, striatum, totum quantum una cum ra-
mis hispidum pilis albidis, deorsum tendentibus, nec multum rigidis. Folia totum cau-
lem ramosque frequentia decorant, ad angulum acutum patula, petiolata, inferiora plera-
que vere pinnata, reliqua pinnatifida, inæqualiter dentata aut ferrata, in petiolis costa-
que media dorsali hirsuta, cæterum aut glabra aut etiam ad oras solas aut ubique hirsutula; lo-
bis difformiter sub lanceolatis aut oblongis acutisque; extimo maximo, subtriangulari, ra-
meorum plerumque hastato. Floribus inodoris & corymbosis calyx est patentissimus, rariter
pilosus vel glaberrimus, e viridi flavens. Petala lutea, calyce ad unam tertiam longiora,
integerrima, obtusissima, anguste obverse ovata, unguibus erecta, superne patentissima. An-
theræ sunt luteæ. Pedunculi proprii patent, semipollicares, inferiores pilosi, superiores gla-
bri. Siliqua teres, sesquipollicaris, erecto-patula, glabra, gracilis, immatura minutim

torulosa & sæpe parumper incurvata. Semina plurima, pusilla. Crescit ad aggeres, inque montanis. Floret a fine Maji ad Julium ineuntem. Adstat siliqua matura cum semine.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA QUINTA.

RANUNCULUS NIVALIS. *Linn. syst. p. 379. Scop. carn. 1. p. 396. Crantz. fasc.*

p. 117. t. 4. f. 3. & 4. Linn. flor. lapp. pag. 187. tab. 3. fig. 2. & 3.

Ranunculus caule unifloro; foliis glabris, reniformibus, semiquinquelobis. *Hall. hist. helv. num. 1168.*

Ranunculus saxatilis magno flore. *Scheuchz. it. 1. pag. 46.*

Tria possideo sicca specimina plantulæ Lapponicæ, ab illustri Linnæo missa; ab illustri Hallero plura Helvetica sua; & numerosa Austriaca, Carniolica, aliaque; ut habeam, a pygmæa plantula Lapponica ad Austriacam pedalem, seriem omnem intermediam; quæ nisi series existeret, credas difficulter, Lapponicam (mea quadrant exemplaria ad amussim cum figuris Linnæanis) nostratamque ad eandem referri speciem oportere. Glaberrimæ sunt Lapponicæ, ut ne vel minimam hirsutiem ope microscopii detegam. Nostrates pleræque hirsutæ, ut rara specimina invenerim tota glabra. Tabula exhibet habitum, quo in subalpinis nostratibus occurrit frequentius. Radix crassitie calami vel digiti, unam alteramve unciam longa, nodosa, fibris longis pallidisque jubata, horizontalis, foris albens vel fordens, & perennis, ex altera extremitate cum foliis radicalibus paucis longeque petiolatis caulem gignit unicum plerumque, a palma ad pedem altum, erectiusculum, simplicissimum & uniflorum, vel ramulo florifero auctum, teretem, hirsutum. Folia radicalia sunt quinqueloba, utrinque rariter & vix sensibilibiter ad oras autem magis hirsutula, lobis superne latioribus & incis. Petioli sunt hirsuti, canaliculati, & ad basin vaginantes ac membranacei. Folia caulina sunt sessilia, in majore planta infimum quandoque petiolatum; & hoc subquinquelobum modo radicalibus simile est, modo lobos abludentes habet, interdum lanceolatos acutos & integerrimos. Reliqua omnino pauca in lobos lanceolatos profunde dividuntur. Calyx patentissimus ex quinis fit foliolis lanceolatis, acutis vel obtusis, concavis, corolla fere duplo brevioribus, intus flavis, in dorso pallidioribus villosisque. Petala lutea, a quinque ad octo, obverse & late ovata, patentissima, obtusissima, nonnunquam emarginata, maculam supra unguem aurantiacam gerunt. Stamina sunt lutea. Semina compresso-plana, glabra & stylo mucronata. Floret a Junio ad Augusti finem pro varia soli elevatione. Ad latus adstant fructus integer & semen.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA SEXTA.

RANUNCULI NIVALIS VARIETATES.

Quandoquidem planta præcedens tantopere variet, haud erit abs re, ejus quædam in hac tabula proponere specimina discrepantia. Culta quidem planta, præterquam quod paulo altior evadat, magisque divaricata, notabiliter non mutatur. Radicem vero mutatam vidi semper, quæ ex horizontali teretique fit nodosior, veluti tuberosa, difformis, albidior, carnosior, multiceps, prolifera, aut oblique aut perpendiculariter in terram pergens, cujusmodi semel atque iterum dumtaxat sylvestrem offendi, quam ipsam propterea in prima figura offero conspiciendam, foliis etiam aliquatenus diversam. Figura altera & tertia sistunt radices plantæ cultæ. Quarta plantam sylvestrem totam glaberrimam. Quinta sylvestrem cum scapo aphylo. Quæ binæ ultimæ ex minoribus sunt nostratibus.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA SEPTIMA.

PRIMULA INTEGRIFOLIA. *Linn. syst. p. 151. Jacq. obs. part. 1. p. 26. t. 15.*

Primula foliis ciliatis, ellipticis, carnosis, integerrimis. Hall. hist. belv. num. 615.

Auricula urfi quarta. Clus. hist. pag. 303.

Sanicula alpina rubescens, folio non ferrato. Baub. pin. 243.

Radix perennis, fusca, sæpe transversa, calamus & ultra crassa, fibris pallidis longisque jubata, & ætate multiceps folia gignit plura, crassa, glabra, sessilia, oblonga, superne latefcentia, nitida, acutiuscula, integerrima, ad oras ciliis brevissimis, sola lente conspicuis, ornata. Scapus erectus vel adscendens, teres, ab unico ad quatuor flores umbellatos breviterque pedunculatos gerit, suffultos involucri oligophylli foliolis lanceolatis vel linearibus. Calycis tubus cylindraceus tubum corollæ fere æquat, superne in quinque denticulos obtusos erectos & subovatos dissectus. Corollæ violaceæ vel purpureæ tubus nullo collo coarctatur, interne ad fauces villosulus. Limbi quinquefidi laciniae sunt semibifidae, patentissimæ, obtusæ. Capsula nitida hæret in fundo calycis. Involucri foliola, scapi pars superior & perianthium ad lentem villosula sunt. Statura valde differt, modo pumila, ut vix scapus adfit, modo semipedalis; propterea tria diversa specimina proposui, inter quæ unum fructescit. Crescit frequens in summis alpium jugis. Floret Junio & initio Julii. Sub finem Augusti semina perficit.

Præter consilium, quod in suscipiendo hoc opere inieram, nihil adeo agendi, quod non ad ipsam plantæ descriptionem puram præcise pertineret, hic aliquid de Primulis in universum breviter dicam. Earum historia nedum extricata est, & posita extra dubium omne. Clusianæ Auriculæ secunda & tertia Tyrolensibus dijudicandæ sunt. Reliquas Clusianas jam mihi cognitæ existimo. Tum quidem optime illustris Hallerus, Oederus, alique in tres distinctas species separant Primulam veris Linnæanam, utpote partium structura in cultis constante, inter se dissimiles, quibuscum trivialia illustris Linnæi nomina, *Primula officinalis*, *Primula elatior*, & *Primula acaulis* stare possunt. Quarta species est *Primula farinosa*, quam Hallerus Aretiis suis adnumerat. Atque omnes illas etiam Austria alit. Quinta species dici merito posset *Primula longiflora*, cujus mentionem clarissimus Scopoli facit sub *Primula* præcedente, cui toto habitu affinis est, sed tubo imprimis corollæ omnium longissimo diversa. Hanc Hallerus sub numero 611 primus ceu speciem vindicavit. Sexta erit *Primula Auricula*, floribus luteis perpetuo apud nos in loco natali conspicienda. Septima species est hæc, de qua egi, *Primula integrifolia*, calyce tubuloso longo & obtuso folisque ad lentem ciliatis donata; a qua omnino distinguenda venit planta Oederi in Floræ Danicæ tabula 188 depicta, gracilitate sua, foliis petiolatis, calycibusque acuminatis & brevibus diversissima, nec magis cum aliis Primulis concilianda, nova sane & octava species, forte *Primula finmarchica* appellanda. Nonam speciem, cujus figuram tabula quarta Appendicis ad Floram Austriacam exhibitura est, & quæ interea intelligi ex Clusiana icone Auriculæ urfi sextæ potest, constituit *Primula carniolica*, calycis brevitate, laciniiis corollæ tantum emarginatis nec bifidis, & foliis nullatenus ciliatis, a *Primula integrifolia* alienissima. Decima species est *Primula glutinosa* in Appendice ad Floram Austriacam tab. 26. describenda, foliis odoratis glutinosis & ferrulatis foliolisque involucri maximis prædita, Clusii Auricula urfi septima, cujus iconem Pluknetius in tabulæ 149 figura 6 dedit. Undecimam speciem facit *Primula minima* foliis nitidissimis glaberrimisque. Et, quæ a duabus præcedentibus iterum distinctissima est foliis villosis totis, Hallero sub numero 613 descripta, *Primula villosa*, in Carinthiacis & Tyrolensibus alpiis etiam obvia, in Appendicis ad hanc Floram tabula septima & vigesima sistenda, & cujus majoris iconem Clusius jam in Historia sub Auriculæ urfi quintæ titulo dedit, speciem facit duodecimam. Decima tertia species sit Linnæana *Primula cortusoides*, non visa mihi planta. Quartam denique & decimam constituisset *Primula Vitaliana*, nisi foret nunc ad Aretiæ relata.

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA OCTAVA.

GENTIANA ASCLEPIADEA. *Linn. syst. p. 199. Scop. carn. 1. p. 181.*

Gentiana floribus campaniformibus; alis paucifloris; foliis ovato-lanceolatis. Hall. hist. belv. num. 640.

Gentiana secunda cæruleo flore, Clus. hist. p. 312.

Gentiana asclepiadis folio. Baub. pin. 187. Barr. ic. 70.

Dasystephana. Reneal. specim. p. 67.

Speciosæ plantæ radix perennis, foris flavescent, intus alba, in crura plura longa digitum-que crassa divisa, amara, fibrisque aucta, plures, quandoque vicenos & ultra, caules annuatim producit, herbaceos, erectos, unum alterumve pedem longos, glabros, teretes, simplicissimos, valde foliosos, sulco longitudinali utrinque exaratos, qui a lateribus quorumlibet foliorum superiorum ad proximi inferioris paginam pronam decurrit. Folia sunt opposita, sessilia, fere cruciatim locata, lanceolata, acuminata, quinquenervia, integerrima, glabra. Flores sessiles, axillares, erecti, solitarii, interdum gemelli, oppositi; in superiore caulis parte ad medietatem usque, intermediis primo florent, tum summi & infimi. Calyx est tubulosus, viridis, angulatus, quadridentatus vel quinquedentatus; denticulis linearibus, inæqualibus. Corollæ eleganter cæuleæ tubus longitudine calycis & angustus, hic ampliatur in figuram longe campanulatam & plicato-angulatam, tandemque panditur in limbum patentissimum quinquesidum ex laciniis triangularibus acutis brevibus cum interjectis denticulis subrotundis. Antheræ conglutinatæ & ochroleucæ. Stigma simplex, acutum. Capsula glabra. Semina parva, cincta membranula. Crescit passim in pascuis subalpinis. In sylvis umbrosis nascitur frequens varietas, cujus folia sunt in acumen producta longius, disticha, & flores in caule nutante secundi superiora spectant. Floret Augusto & Septembri, sub cujus finem semina maturescunt. Adduntur folium ex loco umbroso, petalum apertum fissumque, & variantes calyces,

TABULA TRECENTESIMA VIGESIMA NONA.

VERONICA MULTIFIDA & AUSTRIACA. *Linn. syst. p. 58. Scop. carn. 1. p. 16.*

Veronica pratensis. Crantz. fasc. pag. 344. a a.

Veronica montana, folio vario. Buxb. cent. 1. p. 24. t. 38.

Chamædrys austriaca, foliis tenuissime laciniatis. Baub. pin. 248. prodr. 117.

Chamædrys spuria tenuissime laciniata. Baub. hist. 3. p. 287.

Semel atque iterum in Austria inventa fuit, multo frequentior in Styria atque Carniolia. Radix perennis & multiceps plures caules emittit, erectiusculos aut adscendentes, teretes, villosos, a tribus unciiis ad sesquipedem altos. Folia sunt varie multifida, mireque ludunt in diversis individuis, ut verissime clarissimus Scopoli multifidam austriacamque Linnæi pro una eademque specie habuerit. Culta mihi planta ex eodem semine utramque dedit. Divisio itaque foliorum multiplex semper adest, si non semper cunctorum, saltem quorundam, modo superiorum, modo inferiorum, quæ nota hanc sufficienter ab affinibus distinguit. Icon prima exhibet plantam foliis maxime laciniatis & acutioribus donatam. Altera eandem pumilam, florescentiæ proximam, loco sicciore enatam. Tertia partem caulis cum foliis obtusioribus. Quarta caulem sterilem cum foliis superioribus ternis, ubi una tertia inferior pars caulis deficit, quæ folia habebat divisa, veluti in icone prima, quare omisi. Caules autem fertiles omnino erant similes. Tres priores ex Carniolia sunt. Quarta est ex montibus Styriacis. Icon quinta sistit plantam Austriacam, ex sicco specimine meo desumptam, quum hodie ultra reperire non potuerim. Racemi longi in alis foliorum supe-

riorum, quando caulis foliosus postea pergit elongari. Calycis foliola quinque, linearia, ad lentem pilis albis ciliata, inæqualia. Petali pallide cærulei vel saturatius striati lacinia tres superiores sunt ovata, latiores & fere æquales; infima lanceolata & angustior; omnes obtusiusculæ. Filamenta pallent. Antheræ sunt cyaneæ. Capsula scabriuscula & subcordata. Floret Junio & Julio. Semina maturescunt Augusto. Ad marginem conspiciuntur calyx, capsula, & aucta calycini folioli pars.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA.

ANDROSACE ELONGATA. *Linn. syst. p. 150. Jacq. obs. part. 1. pag. 31. tab. 19.*

In locis herbidis agri Viennensis, & vel ipsis in suburbiis sponte crescit, florens Aprili, femina Junio perficiens, annua planta, modoque pusilla valde in gramine densiori, cujusmodi exhibita minor est, modo scapos proferens plures altiorque. Ex radice fibrillosa & tenui folia radicalia in orbem sparguntur plura, lanceolata vel oblonga, acuta, supra medium rariter ferrata, etiam quædam integerrima, crassula. Hæc, uti etiam scapi, pedunculi, involucris foliola calycesque externe obducuntur villo brevissimo & ad solam conspicuo lentem. Scapus intermedius erigitur, reliqui sunt patentissimi. Pedunculi umbellati, valde graciles, inter se inæquales, semper numero incerto plures, in fructu admodum elongantur. Involucrum componitur ex foliolis fere totidem, quot sunt pedunculi, lanceolatis, acutis, plerisque integerrimis. Perianthium patens viret, nec in fructu notabiliter augetur. Corolla calyce duplo minor, in lacinias dividitur leviter emarginatas albasque; tubus flavet. Semina sunt atra. In tabula etiam adsunt petalum, calyx fructiger & semen; tum corolla aucta.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA PRIMA.

ANDROSACE MAXIMA. *Linn. syst. pag. 150. Scop. carn. 1. p. 130.*

Androsace stipulis quinis amplissimis. *Hall. bist. helv. num. 624.*

Androsaces altera Matthioli. *Clus. bist. CXXXIV.*

Androsaces altera. *Cam. epit. pag. 639.*

Annua planta ex radice tenui folia plura in orbem posita promit, subovata, sessilia, acuta, supra medium argute ferrata, crassula, pallide virentia, ad oras quandoque rubentia. Scapi a duabus ad sex uncias longi, plures, erectiusculi, rubelli, villosuli, teretes, in umbellam terminantur, superiora versus incrassati. Involucris foliola plura figuram ferme obverse ovatam habent, cæterum foliis radicalibus similia. Calycis tubus villosior pallet; lacinia autem patentes virent, ovata, acuta, ferrulata, in fructu multo ampliores & rufæ. Corollæ calyce duplo fere brevioris tubus flavescit; lacinia obverse ovata & integerrima alba. Semina sunt nigra. Crescit in agris, inter segetes, in cultis, inque saxosis; pro folii bonitate varians staturæ altitudine. Floret Aprili & initio Maji. Junio femina maturescunt. Depinguntur etiam in tabula corolla, scapus fructiger, & semen.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA SECUNDA.

ANDROSACE VILLOSA. *Linn. syst. pag. 150. Scop. carn. 1. p. 130.*

Aretia foliis ovatis, villosis; scapis umbellatis, *Hall. bist. helv. num. 620.*

Sedum minus decimum, alpinum quartum. Clus. hist. LXI.

Chamæjasme alpina. Baub. hist. 3. pag. 853.

Summarum alpium nostrarum incola haud infrequens ex radice perenni fusca fibrosa gracili & multicipite plures foliorum rosulas, denso interdum cespite contiguas, generat; quæ sunt crassula, ex oblongo lanceolata, obtusa vel magis acuta, integerrima, pallide virentia, villis mollibus ciliata, cæterum glabra. Scapus ut plurimum unicus, biuncialis, hirsutus, erectusque aliquot umbellatim sustinet flores pedunculatos, a duobus ad octo, involucro foliorum fere pentaphyllo, radicalibus similium, suffultos. Calyx hirsutus totus erigitur. Corollæ tubus flavescentem illum æquat longitudine, inque limbum expanditur album, tandem purpureum, ex laciniis obverse ovatis & integerrimis aut subemarginatis, rarius senis. Faux lutea est. Capsula glabra, nitida, subrotunda, apice depressa, calycem æquat. Floret Julio & Augusto. Planta minor sylvestrem, cultam major repræsentat.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA TERTIA.

ANDROSACE LACTEA. Linn. syst. pag. 150. Scop. carn. 1. p. 131.

Aretia foliis gramineis; scapis paucifloris. Hall. hist. helv. num. 622.

Sedum minus nonum. Clus. hist. LXI.

Sedum alpinum alterum. Col. ecphr. 2. pag. 64.

Phyllo Dalechampii aliquatenus similis. Baub. hist. 3. p. 754.

Radix fibrosa, perennis & multiceps per graciles ramulos cespitose plures rosulas foliorum generat, quæ sunt linearia, acuta, crassula, plana, nitida, integerrima, & ad lentem obsoletius ciliata. Scapus filiformis, unicus vel plures ex eadem rosula, viridis, glaber, erectus, unico flore vel paucis terminatur umbellatis. Involucri foliola in multifloris plerumque tot sunt, quot flores, lanceolata acuta concava & glabra; in unifloro caule aut semper bina, aut plane nulla. Pedunculi tenues & longi. Calycis virentis & femiquinquefidi tubus est pentagonus & campanulatus. Petali laciniæ obverse cordatæ, amplæ, emarginatæ, nivæ; tubus flavus. Capsula nitida, magnitudine calycis. Crescit frequens in alpi- bus. Floret Julio & Augusto. Major planta cultam, minor sylvestrem exhibet mediocris staturæ.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA QUARTA.

ANTHYLLIS MONTANA. Linn. syst. pag. 480.

Vulneraria montana. Scop. carn. 2. p. 56.

Vulneraria caule procumbente; foliis pinnatis, sericeis, ovato-lanceolatis; umbellis terminantibus. Hall. hist. helv. num. 397.

Astragalus incanus tomentosus, pallido globoso flore. Barr. ic. 722.

Astragalus purpureus. Dalech. hist. 1347.

Astragalus villosus, floribus globosis. Baub. pin. 351.

Astragalus monspeliensis candidior, & Onobrychis quorundam. Baub. hist. 2. p. 339.

Barba Jovis pumila villosa, flore globoso purpureo. Breyn. prodr. 1. p. 48. Garidel. hist. pag. 55. t. 13.

Radix lignea, longa, digitum crassa, interdum intorta, foris ex fusco nigrescens, intus albida, in montibus altioribus rupium fissuris innascitur, caulemque gignit brevem, multicipitem, fuscescentem, fruticulose perennantem & procumbentem. Hinc cauliculi plu-

res oriuntur, novelli herbacei, postea etiam lignosi, petiolis & vaginis foliorum præteritorum emarcidis stipulati, dein dense foliosi; tandem vere herbacei, annui, suberecti, graciles, teretes, villosi, incani, tres quatuorve uncias alti, sive in istiusmodi pedunculos elongati, terminatique capitulo florum erecto. Folia sunt utrinque sericea ac incana, petiolis albidis & amplexantibus innixa, & pinnata ex foliolis cum terminante impari utrinque a decem ad viginti, subpetiolatis vel sessilibus, oblonge lanceolatis, acutis, parvis & integerrimis. Involucrum sub capitulo constat bracteis numero incertis, fere quinis, in lacinias a duabus ad novem incisus anguste lanceolatas acutas incanas villosas florumque longitudine. Calycis subinfundibuliformis, petalo ad unam tertiam brevioris, nec inflati, tubus viret; laciniae autem quinque, subulatae, subaequales, tubo longiores, erectae, purpureaeque pilis longis dense obsidentur; quarum superiores duae pauxillo minus profunde inciduntur. Vexillum obverse ovatum, obtusum, integrum, pallens cum striis purpureo-rubris, patensque superne, inferne connivet, hinc abrupte in unguem angustum definit. Alae carinae, ex purpureo striatae, oblongae, obtusae, & erectae, carinam superant, vexillo breviores. Illa ovata, pusilla, ungue duplici tenuissimo praedita, ad apicem sanguinea est, cæterum cum virore pallet. Stamina diadelphea. Germen lineare, teres, glabrumque terminatur in stylum subulatum & incurvum. Legumen glabrum & calycis longitudine ex paucis feminibus unice perficit. Floret Majo. Semina Julio perficit. In tabula ad latus sistuntur seorsim calyx, vexillum, ala & carina.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA QUINTA.

VERATRUM ALBUM. *Lin. syst. pag. 668. Scop. carn. 2. p. 272. Dod. purg. p. 114.*

Veratrum spica paniculata, floribus maribus & foeminis. *Hall. hist. helv. num. 1204.*

Mill. ic. 271.

Elleborus albus exalbido flore. *Clus. hist. p. 274.*

Elleborum album. *Matth. diosc. pag. 1219.*

Helleborus albus flore subviridi. *Baub. pin. 185.*

Caulis teres, a duobus ad quatuor pedes altus, digitum crassus vel tenuior, fere totus foliorum vaginis vestitus, inferne glaber, superne villosus, basi bulbosus forisque nigrescens, hinc fibras crassas albicantes numerosas longasque in terram demittit. Folia ex vagina striete amplexicauli oriuntur, nervosa, lineata, plicata, integerrima, facie virentia & glabra, dorso villosa & magis pallida; inferiora late ovata & obtusa, superiora lanceolata & acuta. Racemus caulem terminat erectus, compositus, subpedalis, racemis partialibus modo simplicibus, modo ramosis ut paniculatus evadat racemus universalis, idque vel rarius vel copiosius. Racemi villosi stipulis foliaceis, flores singuli suffulciuntur bracteolis. In eadem individua planta adsunt flores hermaphroditi fertiles; & alii steriles pauci prioribus immixti, quibus pistillum exiguum, praesens tamen, abortat. Petala albida, ad oras serrato-villosula, dorso magis virent, ibidemque etiam villos habent, in vegeto statu suo semper omnino patentissima, nec erecta. Antherae flavent. Filamenta post fecundationem eriguntur, & styli recurvati producuntur amplius. Reliqua sunt ad characterem Linnæanum, & fructus cum sequente congruit. Crescit in pratis subalpinis udis copiosissime, tum in aliis montanis, florens Julio & Augusto, semina dans Septembri. In icone pars caulis media desideratur. Additur flos seorsim pictus.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA SEXTA.

VERATRUM NIGRUM. *Lin. syst. pag. 668. Scop. carn. 2. p. 272.*

El-

Elleborus albus alter, flore ex purpura nigricante. *Clus. hist. p. 274.*

Helleborus albus, flore atrorubente. *Baub. pin. 186. Moris. hist. 3. p. 485. s. 12. t. 4 f. 1.*

Speciosa planta meretur tota fisti, ut a Veratro albo, cujus esse varietatem haud recte aliqui suspicati sunt, evidentius discernatur. Radix oblonga, præmorsa, digitum crassa & perennis fibras ex toto ambitu copiosas crassas & pallide flavescentes generat; caulemque plus minus tripedalem, erectum, annuum, digiti crassitie, obsolete angulatum, basi a foliis præteritis fetosum, simplicem, firmum, virentem, totumque villo rudi asperiusculo vestitum. Folia radicalia & caulina inferiora ex petiolo ortum ducunt vaginante, ovalia, valde plicata, utrinque acuta, integerrima, glabra; subsequa sunt sessilia & longe spathulata; reliqua omnia sublinearia & superiora successive breviora. Racemus terminalis longior erigitur; & alii breviores racemi per maximam caulis partem, solitarii & ad angulum acutum patuli, ex foliorum alis egrediuntur; omnes, uti caulis, villosi, cylindrici, stricti, dense multiflori, simplicissimi, infimi solummodo (nec semper) inferne uno alterove ramulo aucti. Pedunculi proprii breves patent ad angulum rectum. Flores scetent, olentque vinum vel acetum corruptum. Petala sunt purpureo-atra, integerrima, patentissima, subovata, nitida, tria interiora angustiora. Filamenta petalis concoloria sunt, paulo breviora. Antheræ saturatissime rubent, effætæ magis pallent. Pollen flavet. Germina ovata, parva, acuta glabraque virent. Flores racemorum superiores videntur masculini, quum abortant; sed etiam sæpe abortant racemi integri; summus tamen racemus terminalis semper inferne fructum gerit. Difficile de sexu iudicium est, quandoquidem in floribus fertilibus ipsis germina tardius prodeunt, quæ in principio abesse videntur. Tum etiam, quod non minus pistilla sic prodire observaverim in floribus, qui tamen fructus nullos tulere. Capsulæ tres, erectæ, fuscæ, glabræ, obtusæ, & interne longitudinaliter dehiscentes, semina continent pauca ovata inque marginem membranaceum excurrentia. Crescit in montosis sylvaticis. Floret Julio & initio Augusti, semina perficiens Septembri.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA SEPTIMA.

THLASPI PERFOLIATUM. *Linn. syst. pag. 434. Crantz. fasc. p. 22. Gerard. prov. pag. 349. num. 6.*

Thlaspi alpestre. *Linn. syst. pag. 434.*

Thlaspi arvense perfoliatum majus & minus. *Baub. pin. 106.*

Thlaspi oleraceum. *Tabern. ic. 462.*

Thlaspi alterum mitius rotundifolium, Bursæ pastoris fructu. *Col. ecphr. 1. p. 273.*

Thlaspi cordatum minus, flore albo, insipidum. *Barr. ic. 815.*

Nasturtium foliis imis ovatis, reliquis amplexicaulibus cordatis. *Hall. hist. belv. num. 510.*

Annua planta, parum sapida, tota glaberrima & glauca, ex radice albida tenuique aut caulem plerumque solitarum simplicissimumque emittit, aut rarius plures eosdem, etiam permultos, ramososque, quo scilicet magis pingui crescit solo; altitudine hinc etiam varians a triunciali ad pedalem; dum communius in macilentioribus locis, collibus, agris, vineis, saxosisque frequens in agro Viennensi crescere soleat; flores Aprili & initio Maji, semina gerens matura ante Maji finem, quo planta disparet. Folia sunt tenuissime & obiter denticulata, aut integerrima; radicalia subovata aut magis subrotunda & petiolata; caulina sessilia, alterna, ovata, basibusque productis amplexicaulia. Flores perexigui sunt. Calycis foliola sunt ovata, valde concava, obtusiuscula, & erecto-patula. Petala nivea ex unguibus brevibus successive abeunt in laminas oblongas, obtusissimas, calyce paulo longiores, planas & patentissimas. Filamenta longiora calycem leviter superant. Antheræ sunt luteæ. Stylus brevissimus stigmate coronatur capitato. Fructuum racemus admodum elongatur. Silicu-

la obverse cordata, concava, horizontaliter ex pedunculo patens, styloque carens, in quolibet loculamento semina includit circiter quina, flaventia & subrotunda. Tabula sistit specimen majusculum unicaule, aliudque ex minus ramosis; tum semen; & auctum florem.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA OCTAVA.

ALYSSUM CALYCINUM. *Linn. syst. pag. 436.*

Alyssum foliis ellipticis scabris, calycibus persistentibus. *Hall. hist. belv. num. 494.*

Alysson. *Cam. epit. p. 558. f. 1.*

Alysson minimum. *Clus. hist. pag. CXXXIII.*

Clypeola alyssoides. *Crantz. fasc. p. 19.*

Adyseton calycinum. *Scop. carn. 2. p. 13.*

Thlaspi Alysson dictum campestre in jus. *Baub. pin. 107.*

Thlaspi Alysson incanum, luteum lunato utriculo. *Barr. ic. 908. f. 2. & 912. f. 2.*

Ex radice annua, tenui, albente & triunciali caules enascuntur plures, etiam non raro unicus, basi procumbentes, cæterum erecti, teretes, foliosi, simplicissimi, semipedales, superne in racemum successive producti. Folia sunt oblonga, versus basin angustata, obtusa, inordinate sparsa, subsessilia, erecta, crassula, plus minus semuncialia, integerrima. Flores inodori, dense corymbosi, pedunculati. Calycis in fructu initio persistentis foliola sunt crassa, erecta, & ad lentem valde pilosa. Petala ex lineari-oblonga, calyce paulo longiora, emarginata, foris pilosa, inferne pallent & eriguntur, supra calycem vero lutea tantisper patent; tandem marcescendo albescent tota. Filamenta sex, simplicissima, in quibus nec dentis nec squamæ vestigium invenio, subulata, subflavescentia, quorum quatuor paulo longiora. Ad latus unumquodque utriusque staminis brevioris ex receptaculo communi enascitur filamentum sterile capillare duploque brevius. Antheræ sunt luteæ. Germen villosum, compressum. Stylus crassior & brevis. Stigma simplex, obtusum. Silicula orbicularis, compressa, obsolete emarginata, stylo coronata, ferme glabra, in utroque loculamento semina rufa includit duo, aut alterutro abortante unicum. Cauliculi, folia & calyces sunt aspera subhispidula & cinerei viroris. Crescit frequentissime & ubique in macris locis, ad vineas vias murosque. Floret Aprili & Majo. Semina Junio maturescunt. Additur in tabula silicula cum semine; tum pistillum cum staminibus auctum, auctusque minore proportionem flos.

TABULA TRECENTESIMA TRIGESIMA NONA.

BISCUTELLA LÆVIGATA. *Linn. mant. pag. 255.*

Biscutella didyma. *Scop. carn. 2. pag. 14.*

Biscutella filicula lævi; foliis asperis, dentatis. *Hall. hist. belv. num. 501.*

Clypeola didyma. *Crantz. fasc. pag. 20.*

Thlaspi clypeatum. *Clus. hist. p. CXXXIII.*

Leucoium alyssoides umbellatum montanum. *Col. ecphr. 1. p. 283.*

Ex saxosis demissis montium locis ad summa usque alpium juga adscendit, semper statura minor, a sesquipedali ad semipedalem altitudinem decrescens; ut in tabula florens planta mediocrem aliquam referat, fructescens alpinam. Tota acris est. Radix perennis, longa, teres, sæpe ramosa, calamus crassa, vix lignosa, & multiceps, plures quotannis caules gignit erectos, teretes, glabros vel hirsutos, ut plurimum inferne simplices & superne ramosos. Flores in principio sunt subumbellati, tandem racemosi, odorati. Calycis gla-

glabri foliola ex flavo virent, etiam omnino flavent, oblonga, obtusa, valde concava, patula, decidua, ad basin æqualia. Petala oblonga, obtusa, calyce duplo longiora, & patentia flavent. Filamenta flava gerunt antheras luteas. Pistillum viret. Silicula didyma, tota glaberrima, plana, stylo coronatur; quam in alpibus etiam vidi trialatam & quadrialatam, qualis depicta est. Folia sunt oblonga, basi attenuata, obtusa vel acutiuscula, crassula, pauciferrata vel integerrima, pilis albis utrinque hirta vel læviora & quandoque vix notabiliter pilosa; radicalia plura; caulina minora, sessilia, magisque integra. Floret in locis demissioribus Aprili & Majo, in summis alpibus Julio & Augusto.

TABULA TRECENTESIMA QUADRAGESIMA.

BUNIAS ERUCAGO. *Linn. syst. pag. 446.*

Bunias filicula tetragonia, alis quatuor emarginatis. *Hall. hist. helv. num. 526.*

Eruca monspeliaca, filiqua quadrangula echinata. *Baub. pin. 90. prodr. 41.*

Sinapi echinatum. *Baub. hist. 2. p. 856.*

Inter segetes rarior in Austria inferiore, in superiore frequentior, variabilis planta, sæpius illo, quo exhibui habitu, florens, postea in longissimos racemos divaricata, cujusmodi adstat racemus ad latus, fructibus nedum maturis onustus. Radix annua & tenuis. Folia radicalia & caulina inferiora sunt oblonga, obtusa, superne latefcentia, modo asperri-
ma, modo parum aspera, in petiolum attenuata, dentata, idque nunc obiter, nunc pinna-
tifide, uti in folio adjecto solitario. Caulina superiora & ramea sunt sessilia & fere integerrima. Culta in horto meo Schemnitzii recessit quam maxime a statura solita foliis amplis; radicalium, cujusmodi non coloratum in tabula adjicitur, laciniis obtusis; caulinarum laci-
niis lanceolatis, acutis, extrema hastata. Porro caulis ramosus est, teres atque asperiuscu-
lus. Pedunculi proprii patent. Foliola calycis ex flavo virent, oblonga, concava, obtu-
sa, erecta, decidua, glabra. Petala ex ungue erecto paulatim expanduntur in laminam pla-
nam, emarginatam, flavam & supra calycem patentissimam. Antheræ sunt luteæ. Germen
oblongum & teres, tuberculis veluti glacialibus adspersitur. Stylus longitudinem germinis
habet. Silicula dura, ante maturitatem cortice succulento donata, non dehiscens, com-
pressiuscula, tetraëdra cum angulis bicristatis, glabra, post maturitatem a pedunculo persi-
stente decidua, stylo subulato acuminata, quadrilocularis cum dissepimento duro lignesciente
pellucidoque. In quolibet loculamento semen hæret solitarium, ex subrotundo acutum, sa-
poris sinapini, rufescens. Loculus aliquis nonnunquam est oblitteratus, deficiente tunc se-
mine. Transversim secta filicula videtur dumtaxat bilocularis, atque ex origine analogica
etiam talis est; quadrilocularis enim evasit, quia septum aliquod transversum, quod hic so-
lidum, in aliis pluribus filiquis mera medullosa substantia est, separat semina duo superiora
a seminibus duobus inferioribus. Hinc si quatuor semina simul videre quis cupiat, discin-
dat, oportet filiculam longitudinaliter, cultrum adaptans alterutri lateri angustiori, uti hoc
factum fuit in filicula seorsim depicta; si sola duo, lateri adaptet latiori in vicinia futuræ hic
obscurè conspiciendæ, nec in ipsa futura, quum in illa præcise dissepimentum genuinum lo-
cetur. Floret Junio & Julio.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA PRIMA.

VIBURNUM LANTANA. *Linn. syst. p. 218. Scop. carn. 221.*

Viburnum foliis ovatis, ferratis, subtus tomentosis. *Hall. hist. helv. num. 669.*

Viburnum, *Cam. epit. p. 122.*

Viburnum vulgo. *Baub. pin.* 249.

Lantana. *Dod. pempt.* 6. l. 2. c. 21.

Trunci plures ex eadem radice exoriuntur, brachium tandem crassi, cortice vestiti rugo-
fulo & fusco, ligno albido duroque. Rami cinerei, admodum lenti, ut circa digitos
volvi se patiantur, sæpe oppositi; juniores tomentosi & ex fusco virentes. Folia sunt ova-
ta, opposita, petiolata, argute dentato-ferrata, acuta, venosa, dorso ex incano virentia,
utrinque & imprimis ad nervos dorsales brevissime pilosa. Cymæ densæ, pedunculatæ, so-
litariae, terminales in ramis junioribus, compositæ ex radiis plerumque senis & uno centrali;
omnibus primo subtrifidis, dein cymosæ & inæqualiter multifloris. Pedunculi omnes sunt
teretes & villosi, ad quorum divisiones, uti ad ipsa etiam germina, bractæ adstant subulatæ
marcescentes & caduæ. Flores odorati, plerique pedunculati, pauci sessiles, quidam mihi
visi masculi & steriles hermaphroditis immixti. Corolla alba cum laciniis obtusis. Filamen-
ta alba corollam superant. Antheræ luteæ. Germina oblonga, glabra, valde compressa,
coronantur caliculo quinquedentato. Bacca sub finem Julii rubere incipit, sub finem Augu-
sti atrum induere colorem, tunc mollis, nitida, parum compressa, pulpam includens fuscam,
acidulo-dulcem, & se ven unicum, compressum, albidum, ovatum, utrinque sulcatum,
sapore adstringente donatum. Etiam immaturus ruber fructus valde austerus est. Crescit
in sylvis. Floret Majo ineunte.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA SECUNDA.

PYRUS CYDONIA. *Linn. syst. pag.* 344.

Sorbus Cydonia. *Crantz. fasc. pag.* 93.

Malus cotonea sylvestris. *Baub. pin.* 435.

Crescit ad vias publicas, in sepibus & fruticetis, vere sylvestris, florens initio Maji, fru-
tex a tribus ad octo pedes altus, ramosus & diffusus. Rami sunt fusci & glabri; ju-
niores virides & villosi terminantur flore breviter pedunculato & solitario. Calycis villosi &
persistentis laciniæ sunt ovatæ, acutæ, ferrulatæ, & patentes vel reflexæ. Petala ampla, pal-
lide rosea, obtusissima, patula, & calyce duplo fere longiora. Filamenta pallent aut pur-
purascunt. Styli quinque albescent cum stigmatibus capitatis flavisque, & ad basin vestiuntur
lana omnino densissima. Fructus subrotundus, calyce emarcido coronatus, odoratus, fla-
vus, tomentoque pulverulento cinereo ultroque secedente tectus, illam in sylvestri stirpe plus
minus figuram & magnitudinem habet, qua in tabula depingitur, cæterum nimis vulgo no-
tus, quam qui prolixioris descriptionem exigat, maturus sub finem Septembris & Octobri.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA TERTIA.

ORNITHOGALUM UMBELLATUM. *Linn. syst. p.* 243. *Scop. carn. p.* 243.

Ornithogalum stipulis maximis, petiolis lateralibus longissimis. *Hall. bist. belv. num.* 1215.

Ornithogalum umbellatum medium angustifolium. *Baub. pin.* 70.

Heliocharmos. *Renealm. pag.* 88.

Bulbus subrotundus, albus, ex squamis dense compactus, numerosam bulbillorum pro-
lem sub extima tunica gignit, brevi pedicelli ope, qui futuræ radicis rudimentum est,
fundo matris adhærentium. Folia radicalia sunt pauca, linearia, striata, carinata, debilia,
& hinc terræ sæpius incumbentia, a quinque ad decem uncias longa. Scapus foliorum lon-
gitudine, teres, erectus, superne laxè racemosus. Bractæ ad pedunculos membranaceæ,
plus

plus minus unciales. Pedunculi paulatim elongantur ita, ut florem expansum gerentes attollantur ad altitudinem interiorum, quo tunc cum his formetur corymbus; postea longissimi patentissimique evadant. Floribus inodoris petala sunt intus alba, foris virentia cum limbo albente, interiora tria angustiora. Filamenta omnia sunt plana, lata, acuta, tria petalis latioribus anteposita angustiora; nulla vel minimum unquam emarginata aut trifida. Germen sexangulare viret cum vertice flavo. Capsula oblonga, obtusa, trilocularis & trivalvis continet semina pauca subrotunda & atra. Crescit in pratensibus. Floret Majo & initio Junii. Sub finem Junii perficit fructum.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA QUARTA.

EUPHORBIA EPITHYMOIDES. *Linn. syst. pag. 333.*

Lacte candido tota turget. Radix lignosa, perennis, foris nigra, intus albida, ex capite per ætatem inæquali & crasso crura oblique demittit pauca semipedalia aut longiora; caulesque attollit plures, annuos, teretes, simplices, erectos, pedem dimidium vel integrum altos, molliter denesque pilosos. Vestuntur foliis pluribus, sparsis, oblongis, obtusis, patentibus, sessilibus, ad oculum nudum integerrimis, ad armatum obsolete ferratis, utraque in pagina & ad oras per pilos albidos mollibus. Umbella quinquefida caules terminat singulos, breviores autem magisque ferotinos quadrida dumtaxat aut trifida; cum flosculo centrali pedunculato erecto & sterili. Involucri foliola sunt quina, foliis caulinis similia fere, interdum emarginata. Involucellorum sunt foliola alia prioribus simillima, alia magis ovata. Umbellulæ in quolibet radio numerantur ternæ cum flosculo centrali pedunculato, ex integro fertiles. Harum duæ exteriores sunt iterum bifidæ cum flosculo medio; tertia autem, quæ interior est, uniflora non dividitur, involucello tamen diphylo donata. Ut itaque progressiva hujus plantæ divisio florifera sit quinquefida: trifida: subbifida; a qua paucæ plantæ, neque hoc magnopere, abludunt. Præterea magis luxuriantes cauliculos rami ex foliorum superiorum alis triflori nonnunquam exornant. Caules folia & involucra frequenter rubedine magis minusve tinguntur; alias etiam tota planta livide rubet. Calyx campanulatus, glaber, flavus, semiquinquefidus: laciniis oblongis, conniventi-canaliculatis, erectis, & superne dentatis. Petala sunt lutea, orbiculata, concava, integerrima, patentissima, ad dorsum calycis flexa, numero varia; in floribus enim sterilibus, germine carentibus, semper inveni quina, in fertilibus autem tria, duo vel quatuor. Germina erecta crassis villis tota obsidentur, superioribus ex aurantiaco rubentibus. Styli crassi etiam eriguntur. Capsula hirsute muricata continet semina fusca subrotunda & glabra. Crescit in collibus asperis, florens Majo & Junii initio, semina ferens Julio. In latere tabulæ adduntur capsula & semen; tunc flos auctus. Figura Columnæ, pro hac planta in synonymia Linnæana citata, a mea, quæ certissime Linnæi planta est, mihi videtur ob fructus longissime pedunculatos sive a flore distantes aliena.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA QUINTA.

EUPHORBIA SAXATILIS.

In faxis montosis crescit, florens Majo & Junio, Julio fructescens, tota glabra, lacte turgens candido, quod gustatum, in principio mite, tandem molesta acredine diu os faucesque afficit. Ex radice perenni, nigricante, & ramosa, cauliculus enascitur unus alterve procumbens, qui ramulos plures adscendentes emittit, rosula terminatos foliosa, dum folia seniores in ramulorum elongatione successive cadunt, hinc cicatriculis numerosissimis inæqua-

les, rubentes, unum alterumve annum sic perennantes, tandemque solutos in umbellam florentem, & pereuntes marcescendo post maturatum fructum, quando novi succedunt emortuis. Rami florentes a tribus ad sex uncias longi umbellam gerunt quinquefidam, aut minus divisam, umbellulis semel bifidis. Involucra & involucella sunt cordato-subrotunda, obtusa, & cum flavedine glauca. Folia sunt oblonga, obtusa, integerrima, sessilia, interdum parumper emarginata, utrinque glauca, crassula, copiosa; summa quandoque ex oblongo cordata; infima nonnunquam imbricatim reflexa. Ex summorum foliorum alis in culta pedunculos etiam vidi exivisse radiis similes; & talem florentem exhibet icon superior, dum inferior sylvestrem sistit aliquam frutescentem cum umbella depauperata. Flores sunt sessiles. Centralis umbellæ abortat, petalis donatus quinis. Reliquis fertilibus petala sunt quatuor, bicornuta, & fordide lutea. Calyx flavescit, foris glaber, intus valde hirsutus, ore connivens inæqualiter multidentato. Germen glabrum abit in capsulam glabram, trigono-ovatam, obtusam. Semina glabra pallent. Insuper ad latus spectantur seorsim capsula, semen, & auctus flos.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA SEXTA.

LEPIDIUM PERFOLIATUM. *Linn. syst pag. 433.*

Nasturtium spicatum persicum perfoliatum maximum. *Moris. hist. 2. p. 294. s. 3. t. 25. f. 17.*

Nasturtium orientale, foliis inferioribus Millefolium, superioribus Perfoliatam referentibus. *Tourn. inst. 214.*

Thlaspi alexandrinum. *Bauh. pin. 108. prodr. 50 hist. 2. p. 933.*

Thlaspi verum, Dioscoridis primum. *Zan. hist. rar. p. 172. t. 129.*

Ante annum elapsum hæc planta, quoad sciam, in Austria a nemine Botanicorum observata fuerat, quando a clarissimo Sigisberto Schivereck detecta, mihiq; indicata fuit, copiosissime crescens in ipsa, urbem inter suburbiaque, macra & herbida planitie, confusa cum Lepidio ruderali, ubi denuo a me pluribus in locis & abundantia incredibili hoc anno visa fuit. Semina æstate delapsa novas autumnis plantulas producant, folis foliis radicalibus præditas. Proximo primo vere alia similia prodeunt, & hæc inter caulis exsurgit plus minus pedalis, teres, erectus, glaber, cum virore purpurascens, ex alis superioribus ramosus, in aliis individuis etiam ex alis plerisque, frequentius unicus, interdum plures. In horto fata primo vere, eodem etiam anno, sed serius, caulem exserit. Radix alba & duas tresve uncias longa perit post feminum maturitatem. Folia radicalia & caulina inferiora, in individuis ramosioribus etiam ramea infima, sunt bipinnatifida: laciniis angustis acuminatis & planis. Horum subsequa minus divisa basin habent integram & amplexicaulem. Superiora omnia sunt integerrima, ex cordato subrotunda vel cordata, valde amplexicaulia, acuta vel obtusa. Omnia autem sunt glauca, parumper crassula; alia glaberrima; ad oras alia inque facie pilis ad lentem solummodo conspicuis obsita. Flores corymbosi compressi & exigui foliola calycis habent obtusa, valde concava, erecta, ex flavo virentia; opposita duo, quæ germinis appianati marginem spectant, oblonga; reliqua ad ejusdem discum posita duplo fere latiora & ovata. Petala sunt spathulata, angusta, flava, plana, obtusa, calyce paulo longiora. Filamenta sex pallentia antheras gerunt e viridi flaventes. Siliculæ orbiculatæ, longe racemosæ, compressæ, vix emarginatæ, stylo brevissimo & ægre conspicuo coronatæ, & glabræ, in quolibet loculamento continent semen unicum badium. Ad latus racemus frutiger, & auctus flos adsunt.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA SEPTIMA.

HESPERIS INODORA. *Linn. syst. pag. 443.*

Hesperidis sibiricæ an varietas? *Jacq. enum. vind. pag. 118.*

Hesperis sylvestris. *Crantz. fasc. pag. 32.*

Hesperis caule hirsuto, foliis subasperis, ovato-lanceolatis, ferratis, petiolatis. *Hall. hist. belv. num. 448.*

Hesperis tertia. *Clus. hist. 297.*

Hesperis sylvestris inodora. *Bauh. pin. 202. Hall. ad Rupp. jen. pag. 78. tab. 1.*

Planta hæc, in Austriæ diversis locis occurrens, multis modis variare solet, ut primo intuitu non eadem credi posset. Alii annuam prætendunt; biennem alii. Celeberrimus Hallerus, quod in hortum redditam fieri illam angulosam asserit, plus quam annuam innuere videtur. Mihi quidem experimento certissimo constat, illam in horto Botanico jam per octennium perennasse, nec periisse adhucdum; & ipsam sylvestrem plantam per tres continuos annos perennantem vidi, forte tunc jam annosam, nec ultra inquirere volui. Anne igitur ætas variat in diversis individuis. Primo autem ætatis anno jam floret. Radix albicans & ramosa, aut simplicior, caulem solitarium vel eodem plures attollit, erectos, teretes aut subangulatos, sesquipediales aut duplo altiores, magis minusve hirsutos, medulla folioliore farctos, diametro ab unica ad quinque lineas æquantes, simplicissimos vel auctos ramis prodeuntibus ex alis foliorum, modo dumtaxat superiorum, modo ex toto caule. Folia sunt acuminata, utrinque asperiuscula & villosa, alternantia, argute dentato-ferrata, late aut anguste lanceolata, conferta vel magis dissita, infima plerumque petiolata, interdum omnia, in aliis ex adverso sessilia omnia vel semiamplexicaulia, hinc basi aut rotundata aut subhastata. Atque hæc diversitas in habitu præprimis pendere videtur a soli, in quo crescit, discrimine, dum reperitur in apricis asperis, in sylvaticis, in sepibus, atque alibi. Racemi cymosi, terminales. Flores suavi odore pollent, idque, uti noctu, sic interdiu; minus tamen sensibili, dum in aprico nascitur. Calyx purpureus, aut magis pallens, superne virescit, quandoque viret totus; & pilis longis est hirsutus. Petala sunt modo integerrima, modo leviter emarginata, unguibus pallidis calycemque superantibus, alba, carnea, purpurea, vel ex purpureo rubra. Siliquæ a duabus ad quatuor uncias longæ, glabræ, striatæ, teretes; interdum obsolete simul tetragonæ, dum stria media promineat magis; ad semina torulosæ. Semina plura, oblonga, subangulata, fusca, subacria, immerguntur dissepimenti foveolis impressis. Floret a Majo ad Julium. Semina maturescunt Augusto. Ad latus folium habetur varians.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA OCTAVA.

CARDUUS PERSONATA.

Carduus inermis; foliis imis pinnatis, superioribus ovato-lanceolatis, ferratis; squamis calycis reflexis. *Hall. hist. belv. num. 162. tab. 3.*

Arctium Personata. *Linn. syst. p. 528.*

Arctium alpinum. *Jacq. vindob. pag. 276.*

Ex radice perenni, fusca, ramosa, fibrisque aucta caulis attollitur unus alterve, quatuor & ultra pedes altus, herbaceus, digitum & ultra crassus, angulatus, medulla alba fistulosa farctus, aut simplicissimus aut ramosus ex plurium foliorum alis, per totam longitudinem oris foliorum anguste decurrentibus spinulosus. Folia radicalia in planta nedum caulifera sunt ex lanceolato oblonga, integra, versus basin valde attenuata & incisa, pedali sæpe longitudine & quatuor uncias lata. Caulina inferiora, cujusmodi delineatum additur, sunt in-

fra medium pinnatifida vel etiam pinnata cum costa alata. Caulina summa & ramea sunt ovata, acuminata, sessilia, quandoque subtus parum lanuginosa & incana, uti etiam ipse ibidem caulis. Cæterum omnia sunt ferrata, ciliato-spinosa, vix tamen pungentia, & utrinque glabra. Flores a quatuor ad octo sessiles in capitulum colliguntur, & caulem ramosque terminant, quibus in proximo folio quandoque solitarius subjicitur. Calycis squamæ numerosæ, subulatæ, in spinulam innocuam rectam nec uncinatam desinentes, supra medietatem patentissimæ, atropurpureæ totæ aut partim virentes, molles, ad lentem basi subciliatæ, cæterum glabræ nec lanugine adspersæ. Corollulæ purpurascunt, limbo donatæ quinquefido. Stylus & pollen cærulescunt. Anthera tingitur purpura saturatissima. Semen fuscescit, striatum, nitidum, pappoque coronatum sessili & piloso, ad microscopium obscure plumoso. Crescit in subalpinis. Floret Augusto.

TABULA TRECENT. QUADRAGESIMA NONA.

ARNICA SCORPIOIDES. *Linn. syst. pag. 559.*

Arnica foliis alternis, argute ferratis, radicalibus petiolatis. *Hall. bist. belv. num. 89.*

Aster scorpioides. *Scop. carn. 2. pag. 169.*

Doronicum quartum styriacum. *Clus. bist. XVII.*

Doronicum latifolium, flore magno. *Bauh. pin. 185.*

Radix perennis, transversa, ex capite digitorum crasso attenuatur in finem præmorsum; rugis circularibus a foliorum priorum ortu relictis exasperata, fibris crassis albidis recta terræ immixtis subtus jubata, fordide albens, saporis aromatici dulcis nec acris, teres, & ætate multiceps. Hinc vel sola radice ab Arnica Doronico mea differt quam maxime. Caulis unus alterve, semipedalis vel altior, angulato-striatus, pilosus, erectus, uniflorus, rarissime ex ala folii superioris flore pedunculato auctus. Folia sunt dentata, mollia, crassula, venulosa, utrinque villosula; caulina pauca, alterna, sessilia vel amplexicaulia, subovata & acutiora; radicalia cordata sæpius, vel ovata, petiolata, obtusiora & latiora; hæc in culta planta plerumque sola ovata, cujusmodi folium est seorsim additum. Flos subodoratus erigitur. Calycis foliola fere trium ordinum, omnino circiter viginti, exteriora paulo latiora, hirsuta, virentia, patentissima, corolla fere duplo breviora, lanceolato-acuminata. Corollulæ luteæ; fæmineæ fertiles in radio acutæ, lineatæ, ad apicem obscure tridentatæ; hermaphroditæ etiam fertiles cum limbo quinquefido & acuto. Stylus & antheræ colorem corollæ habent. Semina omnia pappo instruuntur simplici & sessili. Crescit rarissime in alpinis, florens Julio.

TABULA TRECENTESIMA QUINQUAGESIMA.

DORONICUM PARDALIANCHES. *Linn. syst. pag. 559.*

Doronicum latifolium. *Clus. bist. pag. XVI.*

Doronicum foliis cordatis, obtusis; imis longe petiolatis; superioribus amplexicaulibus. *Hall. bist. belv. num. 88.*

Doronicum Romanorum. *Blackw. tab. 239.*

Doronicum primum. *Tabern. ic. 336.*

Doronicum radice scorpii. *Bauh. pin. 184.*

Aconitum Pardalianches. *Dod. purg. pag. 305.*

Radix alba, firmiter carnosæ, fibris pluribus deorsum tendentibus barbata, per transversos abruptosque circulos exasperata, saporis recens cum aliqua dulcedine atque aromate haud tamen grati, subteres, per ætatem tandem lignosior, & perennis, quaquaversum
fi-

fibras præterea crassas longasque horizontaliter porrigit, quæ in capita terminantur, novarum plantarum rudimenta, & ipsa etiam brevi futura sobolifera, ut jam initia stolonum appareant, quorum pro elongatione varia haud inepte interdum scorpionis figuram effingunt. Ex hisce capitibus folia radicalia primo anno prodeunt sola, subsequis una cum his caulibus. Illa sunt cordata, venosa, mollia, utrinque villis albidis brevibusque dense obsita, crassula, denticulata, obtusiuscula, insipida, petiolis longis canaliculatis villosis & erectis sustentata. Caulina sunt infima similia cum petiolo ad basin auriculato. Caulina reliqua sessilia, amplexicaulia, magis oblonga & acuta. Caulis plus minus sesquipedalis, villosus, parum striatus & inanis erigitur. Flos inodorus, longe pedunculatus, aut unicus in caule simplicissimo, aut ex superiorum foliorum alis insuper unus alterve, tres uncias in diametro æquans. Calycis patentissimi foliola plus minus quadraginta, plana, villosa, ciliata, acuta, virentia, & corolla subduplo breviora, ordinantur duplici in serie. Corollulæ flavent; in radio longissimæ lineatæ & tridentatæ. Anthera hermaphroditis est lutea. His semina succedunt fusca, decemstriata, hirsuta pappoque piloso sessili coronata. Fæminarum semina minus hirsuta pappo carent. Receptaculum conicum est, ac brevissime villosum. Rara in præruptis alpium locis planta, floret ibidem Junio, culta in horto Aprili & ineunte Majo. Semel plantam spontaneam sic ramosam, qualem icon exhibet Clusiana, in sylva quadam montana haud procul ab urbe Vienna inveni anno quinquagesimo secundo supra millesimum septingentesimum, cum floribus ad unam tertiam minoribus, caule tamen longiore, vere ramoso; quam autem plantam postea, ex Americano itinere redux, denuo reperire nullatenus potui. Varietatem credo in umbrosissimo loco natam.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA PRIMA.

LILIUM MARTAGON. *Linn. syst. p. 240. Scop. carn. 1. p. 239.*

Lilium foliis verticillatis; floribus pendulis, revolutis. *Hall. hist. helv. num. 1233.*

Lilium sylvestre sive montanum primum & secundum. *Clus. hist. p. 133. & 134.*

Lilium floribus reflexis montanum. *Baub. pin. 77.*

Bulbus componitur ex squamis lanceolatis, flavis, laxis; ad basin jubatus fibris crassis, longis, albidis, & adultis rugosis. Caulis ex bulbi centro recta erigitur; ad bulbi apicem fibris verticillatis radicanibus donatus, firmus, teres, nitidus, a sesquipede ad quatuor pedes altus, inferne pallide virens, cæterum punctis nigris adspersus, inferne & superne vestitus foliis vagis, in medio iisdem verticillatis, terminatusque in racemum laxum, modo pauciflorum, modo speciose multiflorum, etiam quandoque dumtaxat uniflorus. Flores fœtiditnant. Pedunculi purpurei nigroque punctati patent, muniti stipulis lanceolatis & acutis, inferiores geminis, summi solitariis. Petala purpurea vel pallida, utrinque magis minusve nigris punctis variegata, revoluta, tria exteriora ex linea longitudinali media protuberante hirsuta. Filamenta & stylus pallent. Antheræ badiæ includunt pollen aurantiacum. Germen viret. Capsula fufcescit. Folia sunt lanceolata, acuta, subnervosa, integerrima, subpetiolata. Crescit in sylvis montanis, & in subalpinis passim. Hic floret Julio & Augusto; istic jam sub Junii finem. Flos pallens additur ad tabulæ marginem; dein plantula tenella primi anni.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA SECUNDA.

HEDYSARUM ONOBRYCHIS. *Linn. syst. p. 495. Crantz. fasc. p. 424.*

Onobrychis viciæfolia. *Scop. carn. 2. p. 76.*

Onobrychis caule erecto, ramoso; floribus spicatis. *Hall. hist. helv. num. 396.*

Onobrychis Dodonæi. Clus. hist. p. CCXXXII. Riv. tetr. irr. t. 2.

Onobrychis folio viciæ, fructu echinato, major. Baub. pin. 350.

In toto agro Viennensi frequentissima planta, ad ripas arenosas Danubii, in collibus siccis, ad vias, & alibi crescens, florens a Majo ad Julium, semina ferens Augusto. Radix longa, perennis, & ramosa plures annuatim caules herbaceos profert, striatos, teretes, ramosos, adscendentes, etiam magis procumbentes, raro erectos totos, glaberrimos nitidosque aut pubescentes magis minusve, plus minus pedales. Stipulae ad folia oppositae, acuminatae, latae, & membranaceae. Folia sunt pinnata ex foliolis ab octo ad duodecim, oblongis vel ovalibus, obtusis vel acutis, modo angustis, modo latioribus, utrinque glabris vel dorso pubescentibus & quandoque incanis. Pedunculi longissimi, erecti, teretesque in spicam longam terminantur, florentem successive ab inferioribus. Pedunculi proprii breves bractea fulciuntur subulata albida & marcescente. Calycis hirsuti & virentis laciniae subulatae, acuminatae, longae, & subaequales patent. Vexillum pallide flavesceus aut carneum cum striis semper rubris, subrotundum, levissime emarginatum, ungue brevi donatum, reflectitur superne, nec aliter comprimitur. Alae pallidae, oblongae, obtusae, erectae, tam sunt parvae, ut in flore vix appareant. Carina bipes, subtriangularis, obtusa, valde compressa & longitudine vexilli pallet inferne, ceterum rubet. Germen minimum & hirsutum cum stylo capillari in legumen abit semisubrotundum, compressum, cellulose rugosum, acute cristatum, & monospermum. Semen glabrum, reniforme, cinereum & versus hilum nigricans. Seorsim spica fructigera, semen, flos, & ala fiuntur.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA TERTIA.

RESEDA LUTEA. Linn. syst. p. 330. Scop. carn. 1. p. 332. Baub. hist. 3. p. 467.

Reseda hexapetala; foliis pinnatis, undulatis; calyce sexfido. Hall. hist. helv. num. 1056.

Reseda vulgaris. Baub. pin. 100.

Ex radice perenni, calamus crassa & fordide albente caules exoriuntur pauci vel plures, saepe in orbem positi, basi procumbentes, hinc adscendentes & erecti, annui, pedales & ultra, tandem saepe ramosi, substriati, scabriusculi, obsolete hispiduli, & fistulosi. Folia sunt ad nudum oculum glabra, ad lentem hic illic pilosa, circa medium trifida; laciniis sublinearibus, ad oras undulatis, modo indivisis, modo ipsis eadem ratione trifidis, idque indiscriminatim in omni caulium parte; rarius versus radicem simplicia, & tunc versus finem notabiliter latefcentia. Racemus terminalis, aphyllus, erigitur, tandem longus, dum ab inferioribus florere incipit. Pedunculi uniflori & breves. Flores haud grate odorati habent foliola calycis fena, linearia, canaliculata, ad basin ipsam usque divisa, patentissima, subaequalia. Petala quatuor, subrotunda, obtusa, concava, parva, crenulato-ciliata, & pallida, dimidiam superiorem floris partem occupant. Haec emittunt ex dorso superiore parte appendices instar cornuum, superiora duo duas cum intermedia subulata, inferiora unicam, ochroleucas, planas, & aut integras aut incisas. Filamenta a quindecim ad viginti gerunt antheras flavas. Styli tres. Capsula oblonga, triangularis, unilocularis, ore rotundato & vix denticulato hians, semina includit plurima nitidissima fusca. Crescit passim in cretaceis, glareosis, ad vias. Floret a Majo ad Septembrim. Seorsim tabula sistit capsulam, semen, auctum florem, & multoties auctum petalum superius a dorso conspectum.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA QUARTA.

ADONIS MINIATA.

Ado-

Adonis autumnalis, corollis flavo-rubris. *Scop. carn.* 1. p. 392.

Adonis annua prima. *Crantz. fasc. pag.* 110.

Fere tota glaberrima est. Radix annua, calamus ad summum crassa & amaricantis atque ingrati saporis caulem promit magis minusve ramosum, erectum, striatum, plus minus pedalem. Folia sunt multifida, acuta, & linearia. Flores inodori, pedunculati & solitarii caulem ramosque terminant. Calycis foliola quinque, glaberrima, ovata & patentissima pallent cum suffuso aurantiaco rubore, alia integerrima, alia superne obsoletius denticulata. Petala octo, ovata, obtusa, integerrima, miniata maculaque ad basin insignita nigricante, calycem tantisper superant. Antheræ cum purpura nigrescunt. Fructus longe cylindricus componitur ex producto receptaculo & adhærentibus feminibus numerosis subrotundo-acuminatis & angulatis. Crescit in arvis restibilibus interque segetes, florens Majo & Junio, semina perficiens Julio. Corolla nunquam pentapetala, sed constanter octopetala, aut rarissime uno alterove solo foliolo deficiente diminuta, & fructu cylindrico, nec ovato, discrepat ab Adonide æstivali Linnæi. Tempore florendi, & floris colore, ab Adonide autumnali.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA QUINTA.

ADONIS FLAMMEA.

Adonis autumnalis, corollis phœniceis. *Scop. carn.* 1. p. 392.

Adonis annua secunda. *Crantz. fasc. pag.* 110.

Habitus idem est cum planta præcedente, quacum mixtim crescit & floret. Differt autem ab illa momentis sequentibus. Radici sapor vix ullus est. Foliorum lacinia sunt angustiores & longiores. Caulis infra medium, folia inferiora & calyces semper hirsutula sunt. Calycis foliola non recta porriguntur, sed infra medium detruduntur in gibbum, hinc visa breviora. Petala coloris flammei, maculam ad basin non habent ullam, aut valde illam obsoletam. Dein sunt hæc ratione longitudinis suæ angustiora, magis inæqualia inter se, & quædam obiter versus apicem rariterque denticulata. Flores magnitudine magis variant, alii ampliores quam in Adonide miniata, alii minores. Hirsutie, petalis angustioribus, & tempore florendi æstivo differt ab Adonide autumnali.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA SEXTA.

SCORZONERA LACINIATA. *Linn. syst.* p. 519.

Scorzonera caule folioso, ramoso; foliis angustissimis, imis rariter semipinnatis, superioribus linearibus lanceolatis. *Hall. hist. belv. num.* 12.

Tragopogon laciniatum luteum. *Baub. pin.* 274.

Tragopogon tenuissime laciniatum. *Baub. prodr.* 129.

Tragopogon laciniatis foliis. *Col. phyt.* 2. pag. 22. tab. 21.

Lacte amaro & ex candido brevi flavescente & fuscescente scatet. Radix perennis ramosa longa quotannis caulem unum vel plures gignit, erectos vel adscendentes, ramosos, striatos, fistulosos & glabros. Folia radicalia & caulina sunt pinnato-laciniata, glabriuscula, acuta; laciniis sublinearibus ac integris. Alia etiam folia sunt simplicissima & sublinearia, imprimis radicalia quædam & caulina summa. Flores inodori, longe pedunculati. Apices squamarum calycini nigricant & extrorsum vergunt. Petala intus flavent, foris fuscescunt,

scunt, quinquedenticulata ad apicem. Omnes pili in pappo sunt plumosi. Crescit passim in ficcis locis, ad vias, aggeres, mœnia, ruderata & alibi, florens totam æstatem.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA SEPTIMA.

LONICERA CAPRIFOLIUM. *Linn. syst. p. 165. Scop. carn. 1. p. 152.*

Periclymenum vulgare alterum. *Clus. hist. p. 57.*

Periclymenum perfoliatum. *Bauh. pin. 302.*

Caprifolium italicum. *Dod. pempt. 3. l. 3. c. 23.*

Stirpem in hortis vulgarem, in Austriæ sylvaticis nostra saltem ætate, (nam Clusius in Pannoniis invenire se potuisse negat,) vere spontaneam, nec infrequentem, paucis describam. Frutex sarmentosus, debilis, lignosus, subvolubilis, lentus, ramosus, vicinis fruticibus se sustentat. Rami juniores sunt virides & sæpe rariter pilosi. Folia opposita, subovata, integra, glabra, obtusa; inferiora breviter petiolata; summa latissimis basibus connata, hinc perfoliata. Flores suaveolentes, terminales, sessiles in extremo folio, plerumque septeni, quorum intermedius frequentius abortat; tum etiam nonnunquam aliqui in alis foliorum subsequorum. Corolla pallida sæpe quiddam carnei & ochroleuci immixtum habet. Stamina incurvantur ad laciniam petali longissimam. Antheræ sunt luteæ. Stigma viret. Bacca distincta, singularis, aurantiaca, subovata, nitida, sed rore recta, ut nitor haud appareat, mollis, pulpam continet concolorem dulcem & glutinosam, seminaque pauca, ab unico ad quinque. Floret Junio. Fructus maturescunt Julio & Augusto.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA OCTAVA.

INULA HIRTA. *Linn. syst. pag. 558.*

After hirtus. *Scop. carn. 2. p. 173. tab. 58.*

After quintus. *Clus. hist. pag. XIII.*

After luteus hirsuto falicis folio. *Bauh. pin. 266.*

After tertius pannonicus Clusii luteus, folio hirsuto falicis. *Bauh. hist. 2. p. 1047.*

Radix perennis, transversa, brevis, sapore aliquo leviori Doronici officinalis prædita, & plurimis fibrillis longis nigrisque jubata, caules generat quotannis plures, semipedales vel pedales, erectos, hirtos, purpurascens, foliosos, & vel unifloros & teretes, vel ex alis foliorum superiorum ramulo unifloro ab uno ad quinque auctos & tunc superne angulatos. Ramuli hi paulatim ultra florem caulinum, primo expansum, elevant sese, & ferius florent. Sæpius autem caulis simplicissimus & uniflorus est, etiam in planta culta. Folia alternantur, sessilia, rigidula, ex oblongo lanceolata, acuta, utrinque pilosa & scabra, venosa, obscure ferrulata, superiora imprimis recurvata. Flos subodoratus & amplus calycina foliola habet patula; extima quædam caulinis superioribus similia, ut flos dici sessilis mereatur; reliqua anguste lanceolata, acuminata, imbricata, virentia, hirtaque. Flosculi in radio sunt flavi, angusti, tridentati cum denticulo medio minimo. Setæ in antheris genericæ adsunt, solo microscopio discernendæ. Receptaculum nudum, subpunctatum, albidum, & planiusculum, semina locat numerosissima, parva, oblonga, glabra, pappo sessili piloso, longo subrigidoque coronata, Augusto matura. Floret Junio.

TABULA TRECENT. QUINQUAGESIMA NONA.

STACHYS RECTA. *Linn. syst. pag. 395.*

Stachys Betonica. *Crantz. fasc. p. 264. Scop. carn. 1. p. 411.*

Betonica foliis hirsutis, ovatis, rotunde crenatis; bracteis ovato-lanceolatis, aristatis, integerrimis. *Hall. hist. belv. num. 262.*

Sideritis prima vulgaris. *Clus. hist. XXXIX.*

Sideritis vulgaris hirsuta. *Baub. hist. 3. p. 425.*

Sideritis vulgaris hirsuta erecta. *Baub. pin. 233.*

Sideritis flore luteolo. *Riv. mon. irr. t. 70.*

Radix perennis, lignosa, ætate multiceps, & fusca, plures caules annuos gignit, erectos vel adscendentes, tetragonos, hirsutos, scabros, sesquipedales vel altiores, simplices vel tandem valde ramosos. Folia sunt anguste & longe lanceolata, venosa, rugosa, utrinque hirsutula & aspera, obtusiuscule vel acute ferrulata, infima obtusa & breviter petiolata, reliqua sessilia & acuta. Verticilli a quatuor ad decem flores continent. Calyx hirsutus & striatus in denticulos finditur lanceolatos mucronatos subæquales & patulos. Corollæ foris villosulæ labium superius erigitur, fornicatum cum summitate plana, omnino integerrimum vel leviter bifidum, & oras infimas gerens atra purpura tinctas. Labium inferius discum habet sanguineis punctis ad laciniam usque mediam variegatum, trilobum, totum fere lateribus reflexis compressum. Filamenta alba inferne hirsuta; duo exteriora, ubi margini colorato galeæ accumbunt, etiam ipsa ibidem colorata sunt. Semina fusca. Planta odorem lamii levem habet. Crescit ad margines sylvarum, sepes, & alibi. Floret a Junio ad Augustum.

TABULA TRECENTESIMA SEXAGESIMA.

STACHYS ANNUA. *Linn. syst. pag. 395.*

Betonica foliis ovatis, crenatis; bracteis ovato-lanceolatis. *Hall. hist. belv. num. 236.*

Sideritis flore albo, barba luteola. *Riv. mon. irr. t. 69.*

Sideritis arvensis latifolia glabra. *Baub. pin. 233.*

Alyssum majus. *Tabern. ic. 541.*

Planta, Linnæi definitionem sustinens. *Crantz fasc. p. 265. sub Stachyde Betonica.*

Radix annua, pallens calamumque crassa caulem profert suberectum, tetragonum, semipedalem aut triplo altiore, vel ex ipsa basi ramosum, ramis adscendentibus oppositisque. Folia sunt venosa, obtuse ferrata; caulina inferiora petiolata, subovata, ad extremum rotundata & obtusissima; summa ad verticillos sessilia, lanceolata & acuta. Et caulis & folia ad lentem subvillosula sunt, ad nudum oculum glabra. Flores verticillati, in qualibet ala folii ad summum terni, etiam pauciores. Calyx molliter pilosus & striatus limbum habet divisum in quinque dentes lanceolatos, erectos & mucronatos; quorum tres sursum leviter inflectuntur, duo antrorsum porriguntur. Corollæ extus villosulæ tubus infundibuliformis & labium superius albert. Hoc valde latum inferne connivet, superne planum erigitur, obtusissimum, modoque obscure bifidum, modo trifidum, ferrulatum aut integrum. Labium inferius flavet, in disco punctis sanguineis inspergitur, trilobum, obtusum, patensque; lacinia media subrotunda, duplo latiore, & integerrima vel emarginata. Filamenta inferne hirsuta albert. Semina fusca. Odor lamii aliquis in tota planta. Crescit in arvis frequentissima. Floret a Julio ad Septembrim. A Stachyde recta differt radice annua, glabritie majore, foliis latioribus, verticillis ad summum sexfloris, dentibus calycinis non æqua-

liter erectis, corollæ galea immaculata ad oras inferiores & latiore, flore haud adeo compresso, aliisque momentis.

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA PRIMA.

LOTUS SILIQUOSUS. *Linn. syst. pag. 504. Crantz. fasc. p. 399.*

Lotus caule prostrato; scapis unifloris; filiquis alatis. *Hall. hist. helv. num. 386.*

Lotus pratorum filiquosus. *Clus. hist. p. CCXLIV.*

Lotus tetragonolobus. *Riv. tetr. irr. t. 79.*

Lotus pratensis filiquosus luteus. *Baub pin. 332.*

Tetragonolobus Scandalida. *Scop carn. 2. p. 87.*

Radix ramosa, longa, tenuis & perennis caules plures spargit humi fusos, subramosos, tandem adscendentes, semipedales vel duplo longiores, hic illic rariter pilosos aut glaberrimos. Stipula petiolo utrinque adnascitur subovata, acuta, ad caulem pedunculumque adpressa, integerrima, & viridis. Folia sunt breviter petiolata & ternata ex foliolis obverse ovatis, integerrimis, facie glabris, dorso & ad oras obsoletius pilosis, mollibus, obtusis cum exiguo acumine. Pedunculi uniflori, longi, axillares, solitarii. Flos insidet bracteis ternis, lanceolatis, acuminatis, foliorum structura, rarius unicæ vel geminis. Calycis compressiusculi, pallide virentis, glaberrimi vel rariter pubescentis, interdum rubedine tincti, & longe tubulosi, denticuli sunt ferme æquales, suberecti, duo superiores sibi magis vicini. Corolla pallide flavet. Carinæ falcata apex nigrescit. Stylus a tergo stigmatis in gibbum tumescit. Leguminis utraque futura in duos excurrit margines extantes. Semina plurima subrotunda nigraque in foveolis propriis locantur. Reliqua Linnæani characteris sunt. Crescit in pascuis frequens. Floret a Majo ad Julium. Semina perficit Julio & Augusto. Sistuntur in tabula separatim vexillum, ala, carina, legumen, idem longitudinaliter apertum, & fermen.

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA SECUNDA.

SCABIOSA SYLVATICA. *Linn. syst. p. 112. Jacq. obs. part. 3. pag. 20. tab. 72.*

& part. 1. pag. 28. *Scop. carn. 1. pag. 94.*

Scabiosa caule hispido; foliis ovato-lanceolatis, subhirsutis; inferioribus dentatis. *Hall. hist. helv. num. 204.*

Scabiosa latifolia pannonica flore rubro seu tertia. *Clus. hist. p. I.*

Scabiosa latifolia pannonica purpurascens flore seu quarta. *Clus. hist. p. II.*

Scabiosa latifolia rubra non laciniata secunda. *Baub. pin. 270.*

Scabiosa montana latifolia non laciniata rubra & prima. *Baub. pin. 270.*

Scabiosa maxima dumetorum, folio non laciniato. *Baub. hist. 3. part. 1. pag. 10.*

Scabiosa latifolia rubro flore & alia purpurante ex nigro flore. *Baub. hist. part. 1. p. 9.*

Scabiosa rubra austriaca. *Lob. ic. 538.*

Per Austriam, Pannoniam, finitimasque provincias frequens planta ad margines sylvarum, in sylvis cædus, alibique crescit, ex radice perenni & ramosa unicum vel plures caules promit, ab uno ad tres pedes altos, fistulosos, annuos, obsolete angulatos, erectos vel adscendentes, superne subdichotomos, virides, & pilis albidis, qui sæpe ex punctis nigris oriuntur, hispidos. Folia sunt ovato-lanceolata, utrinque villosa & subaspera, ferrata, opposita, magna, acuminata, nunquam laciniata; inferiora in petiolum attenuata; proxima sessilia; summa autem angusta & integerrima. Pedunculi longissimi flores sustinent purpureos.

Ca-

Calycis communis foliola sunt acuminata ac ciliata. Flosculi quadrifidi, odore aliquo præditi, purpurei, & radiantes sibi interpositas habent setas villosas & breves. Semina hirsutula coronantur perianthio exteriori & persistenti, quod est solummodo margo brevissimus & inæqualis; tum etiam perianthio interiori campanulato, quod fit ex setis plus minus decem ciliatis. Floret a Junio ad Septembrim.

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA TERTIA.

CLEMATIS INTEGRIFOLIA. Linn. *syst.* p. 377.

Clematis nutans. Crantz. *fasc.* p. 127.

Clematis inclinata. Scop. *carn.* 1. p. 387.

Clematis cærulea pannonica. Clus. *hist.* pag. 123.

Clematis cærulea erecta. Baub. *pin.* 300.

In Austriæ pratis Danubialibus rarissime inventa planta, in Hungariæ similibus locis frequentior, culta depingitur. Radix perennis, fusca, fibris longis crassis & fuscescentibus jubata, ac multiceps, caules promit plures, annuos, sesquipedales & ultra, striatos, erectos, parumper fistulosos, superne subpubescentes, flore terminatos nutante, ex alis superiorum foliorum parumper ramosos. Folia sunt opposita, ovata, sessilia, integerrima, nervosa, venosa, acuta, glabra cum nervis dorsalibus marginibusque leviter villosis. Pedunculi erecti pubescunt, floremque gerunt unicum, inodorum & elegantem. Petala magna, lanceolata, cærulea, nervosa, acuta, undulata, crassula, & patentissima. Filamenta ex flavo pallescent, tota villosa, petalisque duplo breviora. Antheræ flavescent. Pistilla numerosa sericea abeunt in totidem semina subrotunda, compressa, villosula, terminataque in setam plumosam longam. Tota planta acris est. Floret Junio. Semina maturescunt Augusto.

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA QUARTA.

VICIA PISIFORMIS. Linn. *syst.* p. 487. Crantz. *fasc.* p. 384.

Vicia foliis ovatis maximis; siliis racemosis, pendulis. Hall. *hist. belv. num.* 428.

Pisum sylvestre. Clus. *hist.* pag. CCXXIX.

Pisum sylvestre perenne. Baub. *pin.* 343.

Cracca flore ochroleuco. Riv. *tetr. irr. t.* 52.

Glabra tota est. Ex radice perenni, longissima, ramosa, lignosa, fusca, calamum crassa, & sub terra repente, caules producuntur annui, striati, lenti, subangulati, ramosi, tripedales, debiles, longe foliosi & florigeri. Folia sunt pinnata ex paribus quatuor ad octo, ad angulum rectum una cum pedunculis egressa, sessilia, quum primum par fere ex ipso enascatur caule. Costa teres & firma in cirrhum terminatur trifidum. Foliola opposita vel alternantia sunt ovata, obtusa cum exiguo & innocuo mucrone, breviter petiolata, integerrima, quandoque emarginata, & in dorso subglauca. Stipula ex subrotunda fere figura ad alterum apicem scilicet versus folium in acumen pilosum abit, inæqualiter rariterque denticulata. Racemi multiflori. Flores toti ochroleuci. Calycis denticuli parvi, distantes, tres infimi longiores. Petala omnia æqualem ferme longitudinem habent. Vexillum, si unguis canaliculatus longus latusque expanditur, spathulatam fere figuram adipiscitur, vix emarginatum; supra unguem reflexum. Alæ angustæ, hamatæ, ungue tenui. Germen pedicellatum. Legumen glabrum, oblongum, compressum, uncia longius, continet semina tria ad sex, subglobosa & nigra. Crescit ad sepes, frutices, sylvarum margines. Floret Junio.

nio. Semina dat Augusto. Tabula ad latus representat vexillum, alam, carinam, legumen & semen.

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA QUINTA.

POLYCNUM ARVENSE. *Linn. syst. p. 74. Hall. hist. belv. num. 1570.*

Chenopodium annuum humifusum, folio breviori & capillaceo. Tourn. inst. 506. Seg. ver. 1. p. 93.

Anthyllis Italorum. Lob. ic. 404.

Annua planta, modo tota procumbens, modo in pumilis individuis, qualia duo adstant, erecta, & glabra, ex radice fibrosa plures cauliculos fundit teretes, purpurascens vel virides, totos foliosos, a duabus uncis ad sesquipedem longos. Folia sparsa, subulata, mucrone albo terminata, supra plana, subtus teretia, sessilia. Flores solitarii, sessiles, axillares fere in omnibus foliis, pusilli, locantur inter duas bracteas albas, setaceas, aridas, modo suberectas, modo patentissimas. Calycis foliola sunt alba, persistens, concava, longitudine parumper inæqualia, tria exteriora & duo interiora. Corolla deest. Germen depressum. Stylus brevis, bipartitus in laciniis patentissimas & filiformes. Filamenta tria. Semen unicum includitur membranæ tenuissimæ, stylo superstiti & infra hunc margine obsoletius dentato extante coronatæ; ipsum subrotundum, valde compressum, punctatum, nigrumque cum hilo albo. Crescit in arvis. Floret a Junio ad Septembrem. In tabula conspiciuntur seorsim aucta flos cum bracteis suis, genitalia, capsula, semen; tum etiam capsula in nativa magnitudine.

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA SEXTA.

LYSIMACHIA PUNCTATA. *Linn. syst. p. 153. Scop. carn. 1. p. 138.*

Lyfimachia lutea secunda. Chus. hist. p. L. ic. p. LII.

Lyfimachia lutea minor. Baub. hist. 2. p. 304.

Lyfimachia lutea minor, foliis nigris punctis notatis. Baub. pin. 245.

Blattariæ affinis planta minor, flore luteo, foliis nigris punctis notatis. Moris. hist. 2. p. 491. s. 5. t. 10. f. 15.

Caulis ex eadem radice transversa subrubente subrepente perenni fibrisque pallidis jubata unicus vel plures attolluntur herbacei, a sesquipede ad tres pedes alti, angulati, erecti, calamus crassi, molliter hirsuti ac incani, toti foliosi, in medio ex foliorum alis ramis aucti simplicibus nec longis, cæterum simplices, aut etiam sine ullis ramis simplicissimi. Folia sunt ovato-lanceolata, acuta, integra, utrinque villosa & mollia, breviter petiolata, quandoque ad oras undulata, saporis aciduli & adstringentis; modo subtus adspersa punctis nigris minutis, modo hisce punctis plane destituta; quaterna vel terna; summa, infima, & ramea, opposita vel alternantia. Pedunculi uniflori, villosi, in qualibet axilla gemini sive in quolibet verticillo foliis duplo plures, in ramis tamen sæpe solitarii; & alter ex geminis altero pedunculo citius floret. Flores non grate odorati. Calyx villosulus dividitur ferme ad usque basin in laciniis lanceolato-lineares & acutas. Petali lutei & calyce duplo longioris laciniæ ovato-lanceolatæ, acutæ, & ad basin obscura purpura tinctæ gerunt ad oras villos breves capitatosque, uti etiam germen totum filamenta & capsula nedum matura, foliis armato oculo conspiciendos. Filamenta inferne in unum corpus vere sunt connata, inde subulata & erecta. Antheræ ovata, acutæ & erectæ flavent. Capsula globosa & nitida est. Crescit ad rivos. Floret Junio & Julio.

TA-

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA SEPTIMA.

SATYRIUM HIRCINUM. *Linn. syst. p. 591. act. upf. 1740. t. 18.*Orchis hircina. *Scop. carn. 2. p. 193. Crantz. fasc. p. 484.*Orchis radicibus subrotundis; labello longissimo, tripartito, plicato. *Hall. bist. belv. num. 1268. t. 25.*Orchis barbata foetida. *Riv. hexap. t. 18. Bauh. bist. 2. p. 756. Vaill. bot. p. 149. t. 30. f. 6.*Orchis barbata, odore hirci, brevior latioreque folio. *Seg. ver. 2. p. 121. t. 15. f. 1. Bauh. pin. 20. Moris. bist. 3. p. 491. s. 12. t. 12. f. 9.*Tragorchis testiculus hirci. *Dod. pempt. 2. l. 2. c. 30.*

Bulbi gemini, avellanæ nucis vel ovi columbini magnitudine, albidique caulem emittunt bipedalem, erectum, teretem, virentem aut purpurascentem, aut etiam maculis sanguineis adpersum. Folia caulina plura, lanceolata, acutiuscula, firmula, integerrima, & sublineata, oriuntur ex vagina clausa & amplexicauli; radicalia pauca; summa aliqua sæpe sessilia. Bractææ pedunculis subjacent pallidæ, sæpe purpura tinctæ, tenues, lanceolato-lineares, acutæ & germinis plus minus longitudine. Racemus florum non raro pedalis & ultra. Pedunculi proprii breves. Flores cum suaveolentia quadam foetorem hircinum mixtum spirant. Germen longum virensque contorquetur notabiliter, utrinque attenuatur, & tribus angulis protuberantibus tres nervos mentitur. Petala omnia in cucullum subrotundum connivent. Tria exteriora sunt ovata, ampla, concava, acutiuscula, pallida, pellucida, ut lineæ sanguineæ internæ foras transluceant. Interiora subulata vel linearia pallide virent cum lineâ media dorsali atropurpurea, quandoque absente. Filamenta duo flava & subulata gerunt singula antheram ovatam æruginosam erectam & quamlibet inclusam proprio cucullo pallenti & antice longitudinaliter univalvi. Nectarii cornu brevissimum rotundatum obtusissimum, nec ullatenus didymum, albet. Labium superius breve in antica facie cucullos antherigeros emittit. Inferioris labii discus angustus ad latera fimbrias purpureas, & in prona parte ex albo sanguineoque variegatam pubem exserit. Hinc in laciniam utrinque lateralem linearem excurrit, mediamque aliam longissimam etiam linearem, magis minusve intortam, in vivâ planta protensam antrorsum, ad apicem modo dumtaxat emarginatam, modo profunde satis bifidam; omnes coloris ferruginei, aut magis purpurascentis vel virentis. Crescit in sylvaticis. Floret Julio. Ad latus exhibetur germen cum adhærentibus nectario petalisque interioribus; tum ad lentem aucta stamina.

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA OCTAVA.

SATYRIUM NIGRUM. *Linn. syst. p. 591.*Orchis nigra. *Scop. carn. 2. pag. 200.*Orchis miniata. *Crantz fasc. pag. 487.*Orchis radicibus palmatis; spica densissima; flore resupinato; calcare brevissimo. *Hall. bist. belv. num. 1271. t. 27.*Orchis palmata angustifolia alpina, nigro flore. *Seg. ver. 2. p. 133. t. 15. f. 17. Bauh. pin. 86.*Palma Christi minor. *Cam. epit. p. 627.*

Bulbi profunde palmati albidii & compressi in duas tres quatuorve partes profunde secantur. Folia linearia, canaliculata, superiora acuta, caulina plura, pluraque radicalia, quorum extima latiora. Caulis teres, striatus, plus minus semipedalis. Spica ovata vel subrotunda, densissima. Bractææ longitudine florum, totæ, folia autem superiora ad apices,

purpurascunt. Flores odore gratissimo pollent; inversi toti, ut nectarium respiciat spicæ verticem, petala basin; unicolores elegantissimo & saturatissimo rubore præditi, quandoque in nigrum vergente; una cum germine ad lentem externe punctati. Petala anguste lanceolata, acuminata, patula, triplo germine longiora, exteriora tria pauxillo latiora, omnia locantur inferne, obvertunturque nectarii labello tanquam labio superiori corollæ ringentis. Hoc ovato-acuminatum basi connivet, petalis duplo triplove latius, integerrimum, nec ulla in visis a me numerosis speciminibus crena vel ferratura donatum. Nectarii cornu est subrotundum, obtusum, breve, nec sulcatum. Capsula subrotunda, obtuse & obsolete trigona. Tota plantula glaberrima est. Crescit passim in pratis alpinis & subalpinis, florens ab initio Julii ad Augustum. Fructus maturefcit initio Septembris.

TABULA TRECENT. SEXAGESIMA NONA.

SATYRIUM REPENS. *Linn. syst. pag. 591.*

Epipactis repens. *Crantz. fasc. pag. 473.*

Epipactis foliis petiolatis, ovato-lanceolatis; floribus tetrapetalis, hirsutis. *Hall. bist. helv. num. 1295. t. 22.*

Epipactis foliis ovatis radicalibus. *Gmel. fib. 1. p. 13.*

Orchis minor, flosculis albis, radice repente. *Cam. hort. p. 111. t. 35.*

Pseudo-Orchis. *Baub. pin. 84.*

Pyrola angustifolia polyanthos, radice geniculata. *Læf. pruss. p. 20. t. 68.*

In muscis densis mollibusque apud nos crescit locis subalpinis & umbrosis, florens Augusto & initio Septembris. Radix albida, ramosa, teres, horizontaliter per muscos repit, novamque sic sobolem producit. Folia radicalia quatuor ad septem, glabra, plana, ovata, ad tactum pingua, integerrima, dorso pallida & obscure trinervia, obtusiuscula, ex petiolis orta vaginantibus albidis, quorum intimus est longior, foliumque hinc suum altius attollit. Scapus aphyllus folis vestitur spathis vagis oblongis & acutis, ipse teres, albidus, erectus, plus minus semipedalis, ad basin glaber, & superne villosus. Bractæ villosæ, lanceolato-lineares & villoso germine paulo longiores. Flores brevissime pedunculati & albidii locantur in spica secunda a septem ad sedecim. Petala tria exteriora lanceolata & foris muricate hirsuta, duo interiora glabra & angustiora, omnia conniventia quidem, sed non mihi visa conglutinata. Nectarii cucullus bilocularis & obtusus. Labellum obtuse faccatum, atque hinc excurrens in laminam lanceolatum acutam & concavam. Ante cucullum stat paries semibifidus. Antheræ duæ, luteæ. Capsula obverse ovata. Exhibentur planta floribus nedum apertis, altera jam florens; tum aucta flos integer, & germen cum nectario petalis avulsis; dein flos ad duplum fere auctus cum petalis omnibus patentissimis, minime conglutinat, cujusmodi omnes flores fuerunt in illis plantis, quas vivas, jam florere incipientes una cum cespice muscoso, ex loco natali in hortum transtuli, ubi florere perrexerunt.

TABULA TRECENTESIMA SEPTUAGESIMA.

BUPHTHALMUM SALICIFOLIUM. *Linn. syst. p. 569. Scop. carn. 2. p. 177.*

Buphthalmum foliis imis petiolatis, ovatis, superioribus amplexicaulibus, lanceolatis, hirsutis, rariter dentatis. *Hall. bist. helv. num. 118.*

Aster tertius, austriacus primus. *Clus. bist. p. XIII.*

Aster luteus major, foliis succifæ. *Baub. pin. 266.*

Asteroides hirsuta. *Mich. cat. flor. p. 12. t. 3. & 4.*

Conyza major altera. *Thal. herb. p. 21. t. 2.*

Ex radice perenni, horizontali, ramosa, nigricante, multicapite, fibris pluribus fuscis stipata, calamumque vel digitum crassa, caules annuatim exeunt plures, erecti, pedales striato-angulati, hirsutuli, aut flore unico terminati simplicissimi, aut superne parum ramosi. Folia sunt lanceolata, utrinque & ad oras villosula, obsolete denticulata; infima obtusa & in petiolum longe attenuata; superiora acuta & sessilia aut amplexicaulia. Flores sunt inodori. Calyx villosus, patens & corolla lutea duplo vel triplo brevior constat squamis lanceolatis, acuminatis, imbricatis & pallide virentibus. Radii patentissimi corollulæ sunt bilineatæ & quinquedenticulatæ. Disci infundibuliformes. Anthera lutea ad basin nullas setas habet. Seminum angulorum pappus est margo ciliaris. Paleæ sunt lineares & mucronatæ. Crescit passim in sylvis, copiose in subalpinis. Floret a Junio ad Augustum.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA PRIMA.

- CENTAUREA MONTANA *Linn. syst. p. 573. Scop. carn. 2 p. 137.*
 Cyanus caule unifloro, alato; foliis ellipticis, lanceolatis. *Hall. hist. belv. num. 190.*
 Cyanus montanus latifolius. *Bauh. pin. 273. Mill. ic. 113. f. 1. & 2.*
 Cyanus major. *Lob. ic. 548.*
 Cyanus montanus, caule folioso, capitulo oblongo. *Bocc. mus. 2. p. 20. t. 2.*
 Cyanus montanus, caule folioso, seu multifolius. *Zan. hist. p. 88. t. 60.*
 Cyanus montanus perennis angustifolius dentatus. *Zan. hist. p. 89. t. 61.*
 Jacea integrifolia humilis. *Bauh. pin. 271. Prodr. 127.*

Elegans planta, admodum varians statura & foliis in diverso solo natali, ex radice perenni, ramosa, fusca, calamum digitumve crassa, fibrisque crassis aucta, unum vel multiceps plures attollit caules, herbaceos, suberectos, angulatos, semipedales vel bipedales, villosos in sylvestri planta simplicissimos atque unifloros, in culta sæpe ramosos & multifloros. Folia sunt lanceolata, acuta, sessilia, per caulem decurrentia, utrinque hirsuta, denticulata vel integerrima, dorso pallide virentia, alterna. Atque ita in subalpinis frequens crescere solet. In montanis autem demissioribus folia & caulis magis lanuginosa sunt; inque pumilis iisdem plantis etiam inveni illa vere tomentosa & incana. Flos inodorus erigitur. Calycis squamæ sunt ovatæ, glabriusculæ, inermes, virides, cum oris & summitate nigricantibus & ciliato-incisis, summæ ad apicem patentem. Corollulæ quinquesidæ albescent inferne; femineæ radii longissimæ cærulescunt; hermaphroditæ disci purpurascunt. Anthera est nigra. Stigma bifidum purpureum. Semina pallida nitidaque pappum habent sessilem brevissimum. Floret a Junio ad Augustum. Ad latus sunt corollula disci & semen.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA SECUNDA.

- GENTIANA CRUCIATA. *Linn. syst. p. 201. Scop. carn. 1. p. 177. Bauh. pin. 188.*
 Gentiana foliis ovato-lanceolatis, nervosis, vaginalibus; floribus verticillatis & umbellatis. *Hall. hist. belv. num. 643.*
 Gentiana tertia, cruciata. *Clus. hist. p. 313.*
 Gentiana minor. *Cam. epit. pag. 417.*
 Cruciata, sive Gentiana minor. *Dod. pempt. 3. l. 1. c. 19.*
 Tretorrhiza. *Reinealm. specim. p. 74.*

Tota glabra est. Ex radice longa, digitum crassa, pallente, amara, diversis in locis fissis, idque interdum cruciatim, & perenni, caules quotannis prodeunt pauci, basi ascendentes, hinc erecti, subteretes, simplices, semipedales vel duplo altiores. Folia sunt

opposita, longe lanceolata, acutiuscula, integerrima, firmula, sessilia, basi connata, obscure quinquenervia, inferiora longe vaginantia. Flores inodori, subsessiles, verticillati, axillares & terminales, bracteis singuli muniuntur lanceolatis, quibusdam folia minora æmulantibus. Perianthium corollam, qua triplo brevius est, stricte amplectitur, pallidum, subspathaceum, vix angulatum, inæqualiter quadridentatum cum una incisura profunda. Corolla tubulosa & ventriculosa foris inelegante cum purpura cærulescit, limbum vero habet interne pulchre cæruleum divisamque in quatuor lacinias semiovatas & patulas, cum interjectis totidem denticulis plerumque bifidis acuminatisque, etiam trifidis simplicibusve. Stamina quatuor, tota libera, cum antheris flavis. Quandoque toti flori in divisione una quinta pars additur. Capsula ex ovali oblonga continet semina minuta & tereti-ovata. Crescit in herbidis montanis. Floret Augusto & Septembri. Ad latus stant calyx, & petalum longitudinaliter discoissum expansumque.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA TERTIA.

GEUM MONTANUM. *Linn. syst. p. 352. Crantz. fasc. pag. 70.*

Geum foliis pinnatis; extrema maxima, rotunde cordata. *Hall. hist. helv. num. 1131.*

Caryophyllata montana. *Scop. carn. 1. p. 365. Camer. epit. p. 727.*

Caryophyllata montana secunda. *Clus. hist. p. CIII.*

Caryophyllata alpina lutea. *Baub. pin. 322.*

Caryophyllata alpina minor. *Baub. pin. 322. prodr. p. 139.*

Caryophyllata alpina minima, flore aureo. *Barr. ic. 399.*

Planta elegans & tota cum ipso calyce pilosa est. Radix perennis, calami vel digiti crassitie, transversa, duas tresve uncias longa, fusca, fibras crassas emittens, saporis adstringentis & subaromatici, sæpe multiceps, folia plura promit, petiolata, pinnata; foliolis subrotundis, obtusis, rugosis, inciso-crenatis, inferioribus minoribus, summo impari maximo. Caulina sunt sessilia, acuta, incisa, etiam quandoque pinnatifida. Caulis teres, herbaceus, a tribus unciis ad pedem altus, erectus, plerumque uniflorus & simplicissimus. Petala subrotunda & lutea calycem parumper superant. Stamina tota & stigmata lutea sunt. Pistilla hirsuta abeunt in totidem semina ovalia, fusca, longe & plumose caudata. Crescit in pratis alpinis, florens Julio, semina ferens Augusto.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA QUARTA.

SAXIFRAGA CÆSIA. *Linn. syst. p. 303. Scop. carn. 1. p. 294. t. 15.*

Saxifraga foliis crassis, duris, recurvis, subrus sulcatis, basi ciliatis. *Hall. hist. helv. num. 982.*

Saxifraga alpina minima, foliis cæsiis, deorsum recurvis. *Tourn. inst. 253. Seg. ver. 1. p. 449. t. 9. f. 2.*

Sedum minus nonum. *Clus. hist. pag. LXI.*

Sedum alpinum minimum, foliis cinereis, flore candido. *Scheuchz. it. alp. 2. p. 141. t. 21. f. 2. Baub. hist. 3. p. 692.*

Sedum alpinum album, foliis compactis. *Baub. pin. 284. Moris. hist. 3. p. 473. s. 12. t. 21. f. 1.*

Sedi aut Phylli species minima alpina. *Gesn. p. 24. t. 11.*

Elegans plantula rupibus nudis innascitur in summis alpium jugis, radice ramosa & nigricante saxa fissâ penetrans, atque hinc valde multiceps in cauliculorum perennantium cespitem densissimum expanditur, plerumque convexulum, sæpe quatuor unciarum diametri. Cauliculi eorumque rami terminantur rosula foliorum compacta, dum infra hanc foliis emarcidis priorum annorum longe vitiuntur. Sunt autem folia oblonga, obtusa, crassa, integra, infra medietatem pilis albis ciliata, superne recurvata inque prona parte foveolis paucis in duplici serie semiperforata, glauca, obducta magis minusve crusta albida, atque hinc ad tactum dura, cæterum glabra. Rosulæ non male æmulantur Aloë retusam. Ex centro earundem exeunt ramuli graciles, solitarii, erecti, unam alteramve unciam longi, teretes, nitidi, purpurei, pauciflori, foliis ornati alternis, distantibus, oblongis, sessilibus, basi vix ciliatis. Flores inodori locantur in pedunculis brevibus villosis fultisque bracteis subulatis. Calycis flavescentis tubus villosus & subrotundus cingit germen; lacinia glabræ, ovata, concavæque eriguntur. Corollæ subinfundibuliformis & calyce triplo longioris petala sunt obverse ovata, nivea, patentia, integra, & tri- vel quinquelineata. Antheræ luteæ. Semina ovalia. Floret Julio & Augusto. Icon exhibet plantulam præter morem solitum convexam, dum planioris idea sponte occurrit. Ad latus folium est caulinum, tum rameum, auctum utrumque.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA QUINTA.

EUPHORBIA SYLVATICA. *Linn. syst. p. 334.*

Tithymalus sylvaticus. *Scop. carn. 1. p. 333.*

Tithymalus foliis ellipticis, hirsutis; stipulis umbellaribus obscuris, floralibus connatis; petalis lunatis. *Hall. bist. helv. num. 1045.*

Tithymalus lunato flore. *Col. ecphr. 2. pag. 56.*

Tithymalus sylvaticus, lunato flore. *Baub. pin. 290. Moris. bist. 3. p. 335. s. 10. t. 1. f. 3.*

Tithymalus toto anno folia retinens. *Baub. bist. 3. p. 671.*

Fundit læsa lac acre. Radix perennis, ramosa, longa, plerumque tortuosa, lignosa, calamus crassa, & fusca, caules gignit debiles, teretes, graciles, modo erectos magis, modo procumbentes, rubros, glabros, cicatricibus sparsis a foliis præteritis notatos, & superne frondose foliosos, perennantes & semper virentes. Folia sunt lanceolata vel elliptica, superne latiora, in brevem petiolum attenuata, obtusa, mollia, integerri- ma; utrinque & ad oras, imprimis vero in postica parte, villosa; in caulibus ramisque junioribus villosis & virentibus magis dissita. Cauliculi florentes sunt virides, hirsuti, erecti, orti ex caulibus frondosis senioribus, annui, & foliis instructi alternis minoribus fereque sessilibus. Umbella terminalis quinquefida. Radii bifidi, biflori, glabri. Ad alas foliorum superiorum ramulus quandoque exit biflorus. Involucris universalis foliola numerantur quinque, ex subrotundo obverse ovata, obtusa, glabra, sessilia & patentissima. Involucella omnia sunt monophylla, inferiora plana; summa concava, pelvisformia, utrinque inciso-emarginata, ut ex binis foliolis late triangularibus obtusisque videantur in unum conflata. Flores sessiles, positi inter radios plerique pentapetali steriles & decidui. Terminales fere soli fertiles & tetrapetali. Calyx viridis, subrotundus, glaber vel valde rariter pilosus. Petala lunata cum cornubus productis acutisque, purpurea cum apicibus ochroleucis, vel omnino virentia. Germen glabrum abit in capsulam glabram. Semina nitida nigricant. Folia sæpe magis minusve purpurascunt. Crescit passim in sylvis montanis & subalpinis. Floret a Junio ad Augustum. In latere exhibentur capsula, semen, & flos auctus.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA SEXTA.

EUPHORBIA PLATYPHYLLOS. *Linn. syst. p. 334. Scop. carn. 1. p. 337.*

Tithymalus foliis lanceolatis, ferratis; stipulis floralibus cordatis; capsulis asperis, lineis lævibus divis. Hall. hist. belv. num. 1053.

Tithymalus platyphyllos Fuchsi. Baub. hist. 3. p. 670.

Tithymalus arvensis latifolius germanicus. Baub. pin. 291.

Annua planta lacte turget tota niveo acerrimo, quod etiam ex minima libata in linguæ apice guttula fauces & os lædit acrimonia per horas sensibili. Radix longa albicans & fibrillis aucta caulem gignit erectum, ab uno ad duos pedes altum, teretem, nitidum, inferne purpurascentem. Folia alternatim sparsa, subsessilia, fere horizontaliter patentia, oblonga, versus finem paulo latiora, mollia, infima obtusa, superiora magis acuta, facie glabra, dorso & ad oras hirsutula, inferiora integerrima, superiora tenuissime ferrulata, ut tamen denticulos oculus nudus ægre observeat, quare omisi in figura. Sunt vere petiolata; petiolus autem brevissimus & crassius ad caulem stricte apprimitur; cumque folium ipsum ad angulum rectum a petiolo & caule recedat, hinc basis folii evadit subamplexicaulis, imprimis respectu ramulorum axillarium. Tum folia crebro aliqua supra basin marginem utrinque attollunt, dein alia plica deprimunt. Umbella caulina terminalis radios a tribus ad quinque habet, (plures nunquam, nec in culta aut maximis individuis, videre contigit,) trifidos vel quadrifidos, dein tertia divisione bifidos vel trifidos. Ubique foliola involucrorum tot sunt, quot radii; ad umbellam universalem foliis caulinis similia; ad subsequas umbellas magis acuta; summa cordata sine baseos emarginatione, & cum flavedine virentia. Ex alio modo superiorum foliorum paucissimorum, modo totius plantæ fere omnium, rami enascuntur radiis universalibus ferme similes. Habitu itaque, ex statura & ramorum multiplicitate qui desumitur, valde inter se individua plantæ differunt. Flos in umbellæ universalis centro pedunculatus locatur, pentapetalus, plerumque abortans; & istiusmodi etiam flores centrales steriles radii secundæ divisionis in majoribus individuis quandoque in centro suo gerunt. Reliqui flores omnes fertiles & tetrapetali sunt. Calyx campanulatus & hirsutissimus cum virore flavet. Petala sunt lutea, rotunda & integerrima. Germen ovatum & hirsutum abito in capsulam subrotundam trifurcatam & obsolete muricatam. Crescit in agris & cultis; florens æstate. Ad latus capsula, semen, & auctus flos seorsim exhibentur.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA SEPTIMA.

PRUNELLA GRANDIFLORA. *Linn. syst. p. 404.*

Prunella prima. Clus. hist. XLII.

Prunella foliis ovato-oblongis, calycibus superne tridentatis. Hall. hist. belv. num. 278.

Brunella cærulea magno flore. Baub. pin. 261. Crantz. fasc. pag. 279. Besl. syst. æst. Q. 14. fol. 13. fig. 3.

Brunella flore majore. Riv. monop. irr. t. 29.

Habitus plane sequentis est, quacum mixtim crescit, ad summas alpes adscendens. Folia magis virentia, nec incana, hirsuta tamen, sæpius integra uti in *Prunella* vulgari, nonnunquam laciniata nec diversa a *Prunella* laciniata. Spica modo pedunculata, modo etiam sessilis. Corolla multo major, violacea aut purpurea. Calyx sæpe totus atropurpureus cum labio superiore manifestius trilobo, & inferiore paulo minus profunde secto. Floret etiam eodem tempore. Dicta sola discrimina inveni; quare illi, qui omnes tres *Prunellas* in unam speciem conjiciunt, adeo quod objici sibi possit, vix habere videntur. Liceat tamen semper varietates insigniores distinctis nominibus tradi.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA OCTAVA.

PRUNELLA LACINIATA. *Linn. syst. p. 404. Crantz fasc. p. 280.*

Prunella secunda. Clus. hist. p. XLIII.

Brunella foliis imis ovatis, oblongis; caulinis dentatis & semipinnatis. Hall. hist. helv. num. 279.

Brunella foliis laciniatis. Riv. monop. irr. t. 29. Baub. pin. 261.

Radix perennis, nodosa, teres, & fibris numerosis aucta, paucos promit caules adscendentes, hirsutos, tetragonos, magis minusve purpureos, vix ramosos, palmares vel fere pedales, annuos. Folia sunt asperiuscula, hirsuta, incane virentia, obtusiuscula, infima plerumque integra, inferiora petiolata, & superiora subsessilia, varie laciniata. Spica sessilis & terminalis constat bracteis late subrotundis, mucronatis, oppositis, hirsutis, venulosis, & pallentibus cum virore & margine purpurascente, quæ singulæ in axillis locant flores ternos breviterque pedunculatos. Calyx extus & imprimis ad latera pilosus, bilabiatus, striatus, semibifidus, in fructu compresso-clausus & erectus. Labium superius planum cum latere utroque antrorsum ad angulum rectum plicato, latum, truncatum, cum extremitate obiter trilobata, lobulis mucronatis, intermedio multo latiore lateralibus. Labium inferius est semibifidum; laciniis subulatis & acuminatis. Petali ochroleuci galea dorsum pilosum habet, & laciniam labii inferioris intermediam valde concavam, laterales autem planas & convexulas. Filamenta ad apicem, etiam in floribus adhucdum clausis, vere bifurcata, in altero plerumque breviora & sæpe brevissimo crure antheram gerunt didymam & ochroleucam. Stigmatis bifidi laciniæ sunt subulatae. Reliqua congruunt cum charactere Linnæano. Crescit passim in pratis montanis. Floret Junio & Julio.

TABULA TRECENT. SEPTUAGESIMA NONA.

CHRYSANthemum CORYMBOSUM. *Linn. syst. pag. 562.*

Pyrethrum foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, acute dentatis; floribus umbellatis.

Hall. hist. helv. num. 95.

Tanacetum inodorum primum & secundum. Clus. hist. p. 337.

Tanacetum inodorum montanum majore & minore flore. Baub. pin. 132.

Tanacetum inodorum latifolium, magno bellidis flore. Barr. ic. 781.

Tanacetum Leucanthemum. Tabern. ic. 131.

Bellis montana minor tanaceti folio. Plukn. alm. p. 66. t. 82. f. 1.

Plantæ inodoræ, primum visæ insipidæ at saporis dein fervidi, radix fusca vel nigra, perennis, calamus digitumve minimum crassa, obliqua, interdum multiceps, paucas uncias longa, fibrisque crassis longioribus jubata, caulem exserit striatum, firmum, glabrum vel villosulum, tripedalem, ut in icone pars dimidia deficiat, inferne simplicem, superne ramosum, & flores numero varios ad usque quadraginta pedunculatos corymbose colligentem. Etiam caulem uniflorum vidi. Flores quoque differunt amplitudine quam maxime, ut depicti mediocritatem servant. Calycis villosuli foliola cum virore pallent, ad oras fuscescunt. Radius corollulas albas ovals & tridentatas habet. Discus luteus est. Folia radicalia & caulina sunt pinnata, & subpilosa; foliolis oblongis, acutis, inciso-ferratis, summis confluentibus. Crescit passim in sylvis, imprimis montanis & subalpinis. Floret æstate.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA.

ACONITUM LYCOCTONUM. *Linn. syst. p. 371. Scop. carn. 1. p. 380. Crantz.*

fasc. p. 131.

Aconitum foliis hirsutis, semitrilobis; lobis duplicato-trifidis. *Hall. hist. belv. num.* 1200.

Aconitum lycoctonum vulgare luteo flore. *Clus. hist.* XCIV. *Besl. cyst. æst.* O. 1. fol.

11. fig. 2.

Aconitum lycoctonum luteum. *Bauh. pin.* 183.

Aconitum lycoctonum luteum majus. *Dod. pempt.* 3. l. 4. c. 9.

Aconitum folio platani, flore luteo pallescente. *Bauh. hist.* 3. p. 652.

Aconitum secundum. *Camcr. epit.* p. 827.

Napellus flore luteo. *Riv. pent. irr.* t. 127.

Radix perennis ex capite crassiore nigricante & difformi fibras crassas ramosas & ex fusco pallentes in terram demittit; caulemque annuum, bipedalem aut altiore, ex foliorum superiorum alis ramosum, erectum, glabriusculum & subangulatum attollit. Folia sunt longe petiolata, villosula, & varie lobata; lobis incisis, quinis vel ternis vel septenis; laciniis lanceolatis & acutis, aut brevioribus & rotundatis, quales folium monstrat delineatum nec pictum. Tota etiam planta quandoque est glaberrima, & villosiorem cultam exuisse omnem suam hirsutiem vidi. Floribus pedunculatis & perpetuo ochroleucis petalum galeatum est rugosulum, villosulum, compressum, protractumque antice in mucronem. Nectaria gemina pallent magis. Petala lateralibus ex adverso magis flavent, subrotunda & in medio concava. Ima duo lanceolata. Filamenta circiter triginta, petalis breviora. Antheræ flavæ, effætæ nigræ. Germina tria. Capsulæ totidem, stylis suis mucronatæ. Semina angulata, pauca, rugosa, & atra. Crescit in sylvis montanis, copiosius in iisdem subalpinis. Floret a Julio ad Septembrem. Scorsim pinguntur galea, hac avulsa pars floris reliqua, fructus integer & semen.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA PRIMA.

ACONITUM NAPELLUS. *Linn. syst.* p. 371. *Scop. carn.* 1. p. 380. *Grantz. fasc.* p. 131.

Aconitum. *Stærck.* p. 69.

Aconitum caule simplici, spica densa; petiolis unifloris; casside breviter mucronata. *Hall. hist. belv. num.* 1197.

Aconitum lycoctonum sextum, *Napellus* vulgaris. *Clus. hist.* p. XCVI.

Aconitum cæruleum, seu *Napellus* primus. *Bauh. pin.* 183.

Napellus minor. *Riv. pent. irr.* t. 129. *Cam. epit.* p. 836. *Matthiol.* p. 1094.

Radix perennis, flavescent vel fusca, napiformis vel fusiformis, fibris aucta, ad latera novos similes napos, gemma futuri caulis ovata nitidaque coronatos, generat. Caulis erigitur, a duobus ad quinque pedes altus, subangulatus, inferne glaber, superne villotulus, firmus, valde foliosus, racemo longo florifero erectoque terminatus, ad alas foliorum superiorum per racemulos serius florentes ramosus, cæterum ut plurimum simplex. Folia sunt petiolata, alternatim sparsa, fere glabra, utrinque nitida & sublucida, facie saturatissime sed dorso pallidius virentia, subquinquefida: foliolis subtrilobis incisisque; laciniis ultimis lanceolato-linearibus acutiusculis, nervo medio fulcatis. Bractæe imæ lobatæ, superiores lanceolatæ & integerrimæ. Pedunculi proprii uniflori, teretes, villosuli, erectiusculi. Petala & nectaria villosula & saturate violacea. Galea rugosula, breviter mucronata. Nectarium vertex atrovioleaceus, labium reflexum & emarginatum. Antheræ nigræ, post explosionem pollinis albæ. Pistilla glabra, tria, vel quatuor, rarius quinque. Capsulæ totidem, polyspermæ. Crescit passim & copiose in sylvis subalpinis, in iisdem pascuis. Floret Augusto & Septembri. Deficit in icone pars magna caulis. Radicem pingi curavi utriusque formæ & coloris. Adstat etiam foliolum nectarium.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA SECUNDA.

ACONITUM ANTHORA. *Linn. syst. p. 371. Scop. carn. 1. p. 381.*

Aconitum foliis linearibus, profundissime tripartitis; lateralibus lobis bipartitis, incisis; mediis duplicato-trilobatis. *Hall. bist. helv. num. 1199.*

Anthora vulgaris. *Clus. bist. p. XCVIII. Riv. pent. irr. t. 127. Mill. ic. 12.*

Anthora sive Antithora. *Cam. epit. p. 837.*

Radix perennis componitur ex nasis fusiformibus, albidis, duobus vel tribus, carnosus. Caulis ab uno ad tres pedes attollitur, non ramosus. Folia quinquefida ex foliolis multifidis totum caulem occupant; laciniis omnibus linearibus, acutis, nervo medio fulcatis, supra atrovirentibus, dorso pallidioribus, glabris, ad oras per lentem vix notabiliter villosuli. Racemus terminalis est, & simplex; inque plantis majoribus ex foliorum alis superiorum racemuli etiam egrediuntur. Corolla tota ochroleuca est. Galea venosa & rugosula porrigitur antice in mucronem longiorem quam Aconitum Napellus. Lateralia petala etiam villosula sunt. Nectarii labellum est semibifidum. Antheræ nigricant. Pollen albet. Germina fere semper quina in totidem capsulas glabras abeunt. Semina sunt atra. Crescit in sylvis montosis. Floret Augusto & Septembri; sub cujus finem & Octobri semina maturescunt.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA TERTIA.

POTENTILLA RECTA. *Linn. syst. p. 350. Scop. carn. 1. p. 359.*

Fragaria recta. *Crantz. fasc. pag. 79.*

Fragaria caule erecto, foliis quinis & septenis, acute ferratis. *Hall. bist. helv. num. 1121.*

Quinquefolium montanum, erectum, hirsutum, luteum. *Garid. prov. pag. 393.*

Quinquefolium alterum vulgare. *Dod. pempt. 1. l. 4. c. 32.*

Quinquefolium rectum luteum. *Bauh. pin. 325.*

Ex radice perenni fusca & ramosa caulis exsurgit pedalis vel duplo & ultra altior, teres, erectus, firmus, purpureus, annuus, foliosus, pilis albis lanuginosis & adpressis hirsutus, foliosus, superne in paniculam corymbosam ex ramis dichotomis solutus. Folia sunt digitata, infima longe petiolata & septenata, summa quinata & sessilia. Stipulae sunt vaginantes & profunde laciniatae, quadrifidae, vel bifidae, aut trifidae, rarius simplices: laciniis plerisque lanceolato-linearibus & acutis. Foliola sunt sessilia, oblonga, versus basin angustata, sine obtuso, ferrato-incisa, quandoque semipinnatifida, utrinque hirsuta, subtus subincana; laciniis omnibus sub lanceolatis & acutis. Pedunculi eriguntur, terminales & in dichotomiis ramorum. Flores plani. Calyx villosus. Petala flava, obverse cordata, calyce longiora. Filamenta numerosa. Antheræ & stigmata lutea. Semina glabra. Crescit ad vias, in fruticosis montanis, ad sylvarum margines. Floret Junio & Julio. Augusto semina perficiuntur.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA QUARTA.

ANDROPOGON ISCHÆMUM. *Linn. syst. p. 669. Scop. carn. 2. p. 274.*

Andropogon spicis villosis, septenis; locustis bifloris; floribus alternis sessilibus. *Hall. bist. helv. num. 1414.*

Gramen dactylon spicis villosis. *Bauh. pin. 8. theatr. p. 116. Scheuchz. gr. p. 94.*

Gramen dactylon, spicarum aristis geniculatis. *Barr. ic. 753.*

Ischæmum secundum. *Tabern. ic. 222.*

Radix meris constat numerosissimis fibrillis duris, gracilibus, semipedalibus sordideque albicantibus. Caules autem basi prostrati perennant, similes fibrillas generant, elongantur, tandemque in annosiore planta mentiuntur radices multicipites, cujusmodi a Scheuchzero radix describitur. Et sic sæpe ingens fibrillarum fasciculus, quo ex terra macerrima, in qua crescit, nutrimentum haurire queat, conspicitur. Culmi annui adscendunt, simplicissimi vel ramosi, teretes, nitidi, glabri, coloris straminei, ad nodos ferruginei, foliosi, geniculati. Folia radicalia & caulina angusta, acuminata, pallide virentia, facie glabra, dorso rariter pilosa, ad oras scabra & pilosa, inferiora ad basin insuper quibusdam pilis longioribus ciliata, (qui tamen omnes pili, utpote tenuissimi, oculum nudum fugiunt,) leviterque carinata oriuntur ex vagina longa, amplexicauli, interdum purpurascens, ad folii ipsius originem hirsutula. In culmi summitate spicæ tenues locantur numero incerto a duabus ad decem, sæpius sex vel septem, infimæ & terminales plerumque oppositæ, intermedia alternantes vel etiam oppositæ. Rachides ab una ad duas uncias longæ & fere capillares, in axilla sua ad ortum ex culmo rubentes & pilosæ, erectiusculæ, denticulis exasperantur alternantibus & copiosis, quibus singulis insident duo flores, alter sessilis, alter insidens pedunculo hirsuto. Flos sessilis est hermaphroditus, cui calycina gluma est univalvis, concava, obtusiuscula, mutica, oblonga, purpurascens, rariter pilosa, ad oras superne ciliata pilis strictis albisque. Corollæ bivalvis valvula, quæ calycinæ valvulæ opponitur, & hinc calycis glumam alteram mentitur, est carinata, acuta, mucronata, dorso acuto superne aculeata, cæterum rariter pilosa, mutica, magnitudine & colore glumæ calycinæ. Valvula corollæ altera calyci includitur, membranacea, tenuissima, pellucida, acuminata, subpilosa, inferne purpurea, superne excolor fere, etiam mutica. Arista longissima, recta vel semel geniculata, & ad lentem hispida, oritur ex receptaculo communi inter corollæ valvam calyci oppositam & inter germen. Hoc ovatum stylos duos emittit distinctos, ferentes stigmata rubra longa hirsutissima. Filamenta tria alba, capillaria. Antheræ didymæ, oblongæ, purpurascens, incumbentes, basibus ore rotundo dehiscentes, tubulosæ, biloculares. Flos pedunculatus masculinus & sterilis pistillo & arista caret; cæterum perfecte similis est flori hermaphrodito. Semen oblongum, compressulum, acutiusculum, glaberrimum, pallidumque cum apice fuscescente, corollæ calycique cum arista persistentibus includitur, illis duplo brevius. Crescit passim in collibus siccis, ad vias, & alibi. Floret Augusto & Septembri. Semina perficit Octobri & Novembri. Ad latus sistitur flos hermaphroditus auctus & vi expansus; tum semen in naturali & aucto volumine.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA QUINTA.

TRIFOLIUM RUBENS. *Linn. syst. p. 502. Scop. carn. 2. p. 80. Crantz. fasc. p. 406.*

Trifolium foliis nervosis, ciliatis; spicis ovatis, obesis; calycis denticulis plumosis, imo longissimo. *Hall. hist. belv. num. 375.*

Trifolii majoris tertii altera species. *Chus. hist. p. CCXLVI.*

Trifolium montanum spica longissima rubente. *Bauh. pin. 328.*

Lagopus major alter. *Dod. pempt. 4. l. 4. c. 22.*

Planta elegans ex radice perenni, longa, ramosa, foris fusca & sapore prædita ingrato & subamaricante annuatim caulem, aut multiceps plures, promit pedalem vel bipedalem, simplicissimum, erectum, firmum, infra nitidum teretemque, superne compressulum. Folia alterna glaberrimaque totum caulem decorant. Stipula carinata, longa, vaginans, amplexicaulis, supra petioli ortum in duas auriculas attollitur acutas, anguste lanceolatas & obsolete denticulatas vel integerrimas. Petiolus teres, in infimis foliis longior, in superioribus brevissimus, tandem in summis nullus. Folia sunt lanceolato-linearia, acutiuscula, longa, eleganter venulosa cum venulis omnibus ultra oras mucronate egredientibus, hinc ferrulato-ciliata. Summa folia duo, sibi magis vicina, ut opposita sæpe videantur, vaginas stipularum

rum habent tumentes latioresque. Et in his nervus dorsalis ut plurimum pilos longos rarosque habet. Spica pedunculata terminalis unica (in sylvestri planta rarius, in culta frequenter gemella,) erecta, densa, bi-vel triuncialis, oblonga. Calycis tubus glaber, compressus, striatus, sæpe purpurascit. Limbi laciniae subulatæ, longis albis & simplicissimis pilis hirsutæ, infima longissima & æquans fere corollam, reliqui quatuor subæquales patulæ & breves. Corollæ ex purpureo rubræ & monopetalæ tubus est longus, ex quo vexillum exit ovatum acutum & connivens. Alæ oblongæ, obtusiusculæ, concavæ, patentes, longitudine vexilli. Carina brevior, ovalis, erecta & connivens saturatius coloratur. Antheræ flavent. Legumen parvum, ovatum, glabrum, & calyci inclusum, semen fovet subrotundum, nitidum, badio-fuscum, plerumque unicum. Crescit in montanis ad sylvarum margines inque sylvis. Floret Junio & Julio. Semina maturescunt Augusto. In latere adstant seorsim calyx, legumen & semen.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA SEXTA.

TRIFOLIUM FLEXUOSUM.

Trifolium majus tertium. Clus. hist. CCXLV.

Cum Trifolio alpestri confusum hoc fuisse videtur a pluribus Botanicis, a quo separo, in cultura etiam servans discrimen. Caulis, stipulæ, & folia utrinque at præcipue ad oras, hirsutula sunt, quandoque ferme glabra. Radix teres, gracilis, ramosa, tenax, longissima, fusca, perennis, & superne multiceps ac veluti fruticulosa, caules quotannis generat plures, simplices, striatos, teretes aut compressulos, semipedales aut duplo altiores, fere ad omnia genicula flexuosos, adscendentes, raroque vere erectos. Stipulæ sunt striatæ, conniventes, vix amplexicaules, superne utrinque lanceolato-acuminatæ, inferne rubellis lineis donatæ. Petioli teretes. Foliola sunt lanceolata, tam minute ferrulata, ut, quos digitus sentiat, oculum denticuli fugiant; sæpe obscure ex albo maculata; infima obtusa & emarginata; reliqua acutiuscula. Summa duo folia sibi opponuntur, sessilia. Spica subrotunda, elegans, suaveolens, fere sessilis, unica, rarissime gemella, vix villosa, in montanis sylvaticis sæpe ampla, qualis in depicta, alibi etiam atque in planta culta duplo minor. Calycis tubus compressus, glaber, decemstriatus & ochroleucus, superne purpurascit, imprimis in spicæ vertice, quæ depressa est, donec integra floreat. Laciniae ejusdem sunt setaceæ, rariter pilosæ, virides, infima longitudine tubi corollæ, dum reliquæ gradatim sunt breviores. Corolla monopetala simillima magnitudine & figura Trifolio rubenti, modo descripto, sed purpuræ multo dilutioris. Legumen subovatum, cinereum, glabrum, obtusissimumque calyci includitur, semen fovens unicum, compressum, reniformi-subrotundum, nitidum & subflavescens. Crescit ad margines sylvarum, inque pratis montanis. Floret Junio & Julio. Semina maturescunt Septembri. In margine calyx, legumen & semen sistuntur.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA SEPTIMA.

CYTISUS NIGRICANS. *Linn. syst. p. 489. Scop. carn. 2. p. 69. Crantz. fasc. p. 394.*

Mill. ic. t. 117. f. 1.

Cytisus foliis ovatis, nitidis; floribus spicatis, cernuis; calycibus & siliquis sericeis.

Hall. hist. helv. num. 361.

Cytisus quartus. *Clus. hist. pag. 95.*

Cytisus glaber nigricans. *Bauh. pin. 390.*

Cytisus Gesneri, cui flores vere spicati. *Bauh. hist. 2. p. 370.*

Cytisus. *Riv. tetr. irr. t. 70.*

Frutex a sesquipedē ad humanam altitudinem excreſcens, ex radice nigra ramaſa diffuſaque plures caulit gignit erectos, teretes, glabros, lentos, digitum tandem craſſos, ramaſos, conſtantes cortice pallide fuſceſcente, in ſenioribus nigreſcente, & ligno duriſſimo albiſſimo cum centro fuſceſcente. Ex his quotannis virgæ attolluntur teretes, pedales & ultra, tenuiores, pallide virentes, villo ſericeo incano obducti, folioſi, in racemos longos terminati, magnam partem hyeme pereuntes. Folia ſunt ternata, ſparſa, petiolata: foliolis lanceolatis, acutis, integerrimis, ſeſſilibus, firmulis, facie glabris, in dorſo villos breves habentibus, qui oculum fere fugiunt. Pedunculi proprii uniſlori, graciles, patulique, flores gerunt cernuos & ſuaveolentes, corolla flava, calyce villoſo viridulo, exſiccatione ilico nigreſcentes. Perianthium bilabiatum labia habet divaricata, ſuperius brevius integerrimum, inferius ad apicem tridentatum acutumque; ſuffulciturque bracteola ſubulata & adpreſſa, ut in oculos non incurrat. Vexillum ſubrotundum obtuſumque retroſſectitur totum ultra calycem. Alæ ovatæ, obtuſæ & concavæ eriguntur. Carina ſubſalcata, compreſſa, mucronata, longitudine vexilli & alarum. Filamenta omnia ſunt connata. Antheræ aurantiacæ, oblongæ. Stigma capitatum & villoſum. Legumen oblongum, acutum, compreſſo-planum, nigrum ſed villis breviffimis albidis caneſcens, ſemina continet a tribus ad octo, compreſſiſſima, ſubrotundo-reniformia, nitida, fuſca. Creſcit in ſylvaticis, & ad margines ſylvarum, flores Julio, ſemina perficiens Septembri. Seorſim in tabula exhibentur pars trunci ex frutice adultiore, racemus fructiger, ſemen, calyx, vexillum, ala & carina.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA OCTAVA.

XERANTHEMUM ANNUUM. *Linn. ſyſt. p. 546. Scop. carn. 2. p. 180. Mill. ic. 297.*

Xeranthemum herbaceum, foliis lanceolatis. Hall. biſt. helv. num. 122.

Parmica aſtriaca. Cluſ. biſt. p. XI.

Jacea oleæ folio, capitulis ſimplicibus. Bauh. pin. 272.

In ſcrobibus ad vias, in arvis, ſiccisquē aliis locis haud infrequens in Aſtria, in Hungaria frequentiffima planta, viarum ornamentum, & tota odorata, ex radice annua & ramaſa caulem attollit pedalem aut bipedalem, ſtriatum, villoſum, incanum, erectum, modo dumtaxat ſuperne, modo vel ab ipſa radice ramaſum, ut multicaulis quandoque videatur, terminatum una cum ramis in pedunculos longos, uniſloros, incanos & aphyllōs. Folia ſunt ſparſa, lanceolata, acuminata, integerrima, utrinque villoſa, ſubtus incana, ſupra ſordide virentia, ſubſeſſilia. Calycis ſquamæ ſcarioſæ, imbricatæ, numeroſæ; exteriores pellucidæ, albidæ, ovatæ, laxè erectæ, concavæ, breviter mucronatæ; interiores lanceolatæ aut oblongæ, longiores, cæterum ſimiles prioribus; ordinis omnino intimi ſunt longiſſimæ, lanceolatæ, nitidiſſimæ, patentiffimæ, eleganter rubropurpureæ, planæ, acutæ, ungue virente donatæ, radiatam mentientes corollam, perſiſtentem ac tandem ex fuſco pallentem. In diſco plano ſunt floſculi numeroſi, albidī, corollulis tubuloſis & limbo quinqueſidis. Fæminei in ambitu circiter octo, limbo patulo, cujus tres lacinie longæ ſunt & æquales, duæ verò ambitum reſpicientes duplo breviores. Stylus petalo duplo longior & purpureus extrorſum inclinatur. Stigma breve, obtuſum & biſidum. In hermaphroditis germen quinque ſetis tanquam calyculo proprio inſtruitur, quæ in fæmineis deſunt; & anthera atropurpurea polline gaudet albo. Hæc tandem a tranſeunte ſtylo finditur, & decedit, quando flores fæmineos mentiuntur. Stylus antheram vix ſuperat, una cum hac dumtaxat longitudine corollulæ fæmineæ. Stigma uti in prioribus. Corollæ limbus æqualiter quinqueſidus connivet. Receptaculum paleas ſetaceas albidasque habet. Semina floſculis hermaphroditis ſunt oblonga, verſus baſin attenuata & acuta, fuſca, hiriſuta, coronata pappi ſetis quinque, baſi latis & concavis, albidis, erectis, villoſis. Fæminis nulla. Floret Julio & Auguſto, ſub cujus finem ſemina matureſcunt. Ad latus adſtant flos fæmineus & hermaphroditus aucti in eadem proportione; ſemen hermaphroditi in nativa magnitudine, idemque auctum.

TABULA TRECENT. OCTOGESIMA NONA.

SAXIFRAGA ANDROSACEA. *Linn. syst. p. 303.*

Saxifraga pyrenaica. Scop. carn. 1. pag. 296. t. 16.

Saxifragia foliis hirsutis, ellipticis, & tridentatis; caule paucifloro. Hall. hist. belv. num. 984.

Saxifragia alpina subhirsuta; foliis longis, raro dentatis. Hall. op. bot. p. 292. tab. 2.

Saxifragia alpina, habitu Androsaces villosæ. Hall. norib. 1736. t. 1. f. 3.

Sedum alpinum tertium. Col. ecphr. 2. p. 66.

Sanicula montana minor, seu Sedi alpini tertii fratris Gregorii secunda varietas. Pluk. alm. p. 331. t. 222. f. 2.

Imprimis ad margines fossarum nive oppletarum udos in summis alpium jugis crescit, atque Julio & Augusto floret. Radix perennis, tenuis, fibrillis munita capillaribus copiosis, rosulas gignit foliorum paucas; quæ sunt lanceolata, virentia, crassula, acutiuscula vel obtusa, per basin angustatam subpetiolata, pilis albis ciliata, utrinque iisdem rarioribus adspersa, integerrima vel rarius quædam subtridentata. Cauliculus teres, annuus, hirsutus, frequentius unus alterve, tamen etiam ad fenos in magis multicipite planta, a fescuncia ad semipedem longus, & uno alterove folio sessili instructus, flore terminatur erecto, quem ex supremi ala folii alter breviter pedunculatus sequitur ut plurimum, dum rarius apud nos unicus, omnium rarissime plures observentur. Calyx hirsutus, semiquinquefidus, obtususque viret. Petala sunt obverse ovata, integerrima, alba, calyce duplo longiora, parvula. Antheræ flavent. Germen cingitur adnato calycis tubo. Tabula repræsentat specimina duo minora ex summis alpibus; & majus ex loco demissiori; omnia Austriaca; dein specimen quadriflorum Carinthiacum, cujus misit iconem reverendus L. B. de Wulfen.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA.

SCANDIX CEREFOLIUM. *Linn. syst. pag. 214.*

Chærophyllum Cerefolium. Crantz. fasc. 191.

Chærophyllum foliis glabris, triplicato-pinnatis; lobulis obtusis. Hall. hist. belv. num. 747.

Chærophyllum fativum. Baub. pin. 152.

Cerefolium. Riv. pent. irr. t. 42.

Odore & sapore pollet aromatico, satis noto. Planta annua, erecta, sesquipedalis & tenera insistit radici graciliter fusiformi & sordide albenti. Caulis teres, fistulosus, lineatus, glaber, ad nodos tamen hirsutulus, ramosus. Folia tenuia, nitida, triplicato-pinnata; costarum vaginis concavis & ad oras sæpe hirsutis; foliolis subovatis & serrato-incis. Umbellæ aliæ ad caulis ramorumque nodos vere sessiles, aliæ magis minusve longe pedunculatæ, radios habent paucos, frequentius quinos vel fenos, patulos, & subpubescentes. Umbellulæ sunt inæquales, planæ & raræ. Involucrum universale plerumque desideratur. Vidi tamen etiam particulari simile, quod est unifolium, setaceum & breve. Flores pauci carent germine, iique imprimis interiores, hinc steriles. Reliquis fertilibus germen est oblongum & glabrum. Petala alba, ex latiori fine versus originem angustata, apicem inflexum gerunt, hinc sæpe visa emarginata, patentissima, exteriorum florum exteriora paulo longiora. Filamenta alba, in principio inter petala patent; dein successive alia eriguntur, & antheras ochroleucas didymaspue stigmati ad fecundationem imponunt; quod etiam quibusdam aliis in umbelliferis fieri, observavi. Styli albi. Semina subulata, fusca, stylo coronata erecto, semiteretia, & vix angulata, nec striata; ad microscopium punctata, & quædam

dam minimis albidisque aculeis rariter hispida sunt. Crescit ad sylvarum margines, sepes, & alibi. Floret Majo & Junio. Ad latus tabulæ sistuntur fructus integer, & aucta flos seminisque sectio transversa.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA PRIMA.

ERYNGIUM PLANUM. *Linn. syst. pag. 201. Crantz. fasc. pag. 229.*

Eryngium latifolium planum. Baub. pin. 386.

Eryngium pannonicum latifolium. Clus. hist. CLVII. Besl. eyf. æst. O. 11. fol. 10. fig. 1.

Eryngium spurium primum. Dod. pempt. 5. l. 5. c. 13.

Totum glabrum est. Radix tenuiter fusiformis, albida, longa, perennis, sapore prædita dauci, dein fervido & salivam ciente, caulem promit erectum, teretem, sulcato-striatum, albidum, medulla plenum, sesquipedalem vel altiore, annuum, foliosum; superne ut plurimum trifide ramosum cum flore pedunculato centrali. Folia radicalia sunt petiolata, cordato-ovata, obtusa, inæqualiter ac mucronate crenata. Caulina infima radicalibus similia. Superiora sessilia, lobate incisa, & spinulose ferrata. Flores in capitulum subrotundum colliguntur, ramosque terminant. Involucrum circiter hexaphyllum, patenti-reflexum, ex foliolis longe lanceolatis, acutis, mucronatis, spinulose & rariter ciliatis, inæqualibus, capitulo sæpe longioribus. Singulis flosculis squama subjicitur sublinearis, mucronata, integerrima, longitudine flosculi, inferne albens, superne viridis. Germen inferum & obsoletius angulatum obsidetur dense pilis subulatis & albis. Calycis superi foliola sunt quina, oblonga, concava, integra, erecta, mucronata, virentia cum oris & linea dorsali media albis. Petala totidem, oblonga, cærulea & erecta, ad calycis summitatem introrsum flectuntur, ut margo duplicatus evadat retusus, parsque inflexa angustetur, descendatque ad usque petali basin situ parallelo. Filamenta & styli albescent, corolla duplo longiora, & erecta. Antheræ oblongæ cærulescunt. Semina hinc plana, illinc in angulum convexa & hirta, saporis fervidiusculi, alterum duobus, tribus calycinis foliolis coronatum alterum. Floret a Junio ad Augustum. Crescit in pratensibus Danubialibus. Exhibetur planta junior unicaulis, dum ætate provectior quoque plures proferat. Ad marginem sistuntur semina duo, unumquodque ex opposito latere conspectum; dein aucta flos, petalum, & seminis transversa sectio.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA SECUNDA.

ATHAMANTHA LIBANOTIS. *Linn. syst. pag. 207.*

Libanotis Riviniana. Scop. carn. 1. p. 193.

Libanotis montana. Crantz. fasc. pag. 222.

Libanotis foliis triplicato-pinnatis; pinnulis primis decussatis; umbellis globosis. Hall. hist. helv. num. 744. opusc. pag. 250. num. 42.

Libanotis. Riv. pent. irr. t. 37.

Apium petræum seu montanum, album. Baub. hist. 3. part. 2. pag. 105.

Daucus montanus apii folio minor. Baub. pin. 150. prodr. p. 77.

Daucus montanus, Pimpinellæ Saxifragiæ minoris folio, Dubriensis. Plukn. alm. 129. t. 173. f. 1.

Ex radice digitum plus minus crassa, subfusiformi, ramosa, foris fuscescente vel albida, saporis aromatici amaricantis tandemque fervidi, primo anno sola folia prodeunt radicalia, altero anno, instructa fetoso capite, aut demum tertio, caulis assurgit, & post semina

ma-

matura perire mihi videtur, quum semper unicum ex centro radice caulem exiisse observavi, sine ullo anterioris caulis vestigio. Hic vero firmus est, ratione siccitatis aut elevationis folii natalis a dimidio pede ad quatuor pedes altus, magis minusve hinc etiam ramosus, quandoque in pumilis subalpinis individuis simplicissimus unicaque umbella præditus, a calamo ad digitum crassus, profunde sulcatus, obtuse angulatus, superne autem sæpe acutius, fæctus medulla, ad lentem villosulus. Rami axillares, striati, & erectiusculi, modo ex foliorum alis superiorum, modo oriuntur ex alis omnium. Folia radicalia & caulina sunt pinnata aut bipinnata; innixa costa ad basin vaginante striata villosula & semiamplexicauli; glabra, circumscriptione oblonga vel triangularia: pinnis subovatis, sessilibus, serrato-incis, acutiusculis. Pinnæ ad costam principem sedent decussantes, quæ tamen in pluribus quandoque foliis, etiam plantis integris, desiderantur. Involucrum universale polyphyllum fit ex foliolis subulatis, acutis, integris, villosulis, & patentissimis; cui particulare simile est. Radii sunt striati & villosi. Umbella universalis densissima, dum floret, est hemisphærica; dum fructescit, plana, quia radii exteriores eo usque eriguntur, in florente patentissimi. Flosculi omnes fertiles. Germen villosum. Petala æqualia, ex ochroleuco pallentia, subovata, patentissima, apicem attenuatum inflectentia, vix tamen cordata. Stamina concoloria & longiora eriguntur. Styli in germine crescente purpurascunt. Semina sunt cinerea ac ovata, hinc plana, illinc tribus striis parum elevatis notata & villosula. Plantam exhibui subalpinam altiore, cui ad latus adstant semen utrinque visum, & aucta flos feminis-que dissectio. Ex plantis majoribus folia varia integra, & folii maximi folam pinnam, in tabula sequente, non colorata, proposui. Floret Julio & Augusto. Septembri semina maturefcunt.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA TERTIA.

CARUM CARVI. *Linn. syst. p. 216. Hall. hist. helv. num. 789. Riv. pent. irr. t. 54.*

Cam. epit. 516.

Carum pratense, Carvi officinarum. *Baub. pin. 158.*

Seseli Carum. *Scop. carn. 1. p. 215.*

Apium Carvi. *Crantz. fasc. pag. 218.*

Tota glabra est. Radix subfusiformis, calamus vel digitum crassa, subflavescens foris, intus albicans, & Petroselini quodam sapore prædita, altero demum ætatis anno profert caulem, in alpibus, quorsum ab ipsa planitie & Danubii pratis adscendit, spithamæum, cæterum cubitale & duplo altiore, ramosum, teretem, medullaque fæctum alba. Folia radicalia & caulina sunt circumscriptione oblonga, divisione plus minus bipinnata; lacinis linearibus; aucta ad costam principem foliolis multifidis cruciatim positis. Petioli sunt membranacei & dilatati. Umbellæ planæ, raræ, pedunculatæ, fultæ involucro universali aut nullo, aut constante ex foliolo uno alterove subulato. Particulare nunquam observavi. Petala sunt alba, propter apicem obtusiusculum inflexum parumper cordata; patentissima, exteriora pauxillo majora. Germinis vertex pallide flavescit. Stamina corollam leviter superant. Antheræ luteæ. Styli breves. Omnes flosculi sunt hermaphroditi & fertiles. Semina oblonga, versus utrumque finem attenuata, & quinquestriata, odorem saporemque grate aromaticum habent. Crescit in herbidis. Floret Junio, in alpibus Augusto & Septembri. Ad latus stant semen; & aucta ejus sectio transversa & flos.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA QUARTA.

OENANTHE PIMPINELLOIDES. *Linn. syst. p. 213. Scop. carn. 1. p. 217. Crantz.*

fasc. p. 201.

N

Oenan-

Oenanthe apii folio. *Baub. pin.* 162.

Oenanthe, five Filipendula monspessulana, folio apii. *Baub. hist.* 3. part. 2. pag. 190.

Oenanthe apii folio minor caule firmiore. *Moris. hist.* 3. p. 288. s. 9. t. 7. f. 3.

Filipendula tenuifolia. *Tabern. ic.* 141.

In Austria jam ante sedecim annos primus illustris a Mygind detexit, postea ego paucique alii invenimus hanc plantam, valde infrequentem, veram tamen civem, ab Halleriana numero 756 descripta distinctissimam. Radix perennis & foris nigra tuber quoddam magis minusve crassum exhibet, ex quo undique fibræ nigræ exoriuntur, abeuntes pleræque in tuberculum ovatum aut subrotundum, carnosum, intus albidum, foris aut nigricans, aut cortice exteriori detricto etiam partim albescens, ipsum quoque in fibrillam tenuiorem terminatum. Caulis ramosus & angulato-striatus medulla farcitur alba, sesquipedalis vel altior. Folia radicalia & caulina infima sunt bipinnata vel tripinnata; aut etiam dumtaxat pinnata in individuis minoribus cum pinnulis tunc pinnatifidis. Caulina superiora pinnata; summa simplicia. Pinnulæ in foliis inferioribus sunt circumscriptione subovata, pinnatifidæ vel laciniatæ aut furcatæ, valde sic variantes. In superioribus autem foliis sunt integræ, & ex lineari lanceolatæ. Omnes acutæ. Petioli fistulosi & striati ex basi membranacea & vaginante ortum ducunt. Umbellæ ramulos ultimos ferme nudos terminant, densæ & planæ. Involucri utriusque foliola sunt plura & setacea. Petala alba, inæqualia, exteriora majora, omnia ob apicem valde inflexum cordata. Stamina longitudine corollæ patent. Styli rigidi paulatim valde elongatur, umbellæ superficiem hispidulam reddunt, inque umbellis fructescentibus sæpe rubescunt. Perianthium proprium pentaphyllum, laciniis lanceolato-acuminatis & longitudine inæqualibus. Fructus teres & striatus dividitur in semina oblonga, hinc plana, illinc striata, stylo instructa, alterum coronatum calycis foliolis tribus, duobus alterum; sapore donata haud grato. Flosculi radiantes plerique carent pistillo, hinc steriles. Tota planta glabra est. Crescit in pratis udis. Floret Majo & initio Junii. Semina perficit Julio & Augusto. Ad latus sistitur semen; & ad lentem aucta seminis transversa sectio & flos.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA QUINTA.

PIMPINELLA SAXIFRAGA. *Linn. syst.* pag. 217.

Pimpinella rotundifolia. *Scop. carn.* 1. p. 209.

Pimpinella saxifraga minor. *Cam. epit.* 776. *Baub. pin.* 160. *Moris. umbell.* p. 13. t. 5.

Tragofelinum foliis ovatis, pinnis ovatis. *Hall. hist. helv. num.* 786.

Tragofelinum minus, Pimpinella minor. *Tabern. ic.* 88.

Planta hæc habitu, flore, odore, sapore, semine, foliis & radice convenit ita cum subsequa Pimpinella majore, ut discrimen sufficiat adtulisse, dum illius descriptio consuli potest. Hæc in collibus apricis gramineis siccis crescit, & ad vias, florens imprimis Augusto. Et folia tota, & caulis ramique, magis villosula sunt, modo ut oculus nudus villos discernat facile, modo ut requiratur armatus. Foliola sunt rotundiora. Folia caulina plerumque desiderantur, præter unum alterumve in caulis parte infima, sed illorum solæ vaginæ petiolares adsunt. Caulis sæpe ramosior, quandoque diffusus. Umbellæ minores. Petala semper alba.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA SEXTA.

PIMPINELLA MAJOR. *Linn. mant.* pag. 219. *Gouan. ill.* 21.

Pim-

- Pimpinella saxifraga*. Scop. carn. 1. p. 209. Cam. epit. 775.
Pimpinella saxifraga major. Moris. umbel. p. 13. t. 5.
Pimpinella flore rubro. Riv. pent. irr. t. 60.
Pimpinella saxifraga major, umbella candida. Baub. pin. 159.
Pimpinella saxifraga major, umbella rubente. Baub. pin. 159.
Apium Tragoselinum. Crantz. fasc. pag. 214.
Tragoselinum foliis pinnatis; pinnis lanceolatis, ferratis, extremis trilobatis. Hall. hist. helv. num. 785.
Tragoselinum majus, *Pimpinella major*. Tabern. ic. 88.
Saxifraga, *Pimpinella germanica major*. Clus. hist. CXCVII.
Saxifraga magna. Dod. pempt. 2. l. 5. c. 21.
Saxifraga major germanica, foliis altius incis. Barr. ic. 243.

Radix perennis, fusiformis, teres, calamus digitumve crassa, cum quadam flavedine for-
 dide albicans, etiam in crura divisa, ætate quandoque multiceps, sapore pollet fervido
 & aromatico. Caulis erigitur, striato-angulatus, ramosus, firmus, medulla alba farctus,
 glabriusculus, plus minus sesquipedalis. Folia sunt pinnata, glabra, orta ex petiolo vagi-
 nante. Foliola lanceolata, vel ovata, argute ferrata, supra saturate & subtus dilute virentia,
 acuta, pleraque sessilia, saporis acris, tria vel quatuor paria opposita, cum impari termi-
 nante; atque hoc modo integrum est, & inferioribus simile, modo magis minusve profun-
 de trilobum. Et ipsa etiam opposita illa interdum aliqua, aut omnia, per incisuram unam
 alteramve profundiore sunt varie lobata, ut hic nihil certi statui possit. Umbellæ conve-
 xulæ, erectæ, terminales, & pedunculatæ, radios habent graciles, involucrum plane nul-
 lum. Flores omnes fertiles & odorati. Petala ferme æqualia, lanceolata, propter acumen
 inflexum subcordata, patentissima, alba plerumque, in subalpinis quandoque pulchre rubella,
 foris sæpe hirsutula. Filamenta petalis fere duplo longiora albescent. Antheræ & germinis
 vertex pallent. Semina fusca, oblongo-ovata, acuta, glabra, hinc plana, illinc gibba &
 tribus striis parumper elevatis notata, saporis fervidi. Crescit imprimis in sylvaticis, æque
 demissioribus, quam in subalpinis; hic vero copiosissime; atque alpes quoque ultra sylvas
 ascendit. Floret Junio & sequentibus. In tabula seorsim habentur folium terminale trilo-
 bum, semen; cum aucta flos & semen transverse sectum.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA SEPTIMA.

- PIMPINELLA ORIENTALIS.** Gouan. ill. pag. 21. tab. 15.
Pimpinella saxifraga major degener. Moris. umb. p. 13. t. 5.
Pimpinella saxifraga hircina major, foliis alte incis, italica. Barr. ic. 737.
 β. *Pimpinella saxifraga.* Blackw. tab. 472.
Pimpinella saxifraga minor crispa. Moris. umb. p. 14. t. 5.
Pimpinella crispa sive petræa. Tabern. ic. 89.
Pimpinella saxifraga minor montana, foliis alte incis. Barr. ic. 738.
Tragoselinum foliis duplicato-pinnatis, pinnulis profundissime lobatis. Hall. hist. helv. num. 787.
Saxifraga, *Pimpinella germanica minor.* Clus. hist. p. CXCVII.
Saxifraga parva. Dod. pempt. 2. l. 5. c. 21.

Synonyma hæc omnia ad eandem plantam retuli, cujus primam varietatem tabula sistit, ean-
 dem mihi habitam cum *Pimpinella orientali* Gouaniana, quum semina Monspelio missa
 sub dicto titulo eandem plantam sata dederunt. Crescit talis ad margines sylvarum & sepium,
 cultaque non minus *Pimpinella Saxifraga* sic variare solet. Modo etiam *Pimpinellæ* majori

similis est, sed villosior, sæpe etiam ramosior; ut credam, omnes meras unius ejusdemque plantæ varietates esse, quæ tamen distinctis figuris tradi mereantur. Flores hujus semper al-
bent. Folia sunt pinnata; foliolis varie & pinnatifide multipartitis; laciniis lanceolatis &
acutis. Et talia modo sunt in integra planta; modo dumtaxat caulina, dum in radicalibus
foliola sunt subcordata, inæqualiter ferrata, cum impari trilobo, cujusmodi ad latus adstat;
aut dum eadem foliola sunt prioribus Pimpinellis simillima. Floret & fructescit cum Pimpi-
nella saxifraga.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA OCTAVA.

EUPHRASIA LUTEA. *Linn. syst. p. 405. Scop. carn. 1. p. 436.*

Euphrasia Coris. *Crantz. fasc. pag. 298.*

Euphrasia lutea major sylvestris angustifolia. *Col. ecphr. 1. p. 204.*

Euphrasia pratensis lutea. *Bauh. pin. 234. Moris. hist. 3. p. 432. s. 11. t. 24. f. 16.*

Euphrasia flore luteo. *Cam. hort. p. 59.*

Odontites bracteis glabris, integerrimus. *Hall. hist. belv. num. 305.*

Odontites flore luteo. *Riv. monop. irr. t. 91.*

Coris monspessulana lutea. *Bauh. hist. 3. p. 433.*

Elegans plantula, a quatuor unciis ad pedem alta, erectaque ex radice annua, tenui &
simplice unum plerumque caulem attollit, purpurascentem, tenuem, teretem, sca-
briusculum, superne ramosum. Folia sunt sublinearia, acuta, subsessilia, asperiuscula, al-
terna, inferiora obsoletius denticulata, superiora & ramea integerrima, in planta florente
infima plerumque jam delapsa. Flores brevissime pedunculati, axillares, solitarii, secundam
simul spicam mentientes. Calyx campanulatus, subbilabiatus, semiquadrifidus, extus hir-
sutus. Corollæ luteæ & foris pilosæ tubus calycem superat, infundibuliformis. Labium
superius emarginatum latefcit superne; inferioris tres lacinia sunt obverse cordatæ & breviores.
Filamenta ferme longitudine æqualia, & a corollæ labris remota, inter media porriguntur
illa, stylus autem villosus labio inferiori incumbit. Antheræ coloris aurantiaci, didymæ,
oblongæ, & biloculares, longitudinaliter superne dehiscunt, ibidem mucrone brevi auctæ
singulæ, atque in dorso gerentes glandulas aliquot ampullosas pellucas & excolores. Ca-
psula hirsutula est. Crescit haud infrequens in siccis, glareosis, saxosis, tum etiam herbi-
dis locis. Floret Augusto & Septembri, quo etiam mense perficit semina. Mediocris sta-
turæ specimen sistitur, cui ad latus additur figura aucta calycis, petali, & antheræ utrin-
que conspectæ; neque illa in eadem proportionem.

TABULA TRECENT. NONAGESIMA NONA.

CISTUS OELANDICUS. *Linn. syst. pag. 367. Gerard. prov. p. 396. num. 10. Gouan.
flor. monsp. pag. 263.*

Cistus alpestris. *Jacq. enum. vindob. pag. 248. Scop. carn. 1. pag. 375. t. 23. Crantz.
fasc. pag. 103. t. 6. f. 1.*

Cistus Seguieri. *Crantz. fasc. pag. 104.*

Cistus caulibus duris, procumbentibus; foliis subhirsutis, ellipticis, conjugatis; pe-
tiolis unifloris, confertis; calycibus tomentosis. *Hall. hist. belv. num. 1034.*

Cistus helianthemus parvo flore luteo. *Bauh. hist. 2. p. 17.*

Helianthemum serpilli folio, flore majore aureo odorato. *Tourn. inst. p. 249. Seg.
ver. 3. p. 194.*

Chamæcistus altera. Clus. hist. pag. 73.

Chamæcistus serpilli folio nigricante & hirsuto, flore aureo & odorato. Baub. hist. 2. pag. 17.

Chamæcistus repens serpillifolia lutea. Baub. pin. 466.

Etiam si illustris Linnæus celandico suo Cisto tribuat folia glabra, totumque esse glaberrimum in Flora Suecica asserat, jam tamen suspicabatur clarissimus Gerardus, ab hoc stirpem nostram non differre. Austriaci diversam novamque speciem fecimus, hac glabritie seducti; quam ob stipulas deficientes, neque ad Cistum serpillifolium Linnæi, ignotam sic nobis plantam, reducere poteramus. Missum vero a me specimen siccum pro suo celandico Cisto vir illustris agnovit, ut potuerim sub hoc titulo proponere. Radix ramosa & fusca plurimos caules fundit, suffruticosos, procumbentes, teretes, lignosos, fuscios, ramosos, superne atropurpureos vel badios, plus minus semipedales, adscendentes in extremis, a foliis confertis delapsis exasperatos cicatriculis, cæterum glabros, ramis junioribus dumtaxat foliosis. Stipulæ adsunt nullæ. Folia sunt opposita, petiolata, oblonga vel lanceolata, obtusa, integerrima; utrinque virentia, & facie quidem saturate, nec incana; utrinque & ad oras pilis albis hirsuta, quædam tamen dorso minus, fereque hic glabra. Racemi terminales, pauciflori, villosique eriguntur. Flores suaveolentes habent foliola calycina pilosissima, duo extima linearia, tria interiora ovata. Petala lutea, ex subrotundo obverse ovata, integra vel subcrenolata, vix emarginata. Stamina & pistillum tota lutea. Stigma magnum subquadridum & muricatum. Capsula hirsuta, nutans, & ovata continet semina minuta. Crescit passim in alpium jugis saxosis, florens Julio & Augusto.

TABULA QUADRINGENTESIMA.

DORONICUM BELLIDIASTRUM. *Linn. syst. p. 559. Jacq. enum. vind. pag. 285.*

Aster Bellidastrum. Scop. carn. 2. pag. 168.

Arnica caule nudo, unifloro; foliis ovato-lanceolatis, ferratis. Hall. hist. helv. num. 92.

Bellidastrum alpinum, foliis brevioribus hirsutis, caule palmari, flore albo. Mich. gen. p. 32. t. 29.

Bellis media. Clus. hist. pag. XLIV. Cam. epit. p. 654.

Bellis alpina minor, sylvestri minori similis. Scheuchz. it. alp. 6. p. 453.

Bellis sylvestris media, caule carens. Baub. pin. 261.

Ex radice perenni, calamo fere duplo graciliore, unciam longa, obliqua, fibris longis jubata, & saporis aromatici nec ingrati, folia enascuntur plura, obverse ovata vel lanceolata, attenuata in petiolum longum & hirsutum, obtusa, dentato-ferrata, utrinque & ad oras villosula & asperiuscula; tum scapus unicus plerumque, erectus, teres, hirsutus, aphyllus, uniflorus, plus minus semipedalis, purpureus vel virens. Calycis viridis & villosuli squamæ sunt lanceolato-lineares, acutæ, subæquales, erectæ, a quindecim ad viginti quinque, fere duplicis seriei, longitudine corollæ. Fæminei flosculi in radio ligulati, bidentati tridentati vel integerrimi, patentissimi, calyce duplo longiores, a viginti quinque ad quinquaginta, albi vel rubelli. Discus luteus ex hermaphroditis numerosis. Stigma bifidum, furcatum, longius exsertum. Anthera flava. Semina coronantur pappo sessili & subpiloso.

Receptaculum est convexum & nudum. Crescit in subalpinis & summis etiam alpium

jugis, imprimis ad pineta. Floret pro varia soli altitudine a Junio ad Augustum.

Tabella tituli repræsentat arcem Rauchenstein, intus jam plane dirutam, ut soli supersint
muri; superstructam præcipiti scopulo proxime Thermas Badenses, illo in
montium tractu, qui ob raras, quas alunt, stirpes
Botanicis sese commendant.

T. 302.

T. 304.

T. 312.

T. 313.

T. 315.

T. 321.

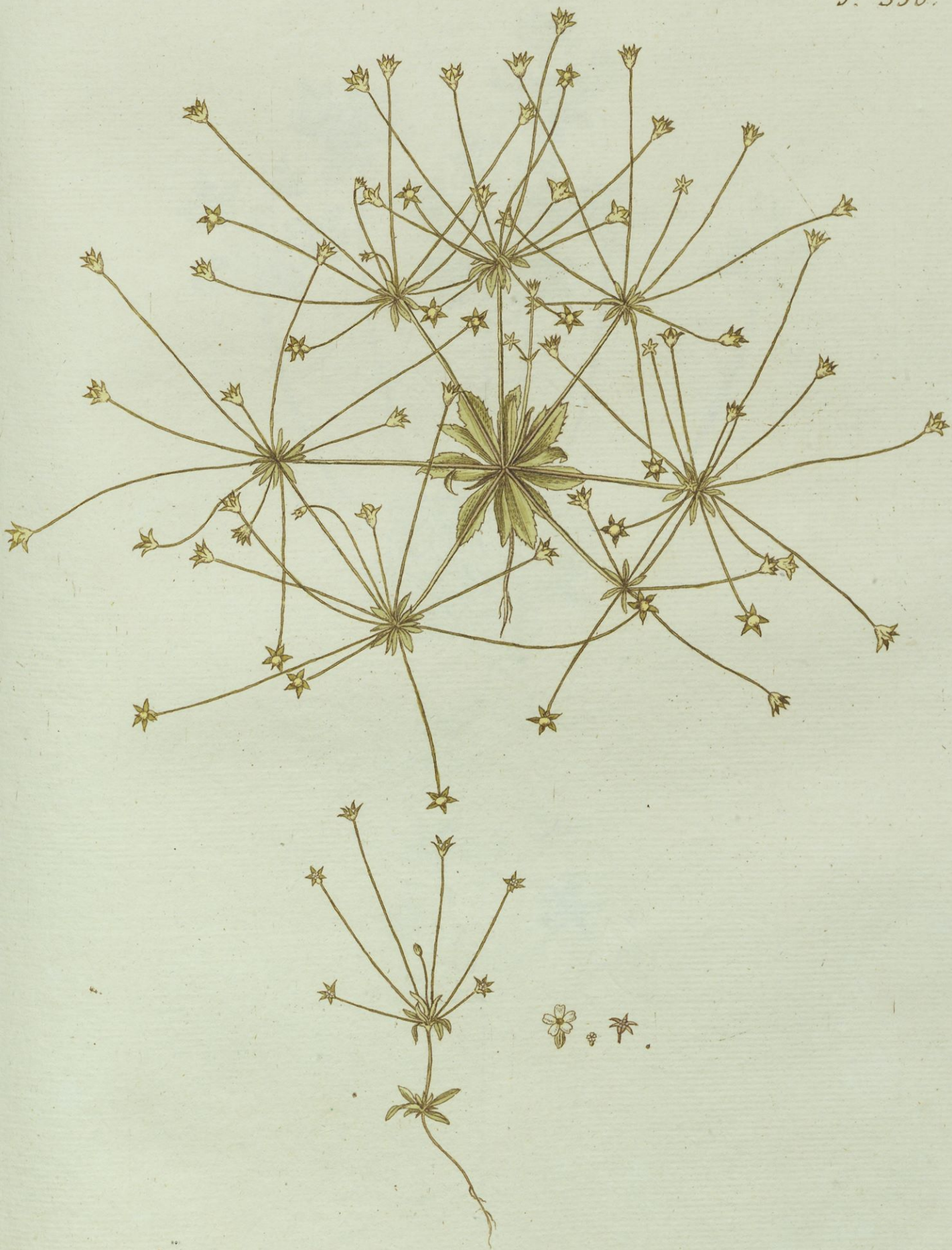
T. 327.

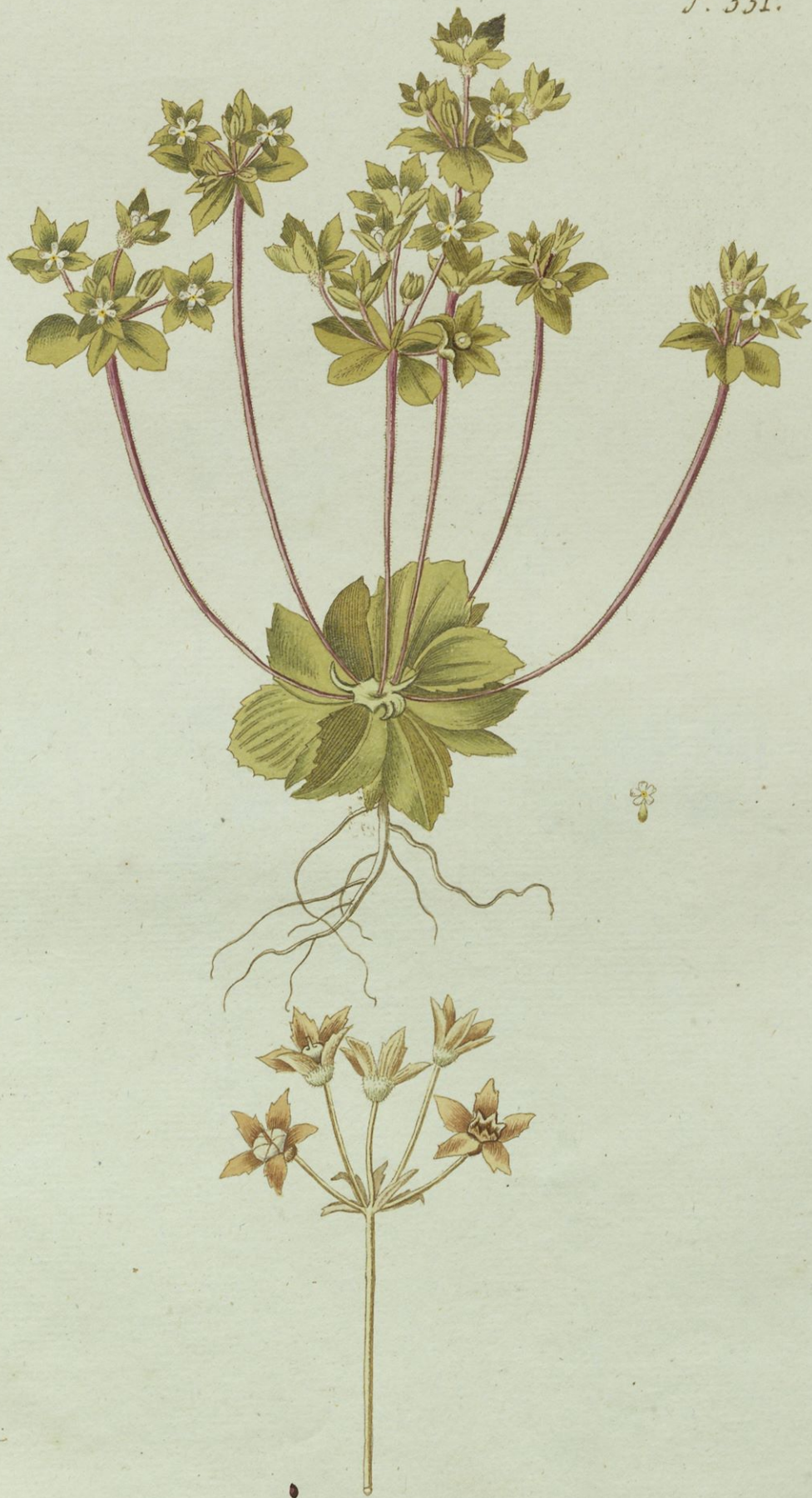

T. 330.

T. 331.

T. 332.

T. 333.

T. 337.

T. 338.

T. 344.

T. 365.

T. 368.

T. 369.

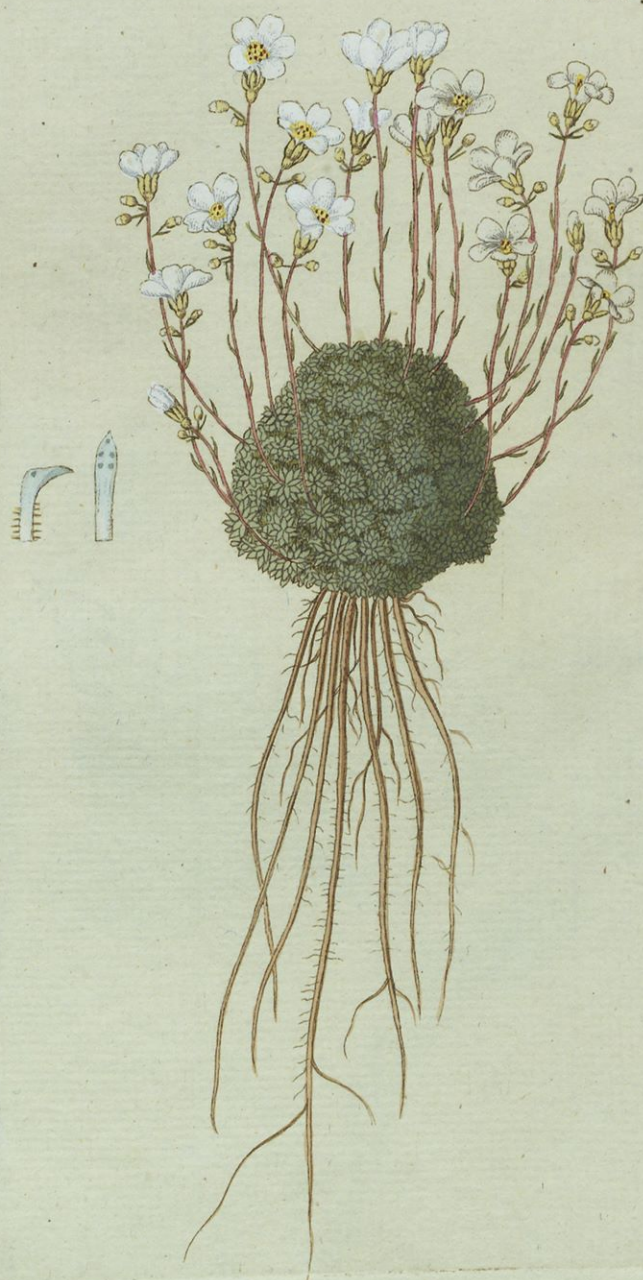

T. 373.

T. 374.

T. 377.

T. 389.

T. 398.

T. 399.

